

DOSSIER DE PREMSA 2011

DOSSIER DE PREMSA 2011

Recull de les aparicions d'Arrels Fundació en els mitjans de comunicació durant el 2011.

Recopilación de las apariciones de Arrels Fundació en los medios de comunicación durante 2011.

Més informació:

Departament de Comunicació

Responsable: Olga Garcia

comunicacio@arrelsfundacio.org

Tel. 93 441 29 90

www.arrelsfundacio.org

www.facebook.com/arrelsfundacio

www.twitter.com/arrelsfundacio

Foto: Juan Lemus

Els articles contenen un enllaç a la font de la notícia. En alguns casos, modificacions en el lloc web de la font poden deixar aquests hipervincles sense funcionalitat.

Los artículos contienen un enlace a la fuente de la noticia. En algunos casos, modificaciones en el sitio web de la fuente pueden dejar estos hipervínculos sin funcionalidad.

Índex cronològic d'aparicions en premsa de paper

❖ Cap indici de millora en el llindar de la pobresa	
Ara (03/01/2011)	14
❖ Voluntaris. 2011, el seu Any Europeu	
Avui / Presència (07/01/2011)	15
❖ L'aeroport del Prat tancarà les terminals de nit perquè no hi entrin els sense sostre	
Avui (05/02/2011)	17
❖ La Fundación Arrels reclama ayudas para los “sin techo” de El Prat	
El País (08/02/2011)	18
❖ La presència de sense sostre al Prat, en vies de solució	
Avui (10/02/2011)	19
❖ El éxito pasa por tener techo	
La Vanguardia (27/02/2011)	20
❖ @Placido_Mo: vivencias reales de dos sin techo, en Twitter	
La Vanguardia (28/02/2011)	22
❖ Voluntaris acompanyen amb flors i recordatoris els qui moren al carrer	
20 Minutos (08/03/2011)	24
❖ Cleries celebra la “generosidad” del Consejo Asesor de Políticas Sociales tras su primera reunión	
La Vanguardia (26/05/2011)	26
❖ Josep M. y Coral Gaja: “Nuestra satisfacción es dar sin esperar nada a cambio”	
El Periódico (29/05/2011)	27
❖ Les oenagés troben injust que es retalli la renda mínima d'inserció	
El Periódico (08/06/2011)	29
❖ El 15-M se desmarca de la “violencia minoritaria”	
El Periódico (16/06/2011)	30
❖ Trias apuesta por acuerdos económicos estables con las entidades sociales en vez de subvencionarlas	
QUÉ! (02/07/2011)	32

❖ Trias promete que no recortará “ni un euro” en temas sociales	
El Periódico (02/07/2011)	33
❖ Trias cambiará las subvenciones por la concertación con el tercer sector	
ABC (02/07/2011)	34
❖ Un fil en lloc de la vara	
El Punt Barcelona (03/07/2011)	35
❖ Trias muestra su perfil social en su estreno como alcalde	
El País (03/07/2011)	36
❖ Artesanía política	
La Vanguardia (03/07/2011)	37
❖ Trias marca perfil social	
El Periódico (03/07/2011)	39
❖ Nueva vida para los tejanos	
El Periódico (12/07/2011)	40
❖ Trias ofrece a las entidades elegir las prioridades sociales	
El Periódico (19/07/2011)	41
❖ SOS pobreza	
El Periódico (04/08/2011)	42
❖ Las entidades sociales suplen al Govern ante los retrasos de la renta mínima	
La Razón (05/08/2011)	44
❖ Il·lusions recuperades	
El Periódico (12/08/2011)	46
❖ El Govern deu el pagament de rendes mínimes concedides fa quatre mesos	
El Periódico (02/09/2011)	47
❖ Temor a una ruptura social	
La Vanguardia (12/10/2011)	49
❖ Més de 750 voluntaris pentinen BCN per actualitzar el padró de “sense sostre”	
El Periódico (10/11/2011)	50

❖ Del malson a la il·lusió

El Periódico (10/11/2011) 52

❖ “Peinando” la miseria

La Vanguardia (10/11/2011) 54

❖ Una noche sin techo

ADN (10/11/2011) 56

❖ José Martí Gómez: “El més alarmant és l’apatia i la falta de rebel·lió de la gent”

Ara (31/12/2011) 57

Índex cronològic d’aparicions en premsa digital

❖ Sumem esforços!

A prop (16/01/2011) 62

❖ Diseño contra la pobreza

Eroski Consumer (01/02/2011) 63

❖ La Fundació Arrels reclama ajudes per als 20 “sense sostre” de l’aeroport de BCN

Vilaweb (07/02/2011) 66

❖ Els Jocs Interempreses, en marxa

Voluntaris.cat (07/02/2011) 67

❖ Disseny contra la pobresa. Fem-ho entre tots

Xarxanet (10/02/2011) 68

❖ Plácido Moreno, vivències del sensellarisme

Xarxanet (14/02/2011) 69

❖ La lluita contra la pobresa serà una de les prioritats del Departament de Benestar Social i Família en aquesta legislatura

Butlletí DIXIT (15/02/2011) 70

❖ La Fundació Arrels tramita l’enterrament de mig centenar de “sense sostre” de BCN

Vilaweb (06/03/2011) 71

❖ El finançament de les entitats, a debat elSingularDigital.cat (08/03/2011)	72
❖ 18 propostes als partits polítics per millorar l'atenció a les persones sense llar Canal Solidari (02/05/2011)	74
❖ Lliurats els Premis del 2n Concurs de Relats de Voluntariat Social Xarxanet (03/05/2011)	76
❖ La Generalitat crea un grupo de trabajo contra la pobreza con las entidades sociales Taula d'Entitats (06/05/2011)	77
❖ Jean Luc Figueras y Xavier Pellicer cocinan juntos en el Mandarin Oriental 7caníbales.com (11/05/2011)	78
❖ “La importancia del trabajo jurídico en las ONG” Fundación Lealtad (12/05/2011)	79
❖ Menjar a quatre mans: gastronomia solidària Xarxanet (20/05/2011)	80
❖ Cristianisme i Justícia presenta el nou quadern “Crisi, un final per escriure?” catalunyareligió.cat (24/05/2011)	81
❖ El Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars del Govern es reuneix amb Mas Social.cat (26/05/2011)	82
❖ Què opinen les ONG de la Llei Òmnibus? I els i les indignades? Canal Solidari (20/06/2011)	83
❖ La crisi: les elits dominants no ens deixen respirar SiCom (27/06/2011)	85
❖ Trias arrenca el mandat amb el compromís de reforçar la col·laboració amb les entitats socials bcn.cat (02/07/2011)	86
❖ Spain: Arrels has intensified its attention to homeless people in Barcelona because of increased vulnerability FEANTSA (29/07/2011)	87
❖ Arrels Fundació proposa activitats d'estiu adaptades als temps de crisi Xarxanet (12/08/2011)	88

❖ Un centenar de “sin techo” de Barcelona participa en actividades de verano	
La Vanguardia.com (29/08/2011)	89
❖ Un taburete realizado por ex indigentes arrasa en una galería de arte contemporáneo	
La Vanguardia.com (29/08/2011)	90
❖ L'Escolania comença el curs amb una gira per Flandes i Alemanya	
Abadia Montserrat (20/09/2011)	92
❖ Lluita contra la pobresa	
gencat.cat (22/09/2011)	93
❖ Participa en el recompte de persones al carrer 2011	
Canal Solidari (11/10/2011)	94
❖ El problema de la pobresa vist des de la primera línia	
Xarxanet (21/10/2011)	95
❖ Home, uns 50 anys, sol, dorm al ras...	
La Malla (10/11/2011)	97
❖ Sense un sistema de protecció social consolidat, l'exclusió severa augmentarà en els propers anys	
Canal Solidari (19/12/2011)	99
❖ La crisi augmentarà la població en situació de pobresa i exclusió	
Xarxanet (21/12/2011)	101

Índex cronològic d'aparicions en ràdio

❖ Ones Solidàries	
Caldes FM 107.9 (16/02/2011)	104
❖ Paraules de vida	
Catalunya Ràdio (27/02/2011)	104
❖ Tarda de Ràdio	
Ràdio Sabadell (02/03/2011)	104
❖ Matí a 4 bandes	
Ràdio 4 (09/03/2011)	104
❖ Carne Cruda	
Ràdio 3 (10/03/2011)	104
❖ El primer cafè	
Ràdio Estel (23/03/2011)	104
❖ Esperant en la nit	
Ràdio Estel (12/04/2011)	104
❖ La Ventana	
Cadena Ser (19/05/2011)	104
❖ Serveis informatius	
Catalunya Ràdio (25/06/2011)	105
❖ Informatius	
Ràdio Barcelona (02/07/2011)	105
❖ Notícies Migdia	
COM Ràdio (02/07/2011)	105
❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (06/07/2011)	105
❖ Tots per tots	
COM Ràdio (15/07/2011)	105
❖ El dia d'estiu a COM Ràdio	
COM Ràdio (11/08/2011)	105

❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (09/09/2011)	105
❖ El drama de los deshaucios	
Cadena Ser (11/09/2011)	105
❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (14/09/2011)	105
❖ Informatius	
Cadena Ser (22/09/2011)	106
❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (24/09/2011)	106
❖ La voz de los condenados	
Onda Cero (24/10/2011)	106
❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (04/11/2011)	106
❖ El dia	
COM Ràdio (17/11/2011)	106
❖ La nit dels ignorants	
Catalunya Ràdio (19/11/2011)	106
❖ Espana directo	
RNE (29/11/2011)	106
❖ El Món a Rac1	
Rac 1 (14/12/2011)	107
❖ Grans amics	
Ràdio Estel (19/12/2011)	107
❖ L'hora L	
Ràdio Barcelona (30/12/2011)	107
❖ Via lliure	
Rac 1 (31/12/2011)	107

Índex cronològic d'aparicions en televisió

❖ Espanya directo	
TVE (01/03/2011)	110
❖ Tot un món	
TV3 (30/04/2011)	110
❖ Singulars	
TV3 (06/06/2011)	110
❖ Telenotícies migdia	
TV3 (02/07/2011)	111
❖ Notícies	
BTV (02/07/2011)	111
❖ Signes dels temps	
TV3 (10/07/2011)	112
❖ Telediario mediodía y Telediario noche	
TVE / La 2 (12/07/2011)	112
❖ Notícies migdia	
BTV (12/07/2011)	112
❖ Telenotícies vespre	
TV3 (08/08/2011)	113
❖ Informatius Nit	
BTV (08/08/2011)	113
❖ Informativo Matinal	
Tele 5 (19/08/2011)	114
❖ Entre línies	
TV3 (23/08/2011)	114
❖ Piso compartido	
La Sexta (30/08/2011)	114

❖ **Para todos La 2**

TVE / La 2 (04/10/2011) 115

❖ **Telenotícies Vespre**

TV3 (11/10/2011) 115

❖ **Infobarris**

BTV (23/10/2011) 115

❖ **8 al dia**

8TV (27/11/2011) 116

❖ **Latituds**

Canal 33 (15/12/2011) 116

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

Cap índex de millora en el llindar de la pobresa

Les entitats del tercer sector que operen a Catalunya es preparen per a un 2011 negre després d'un any amb una demanda rècord

Ara (03/01/2011)

Maria Ortega

Ni deixar de fumar, ni anar més al gimnàs. Per a un percentatge cada cop més nombrós de persones, l'únic propòsit per a aquest any que comença és sortir del pou o, si més no, intuir-hi una mica de llum a dalt de tot. Un de cada cinc catalans es troba en risc de pobresa, segons les darreres dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya, i no hi ha indicadors econòmics que convidin a l'optimisme per a un 2011 que haurà de fer front a les retallades socials.

“És una suma continuada, una cursa de fons. Fins que no es comenci a posar remei al problema de l'atur, no hi haurà cap opció de millora. Nosaltres atenem el grup d'usuaris habituals, però cada cop anem sumant-ne més de nous: famílies que no poden pagar la hipoteca, gent gran, perfils nous”, explica Antoni Sansalvadó, el president del Banc dels Aliments de Barcelona, com a representant de la veu unànime de les entitats del tercer sector, que fa tres anys que conviuen amb la cara més dura de la crisi.

El Banc dels Aliments, només a Barcelona, ha passat de les 57.000 persones ateses a finals del 2008, a les 108.000 amb què ha tancat el 2010. Un creixement que ha estat generalitzat al conjunt de Catalunya. A Girona, per exemple, s'ha repartit un 30% més de tones de menjar que el 2009 (més de 1.200). La voluntat de l'entitat és ajudar a pal·liar la imatge, cada cop més habitual, de gent remenant als contenidors per trobar-hi menjar. La situació extrema fa que aquesta pràctica no es redueixi als productes que llencen els supermercats quan tanquen portes, sinó que també es fa als contenidors de rebuig i, fins i tot, als de la brossa orgànica.

Objectiu: no llençar menjar

Per això, el Banc dels Aliments contacta amb indústries alimentàries, però també amb supermercats i mercats municipals, perquè els facin arribar aquells aliments que per la imminència de la caducitat ja no són comercialitzables, però sí consumibles. L'altra branca de repartiment de menjar d'aquesta entitat, que en aquest cas comparteix amb la Creu Roja, funciona a partir dels excedents d'aliments de primera necessitat que arriben de la Unió Europea. Entre totes dues entitats han atès 237.000 persones.

De fet, la Creu Roja, davant del context de crisi actual, ha incrementat un 30% aquesta oferta. No obstant això, el pas més significatiu en l'atenció a la vulnerabilitat dins mateix de les fronteres catalanes el va fer a finals del 2009, quan va començar a preparar kits amb productes bàsics. Ara aquesta iniciativa s'ha disparat i ja s'han distribuït més de 24.000 d'aquests lots de menjar i productes de neteja. Per Enric Morist, coordinador de la Creu Roja a Catalunya, no hi ha dubte: “Aquesta és la operació humanitària més gran que hem fet a Catalunya en temps de pau”. El futur? Té un mal diagnòstic: “No hi ha res que faci pensar en una millora el 2011”, explica. Els dos sectors més amenaçats són la gent gran, sobretot si viu sola o ha de contribuir amb la pensió a mantenir la família, i la infància.

Jordi Roglà, director de Càritas de Barcelona, explica que la crisi s'ha anat notant de manera gradual: “Primer va haver-hi un boom de demanda per problemes d'habitatge, ara ja atenem més gent que necessita menjar”. El problema: la situació del mercat laboral. Des de la **Fundació Arrels**, el veredicté és similar. Si fins fa uns anys atendien persones amb una situació crònica, ara es diversifica el perfil d'usuari.

Voluntaris. 2011, el seu Any Europeu

Compromesos. El 2011 és l'Any Europeu del Voluntariat. Milions de persones a Europa, al món, es dediquen a donar temps als altres. Ho fan de formes diverses, perquè l'esperit que els anima, ser persona, també ho és. Té prou reconeixement?

Avui/Presència (07/01/2011)

Mercè Miralles

Voluntari. «Persona que s'ofereix lliurement a fer una cosa a la qual no és obligada». Perquè vol. A Europa, aquest 2011 és l'Any del Voluntariat. Es compten per milions les persones que en fan. Anònims fora de les entitats amb les quals es vinculen. Per Nadal, tothom s'omple la boca parlant de solidaritat. Després... qui dia passa, any empeny. N'hi ha molts, però, que saben portar a la pràctica el que prediquen els anuncis de torrons, i fan que cada dia sigui una mica Nadal.

L'Any del Voluntariat es va inaugurar aquest desembre, en el marc del Congrés Internacional del Voluntariat (congresvoluntariat2010.wordpress.com), coordinat a Catalunya per la Cocat, Coordinadora d'Organitzadors de Camps de Treball Internacionals de Catalunya. La pàgina de l'any europeu és www.eyv2011.eu. I el seu lema: «Fes-te voluntari, marca la diferència!».

«Milions d'homes i dones a Europa passen part del seu temps lliure servint els altres. Alguns s'involucren en el seu barri, la seva ciutat o el poble, l'escola, l'hospital o el club esportiu... D'altres es mobilitzen en suport de la protecció del medi ambient. Altres, en suport de l'acció social, o la situació humanitària en altres països. Les seves accions i les de milers d'associacions que existeixen a Europa estan marcant una diferència en les nostres vides. Què seria del món sense voluntaris! Digueu-ho als no voluntaris, i llança'ls un desafiament, que és també l'objectiu d'aquest Any Europeu: ells també poden marcar la diferència». Són les paraules de presentació d'aquesta celebració europea. A més a més, aquest 2011 també és l'Any Internacional del Voluntariat 2001+10, que té per objectiu «celebrar l'èxit de l'Any Internacio-

nal dels Voluntaris 2001 i seguir construint a partir d'aquelles fites».

La Cocat (www.cocat.org) va omplir Barcelona de voluntaris d'arreu del món. Al llarg de les jornades, es van exposar projectes, idees, desitjos: «Com deia el Petit Príncep, l'essencial és invisible als ulls; no es veu bé si no es mira amb el cor». El voluntariat, amb les infinites formes que adopta, té un aspecte material, de feina feta, i un component difícil de mesurar, l'efecte en les persones, els mateixos voluntaris, i els receptors de la seva activitat. «Estic impressionat de l'esperit de servei que hi ha en aquesta terra», va dir Ghulam Isaczi, cap de desenvolupament del Programa de Voluntaris de les Nacions Unides. Va insistir que cal reconèixer «la contribució del voluntariat al desenvolupament econòmic i social». Ara, en època de crisi, el voluntariat té una oportunitat, i també corre un risc...

Mònica Sabata, presidenta de la FOCIR, Federació d'Organitzacions Catalanes Internacionalment Reconegudes: «En el cas de Barcelona, està creixent la pobresa i això fa canviar les relacions més properes, entre veïns del barri». Es dona, es donarà, una prioritització d'un voluntariat proper. «Compte, si els governs carreguen les seves responsabilitats en els voluntaris!».

El 2011 té molts reptes per endavant. Per exemple, superar l'estereotip que el voluntariat és un concepte occidental. A totes les cultures i territoris es dona voluntariat. «No se li dona la importància que té, quan ha existit des del principi de la humanitat!». I s'ha de plantejar que els voluntaris són interlocutors dels governs: «No solament donen un servei, sinó que han

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

de participar en les preses de decisions i els projectes que afecten la nostra societat».

Veient els projectes concrets exposats al congrés, i fent una immersió discreta en aquest món, és ben cert que el ventall és prou ampli. A Catalunya, per exemple, fins i tot hi ha una entitat de «caçatalents voluntaris», l'Associació Catalana per a la Dinamització del Tercer Sector Social i Cultural, Dynamis (www.dynamis.cat). Afirmen: «Hi ha molts i molt bons professionals solidaris que, quan els arriba l'hora de jubilar-se, estan oberts a seguir treballant de franc per a una entitat». Les organitzacions demanen, els voluntaris s'ofereixen, i Dynamis fa casar els desitjos d'uns i altres.

Treballar on s'està a gust

La **Fundació Arrels** (www.arrelsfundacio.org) col·labora en el desenvolupament integral de les persones en situació d'exclusió social, concretament les persones sense sostre. **Arrels** n'ha atès ja més de 6.000. Tenen 265 voluntaris. Parlen Paola Contreras, coordinadora de voluntariat i Ramon Noró, director de comunicació. «Ens contacten unes 10 persones al dia expressant el seu desig de ser voluntaris». Voluntariat local, al Tercer Món...? «Les organitzacions han de fer allò que saben fer, aquí o allà. Han de fer allò pel que tinguin una preferència i on es trobin a gust. [...] I no hem d'oblidar que l'acció social és responsabilitat de les administracions. L'acció del voluntariat ha de ser actuar de manera subsidiària mentre les administracions no assumeixin del tot les seves responsabilitats i arribin a tothom a qui hagin d'arribar».

La Cristina és una de les 94 persones que el 2009 van entrar a l'equip de voluntariat d'**Arrels**, que dedica els seus esforços a les persones sense llar. Poques vegades podem posar rostre i nom als voluntaris. Foto: Juan Lemus

En Manuel viu al carrer. Dos voluntaris d'**Arrels** i una doctora el van a trobar. Estan treballant qüestions de salut mental. El treball al carrer és com el d'una formigueta, pas a pas; però fructífer. Foto: Juan Lemus

L'aeroport del Prat tancarà les terminals de nit perquè no hi entrin els sense sostre

Només s'hi entrarà amb bitllet • Els serveis socials del Prat i de Barcelona es passen la pilota d'atenció al col·lectiu • Els Mossos no hi veuen inseguretat

Avui (5/02/2011)

Sònia Pau

Les dues terminals de l'aeroport del Prat tancaran, a partir de mitjan mes, tots els accessos menys un des de les dotze de la nit fins a les cinc de la matinada per evitar incidents amb els sense sostre que s'hi arreceren a les nits. Segons va explicar ahir un portaveu d'Aena, l'ens públic que gestiona els aeroports, els accessos oberts estaran vigilats i només es permetrà l'entrada als treballadors i als passatgers –amb bitllet– que volin en aquesta franja horària. D'aquesta manera, es recupera una pràctica que ja es duia a terme fa cinc anys, abans que entrés en funcionament la terminal T1 i gairebé es buidés la T2.

Els responsables d'Aena tenen previst reunir-se dimecres que ve amb les administracions que tenen competències en serveis socials i en temes de seguretat per estudiar quines mesures s'han de prendre per trobar una solució a la presència de la vintena de sense sostre habituals a les instal·lacions de l'aeroport, segons va avançar ahir TV3.

La presència de les persones excloses no és nova, però fins fa un any no havia comportat problemes greus al personal de l'aeroport. Des de fa un any, però, es van començar a produir robatoris a turistes i als comerços, especialment comesos per persones que viuen al carrer i tenen addiccions a les drogues o a l'alcohol. Algunes de les víctimes han denunciat la situació a la policia i per això Aena ha decidit prendre mesures dràstiques i tancar els accessos.

Un grup de sense sostre dormint a la Terminal 2 de l'aeroport del Prat. Foto: ACN

Competència de qui?

Estacions de trens com ara Sants, d'autobusos com ara la del Nord i l'aeroport del Prat s'han convertit en refugi dels sense sostre. **Arrels**, una de les entitats del Raval de Barcelona que treballa amb aquest col·lectiu, considera que Aena ha intentat trobar-hi solucions, però fins ara no ho ha aconseguit. “El problema és que l'aeroport és terra de ningú: l'Ajuntament del Prat diu que no té recursos socials per atendre aquestes persones i Barcelona diu que no les té al seu municipi”, va explicar Olga García, portaveu d'**Arrels**. I va afegir-hi: “Ara, el que passarà és que el problema es traslladarà a una altra banda”.

Paral·lelament, els Mossos d'Esquadra van assegurar ahir que s'ha “reduït” el nombre de delictes del 2006 i van negar que hagués crescut la inseguretat. També van voler deixar clar que la solució al problema de la indigència “no és policial”.

La Fundación Arrels reclama ayudas para los 'sin techo' de El Prat

El País (08/02/2011)

Sira Oliver

La **Fundación Arrels**, especializada en ayudar a las personas sin hogar, reclama al Ayuntamiento de El Prat y a la Generalitat que intervengan para ayudar a los 20 sin techo que pernoctan en el aeropuerto de El Prat. “Hay que actuar ya. Y AENA [ente gestor de los aeropuertos] no es el que debe solucionar el problema”, explica el portavoz de la **Arrels**, Ramon Noró.

La demanda de la fundación llega tras la decisión de AENA de cerrar las dos terminales del aeródromo entre la medianoche y las cinco de la madrugada para evitar incidentes con los indigentes que duermen en ellas después de que empleados del turno de noche denunciaran algunos casos de violencia.

Arrels reclama que se emprenda una intervención social personalizada para cada persona sin techo: “No es igual tratar a un joven que a una persona mayor. Cada grupo tiene necesidades diferenciadas”. En la T-2 de El Prat conviven indigentes de diferentes edades, divididos entre autóctonos y extranjeros.

Noró precisa que la Administración dispone de medidas para solucionar el problema. Por ello, insta a la Generalitat a aplicar el plan de inclusión social 2010-2013, que incluye trabajos de mediación continuados y medidas sanitarias y formativas.

AENA se reunirá mañana con los servicios sociales de la Generalitat y la policía para informar sobre la situación de los indigentes.

La presència de sense sostre al Prat, en vies de solució

Les administracions públiques i l'aeroport creen una comissió de treball per resoldre el problema dels que dormen a les terminals • Aena no descarta tancar la majoria dels accessos de nit

Avui (10/02/2011)

Sònia Pau

Aena, l'ens públic que gestiona els aeroports, i les administracions públiques han començat a buscar una solució a la presència nocturna de sense sostre a les instal·lacions de l'aeroport. Aena va anunciar el divendres passat que, a partir de mitjan d'aquest mes, tancaria tots els accessos menys un, tant a la T1 com a la T2, de dotze de la nit a cinc de la matinada per evitar incidents com ara els robatoris de què van ser objecte alguns turistes i comerços a l'aeroport fa uns quants dies. De moment, però, la decisió queda en suspens, esperant el resultat de les converses entre totes les parts implicades.

Representants d'Aena, dels departaments de Benestar Social i de Salut de la Generalitat, els Mossos d'Esquadra, l'hospital de Sant Joan de Déu i els ajuntaments de Barcelona i el Prat de Llobregat es van reunir ahir i van crear una comissió de treball per trobar una solució específica per a cada sense sostre, segons van afirmar a aquest diari fonts de Benestar i Família i de l'aeroport del Prat. Totes les parts van coincidir a considerar que el problema s'ha d'abordar des d'una òptica "social".

Algunes infraestructures de Barcelona com ara les estacions de tren i d'autobusos són refugis habituals dels sense sostre, especialment a l'hivern, i els serveis socials de la ciutat s'encarreguen de tractar tot el que es relaciona amb aquest col·lectiu. En el cas de l'aeroport del Prat, però, la qüestió és més complicada. Segons va explicar **Arrels**, una de les entitats del

Sense sostre descansant a la terminal 2 de l'aeroport del Prat. Foto: Oriol Duran

Raval de Barcelona que treballa amb els sense sostre, l'aeroport és una "terra de ningú", i tant l'Ajuntament del Prat com el de Barcelona diuen que no tenen competències en aquesta matèria.

Més vigilància

Arran de la reunió d'ahir, les administracions s'han compromès a treballar plegades per resoldre el problema. Els Mossos han intensificat la vigilància a l'aeroport i, segons Aena, els darrers dies no hi ha hagut cap incident amb els sense sostre. L'aeroport, però, no descarta tancar accessos de nit, tal com ja feia cinc anys enrere, abans que entrés en funcionament la nova terminal i es descongestionés la T2. Aena creu que, en les hores en què hi ha menys vols, pot ser útil tancar accessos per dur a terme tasques de "manteniment i neteja".

Enllaç: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/368285-la-presencia-de-sense-sostre-al-prat-en-vies-de-solucio.html>

El éxito pasa por tener techo

La experiencia integradora de los pisos de la Llar Ronda de Barcelona

La Vanguardia (27/02/2011)

Josep Playà Maset

Trabajaba de taxista y con 57 años se quedó en el paro. Consumió los dos años de subsidio, nadie le ofreció ningún trabajo y, de pronto, se encontró sin recursos para mantener la casa donde estaba. “Es como estar en una habitación a oscuras”, dice ahora, resignado. Hizo cursillos de informática y de técnico de televisión y no le han servido para nada. Gracias a la Llar Ronda ha conseguido al menos tener un piso donde vivir, mientras busca una salida.

“La Llar Ronda es un recurso que encuentra la gente sin techo, un lugar digno donde puede sentirse como en casa y relajarse, porque saber que no tienes un lugar donde ir a dormir provoca un gran nivel de estrés”, explica Montse Galí, educadora responsable de este centro. Funciona desde el año 2007 y surge de la necesidad de llenar un vacío que aprecian cuatro entidades distintas: la **Fundació Arrels**, el centro de acogida del Ordre Hospitalari de Sant Joan de Déu, la Obra Social de les Filles de la Caritat Santa Lluïsa de Marillac y el centro Assís de atención a las personas sin techo. Las cuatro formaron entonces una entidad de segundo nivel, la Fundació Mambré, con el objetivo de crear plazas residenciales disponibles para personas con distintos perfiles de atención. Y dentro de esta fundación aparece la Llar Ronda que utiliza tres pisos situados en el centro de Barcelona cedidos por la orden de Sant Joan de Déu y rehabilitados con una ayuda de la Fundació Caixa de Catalunya. En ellos se ofrecen 33 plazas residenciales a personas que alguna entidad ha encontrado en la calle.

Uno de los que llevan más tiempo en uno de estos pisos es A., de origen chileno, que trabajaba en la construcción de puentes. Tuvo un accidente laboral hace ya casi cinco años y desde entonces se ve incapaz de volver a trabajar. Pero ni la Seguridad Social

Con derecho a habitación. La educadora Montse Galí (a la derecha) conversa con inquilinos del piso que la Llar Ronda de Barcelona tiene para personas sin recursos. Foto: Maite Cruz

ni la mutua le reconocen invalidez y tampoco percibe indemnización. Dice que no puede hacer nada y lleva ya dos años en el piso. “Mi caso es especial”, añade.

El ex taxista y el ex albañil son muy críticos con esa sociedad dominada por el mercado. “Sólo creo en el anarcosindicalismo”, dice el primero de ellos. Los dos están viendo la televisión en la cocina del piso. Este es un espacio común, como la sala-comedor y los lavabos. Acuden a los comedores públicos gratuitos, aunque otros se compran la comida y se la cocinan. Entre todos se reparten las labores de limpieza de la casa y cada uno dispone de llave para su habitación, como si estuviesen en un hotel. “Aquí no hay abundancia, ni lujos —reitera la educadora—, y en eso también hacemos una función pedagógica”. Uno puede tener una televisión u ordenador en su habitación pero no puede traerse muebles.

Montse Galí es la única persona que coordina los tres pisos. Ella es la confidente de todos, la que se encarga de poner orden si alguien no respeta las reglas. “Pero mi labor no es punitiva, ni controladora, sino de

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

ayuda. Y si hay una emergencia llamo a las entidades que los han redirigido hacia aquí”.

En tres años han pasado casi 300 personas por estos pisos, y la media de estancia es de unos seis meses. Cada caso es distinto, desde el chico que está aquí porque es drogadicto y necesita poderse inyectar metadona hasta un matrimonio anciano que en un momento dado se quedó sin recursos o una pareja de homosexuales extranjeros a los que encontraron durmiendo en un coche. Hay personas que han retornado porque no les ha salido bien.

Precisamente la crisis se nota en que antes acudían personas en una fase avanzada de marginalidad, que llevaban años en la calle, y ahora llega gente que se ha quedado sin trabajo y está en una fase inicial, que hasta hace poco vivía con normalidad. “Y además vienen de todos los países y de todas las edades. Podría decirse que con la crisis se ha democratizado el riesgo”, añade Galí.

Tener techo es la base para rehabilitarse. “Pero lo que se dice tener éxito a veces es simplemente estar al lado de alguien”, dice esta incansable educadora.

@Placido_Mo: vivencias reales de dos sin techo, en Twitter

La **Fundació Arrels** ha empleado esta fórmula original y gratuita para divulgar la dureza de la vida en la calle

La Vanguardia (28/02/2011)

Meritxell M. Pauné

Una cuenta de Twitter a nombre de Plácido Moreno cuenta en la red cómo es la vida cotidiana de una persona indigente. Dónde se lava, dónde consigue comida, qué hace los días de lluvia, cómo compagina la calle con pequeños trabajos temporales... Tras el usuario [@Placido_Mo](#)¹ hay dos personas que vivieron varios años sin techo y que lograron salir. La **Fundació Arrels** les ayuda a recordar la inseguridad y los temores que esa experiencia les generó y plasmarlos en frases de 140 caracteres como máximo. En tres meses han logrado 568 seguidores.

Empezaron el 1 de diciembre y durante 15 días mantuvieron un relato semi-ficticio. Entonces eran cinco co-autores, aunque hoy sólo siguen tres en activo. Recrearon la historia de un hombre en paro crónico, con una depresión por el abandono de su mujer y con una deuda hipotecaria inasumible, que finalmente lleva al banco a expropiarle el piso. Con varios tuits y fotos al día contaba sus primeras peripecias buscándose la vida en la calle: la primera noche en un cajero automático, los consejos que le daban otros indigentes, la vergüenza de pedir limosna, el primer cartón de vino compartido, la indiferencia que le mostraban los peatones...

Pero al poco tiempo, tras algunas filtraciones en la prensa, desvelaron la auténtica identidad de [@Placido_Mo](#): Juan Carlos, Germán, Martín (los tres en la foto), Inma y Antonio. Los dos que mantienen viva la cuenta son Juan Carlos Espatllé y Martín Sánchez, pero está previsto que se incorporen más testimonios. Residen en la Llar Pere Barnés, que gestiona **Arrels**, y están muy comprometidos con la sensibilización sobre la indigencia. No eligieron el nombre

Cinco personas reales, que vivieron en la calle varios años de su vida, relatan a través de Plácido Moreno la dureza de la indigencia. Foto: Juan Lemus

ellos, fue una persona sin techo que recibió el acompañamiento de **Arrels**. Enfermó y murió el pasado 21 de octubre y su hermano gemelo autorizó a la fundación a utilizar su nombre como homenaje a su actitud luchadora y positiva. Tenía 52 años y pasó 10 en la calle.

Una vez desvelada la autoría de los tuits, han adoptado una estrategia más temática. Cada viernes se reúnen frente al ordenador, junto con la técnica de comunicación de **Arrels** que les echa una mano, y piensan un tema unitario para la semana siguiente, como las consecuencias sobre la salud que tiene vivir en la calle, las Operaciones Frío de los ayuntamientos, las agresiones, los albergues, las políticas sociales sobre indigencia... Hablan un rato sobre ello y construyen tuits con las mejores reflexiones que han salido en la conversación. También destinan un poco de tiempo a responder las preguntas que les envían sus seguidores.

¹ http://twitter.com/#!/Placido_Mo

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

Una estrategia eficaz y sin coste alguno

El proyecto @Placido_Mo surgió de la campaña navideña de **Arrels** para este 2010, llamada **Todos merecemos una oportunidad**² y desarrollada por la agencia Altraforma. La apertura de un usuario en Twitter, sin embargo, se inspiraba en una campaña holandesa muy parecida que utilizó las redes sociales para sensibilizar sobre la violencia de género. Jessica Steves, el nombre ficticio con el que abrieron varios perfiles, explicaba día a día la evolución de su relación de pareja hacia los malos tratos.

“Hemos visto que el formato Twitter, además de reducir a zero los costes, es muy apropiado para las personas que viven o han vivido en la calle”, explica

2 <http://www.totsmereixemunaoportunitat.org/catala/>

Ramón Noró, de la **Fundació Arrels**. “A veces pueden ser reticentes a narrar su vida, a dar muchas explicaciones y describir con detalle sus recuerdos. Pero en cambio se sienten cómodos con frases cortas y contundentes, les es más fácil expresarse, y se forma un pequeño grupo de reflexión conjunta”, apunta. “Y también es un formato muy efectivo con los internautas, porque a través de una red social se atreven a formularles preguntas que en la calle no osarían”, añade. Juan Carlos y Martín no las responden de inmediato sino una vez por semana, pero siempre resuelven las dudas que les llegan. Ya llevan 186 tuits y, según **Arrels**, “seguirán publicando tanto tiempo como ellos deseen”.

Voluntaris acompanyen amb flors i recordatoris els qui moren al carrer

La **fundació Arrels** ha acomiadat 136 persones sense llar i en personalitza el funeral. Cada any els dedica un homenatge

20 Minutos (08/03/2011)

Núria Bonet i Icart

Qui es recorda de posar flors i dir unes paraules boniques a l'enterrament de les persones sense llar? Qui evita que sigui un tràmit fred, fins i tot deshumanitzat, si ja no tenia cap vincle familiar? Voluntaris, educadors i treballadors socials de la **fundació Arrels** acomiaden els difunts que han conegut i acompanyat en vida.

Cada difunt és acomiadat amb unes paraules pronunciades a peu de nínxol, un ram de flors, un recordatori amb la seva fotografia i, sobretot, un grup de persones que assisteixen al seu enterrament. Es tracta del projecte La Barca de Caronte, i està coordinat per tan sols quatre persones. Gràcies a aquesta iniciativa, 136 ciutadans sense llar i que no comptaven amb un teixit familiar al darrer han tingut un funeral digne els darrers cinc anys.

«Tot era molt pobre», lamentava Miquel Julià, membre d'**Arrels**, «eren enterraments indecents de les morts indecents de la gent que mor al carrer». Explicava que abans els difunts eren enterrats a la fossa comuna de Montjuïc sense que ningú es recordés d'ells.

Amb espelmes i recordatoris, voluntaris i companys rememoren les persones sense llar difuntes. Foto: Juan Lemus

a la condició i religiositat» del difunt, aclareix Julià. Sempre es garanteix, això sí, que es diran unes paraules que recordin la persona que han conegut i acompanyat. «Volem que tothom pugui dir la seva», apunta Miquel Julià, i aclareix que s'han arribat a aplegar una trentena de persones per dir l'últim adéu al difunt al cementiri. «És important per als que encara es queden», sentència.

Acudits i paquets de cigarrets

Quan una persona viu al carrer, compartir un paquet de tabac i una conversa és molt més que passar l'estona. Els voluntaris d'**Arrels** recorren la ciutat per acompanyar les persones sense llar. Quan moren, els mateixos voluntaris i treballadors socials i la resta de companys del carrer els dediquen unes paraules que s'adiuen amb la personalitat del difunt. «S'han arribat a recordar els acudits que explicava o li han portat un paquet de cigarrets», diu Julià. 900 persones viuen al carrer a Barcelona. Es calcula que amb la crisi han augmentat.

Des de fa uns anys, l'Ajuntament de Barcelona garanteix que els fèretres estiguin enterrats durant dos anys en un nínxol.

En cas que la persona sense llar hagués trencat amb la família, **Arrels** és qui treballa perquè el funeral s'adigui a la persona que s'acomia. «Busquem que sigui adequat

Per a elaborar el recordatori, un full amb el nom del difunt, s'intenta aconseguir una fotografia de la persona acomiadada, tasca que no sempre és fàcil. En tot cas, totes aquestes atencions suposen «una despesa mínima», minimitzava Julià, uns cinc euros per cada funeral, el que suposen gairebé 700 euros des de l'any 2005.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

Un record anual

A banda d'acompanyar el funeral i, fins i tot, encarregar-se de la paperassa que comporta la defunció i enterrament d'una persona, la **fundació Arrels** també ret homenatge a tots els difunts que han conegut amb una missa anual.

Amb una encesa d'espelmes, música en viu i la presència dels companys sense llar, la diada de Tots Sants s'apleguen per recordar els que ja no hi són.

Cleries celebra la “generosidad” del Consejo Asesor de Políticas Sociales tras su primera reunión

El Consejo volverá a reunirse una vez presentados los Presupuestos para examinarlos

La Vanguardia (26/05/2011)

Europa Press

El conseller de Bienestar Social y Familia, Lluís Cleries, ha celebrado la “generosidad” de los miembros del Consejo Asesor de Políticas Sociales tras presidir junto al presidente de la Generalitat, Artur Mas, la primera reunión de este organismo creado para asesorar al Govern en materia de políticas sociales.

El conseller ha reclamado a los presentes “que hagan camino junto al Govern” con voluntad de ayudar, sumar y construir, y ha celebrado la posibilidad de contar con un equipo de asesores externos como éste en un momento en que es necesario priorizar.

Fuentes presentes en la reunión han explicado a Europa Press que el encuentro ha tenido una primera parte formal, y otra en la que los miembros del Consejo han expuesto aquellas prioridades que creen debe tener el departamento, como garantizar la aplicación de la Ley de Dependencia.

Las mismas fuentes han avanzado que el Consejo volverá a reunirse una vez se hagan públicos los Presupuestos de la Generalitat para poder analizar las partidas destinadas a las políticas sociales e incluso poder aportar ideas durante la negociación de las cuentas catalanas en el Parlament.

Los 20 miembros del consejo se han reunido con el president de la Generalitat, Artur Mas, el conseller de Bienestar Social y Familia, Josep Lluís Cleries, el secretario general de Presidencia y portavoz del Govern, Francesc Homs, y el director general de Coordinación Interdepartamental, Jordi Baiget.

Composición del consejo

La presidenta de la federación de Entidades Catalanas de Acción Social (Ecas), Teresa Crespo, preside este grupo, del que también forman parte el director de **Arrels Fundació**, Salvador Busquets; el representante de las Plataformas de Educación Social de los Salesianos, Francesc Estellés; la gerente de la Asociación Bienestar y Desarrollo (ABD); la presidenta de la Taula de Entidades del Tercer Sector Social de Catalunya, Àngels Guiteras, y el director del Centro de Estudios y Proyectos Sociales, Xavier Puig, todos miembros de Ecas.

Los miembros procedentes de entidades sociales también incluyen el director de la Fundación Jaume Bofill, Ismael Palacín; la gerente de ECOM, Anna Collado, la vicepresidenta de la Once, Teresa Palahí; al coordinador de la Cruz Roja en Catalunya, Enric Morist; la directora de la Fundació SAR, Dulce Fontanals, y el director sociosanitario de la Fundació Cassià Just, Francesc Vilà.

Los representantes del ámbito académico en el consejo son los profesores Joan Subirats y Mercè Pérez, de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB); Josefina Fernández y Teresa Montagut, de Barcelona (UB); Antoni Vilà, de la de Girona (UdG), Ricard Zapata-Barrero, de la Pompeu Fabra (UPF), y Carme Borbonès, de la Rovira i Virgili (URV).

La formadora y asesora Mercè Janer y el representante de Sanitas, Pedro María Cano completan el grupo, cuyos miembros cubren ámbitos de las políticas sociales como la pobreza, la salud, la inmigración, la dependencia, la infancia, los ancianos y las toxicomanías.

Enllaç: <http://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20110526/54161743070/cleries-celebra-la-generosidad-del-consejo-asesor-de-politicas-sociales-tras-su-primera-reunion.html>

Josep M. y Coral Gaja: “Nuestra satisfacción es dar sin esperar nada a cambio”

El Periódico (29/05/2011)

Núria Navarro

Josep Maria Gaja (78 años) y Coral (72) siguen enamorados después de 50 años de casados. Quizá porque tienen tanto amor, llevan un cuarto de siglo repartiéndolo entre los excluidos del Raval y la Barceloneta. Su entrega nos reconcilia con el género humano.

-Era usted un viajante.

J.M.- De ropa deportiva. A veces estaba tres semanas fuera de casa. Pero siempre creí que había que ayudar a la gente. Así que aprovechaba los viernes y los sábados para hacerlo. Hace 25 años que soy voluntario de la **fundación Arrels**, aunque empecé antes en la Barceloneta, en Santa Llúisa de Marillac, con sor Genoveva Masip. Aún voy cada jueves a las 8.30 de la mañana a ayudar a dar desayunos a personas sin recursos.

C.- Yo ahora le acompaño a preparar bocadillos, pero al principio cuidaba de cuatro hijos y dos abuelas, una de ellas en silla de ruedas y con alzhéimer. Empecé a colaborar de manera más activa en 1993. Josep Maria, en cambio, fue de los primeros en recorrer las calles del Raval.

J.M.- Salía a las 7 de la tarde y regresaba a casa a las 11 de la noche, invitando a quienes iba encontrando a recibir higiene, techo, una manta. Hoy sigo en el centro de **Arrels**, y ayudo en las duchas y juego con ellos al dominó. Coral y yo también vamos a siete residencias, a visitar a personas que pasaron por el centro.

C.- Y los viernes yo echo una mano en el taller de manualidades, donde hacemos marcos, puntos de libro... Y al salir de allí, cruzo a la Llar Pere Barnés, a poner la mesa y a dar comidas. En el segundo turno, me quedo a comer con ellos y a charlar.

Una pareja ejemplar. Él, viajante, y ella, madre de cuatro hijos, han dedicado su tiempo libre a los excluidos. Foto: Ricard Cugat

-Menudo trajín llevan.

J.M.- Nos da felicidad. Mire esta libretita roja, ¿ve? Está llena de actividades cada día.

-Son citas con el prójimo. ¿Y para ustedes qué?

J. M.- Nuestra vida siempre ha sido muy sencilla. No tenemos nada. Ni coche, ni piso -vivimos de alquiler-, ni deudas. Siempre he tenido cuatro pantalones, porque cuando ha entrado uno nuevo he dado uno. No acumulo. Y eso es algo que he aprendido de los sin-techo. Ellos llevan toda su casa en una bolsa.

-Su riqueza es de otra naturaleza.

J.M.- Nuestra riqueza han sido nuestros valores. Y una de las grandes satisfacciones es dar sin esperar nada a cambio.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

-Pero tienen ya una edad para descansar, ¿no creen?

J.M.- Cuando aceptas un compromiso, cada vez te enredas más. En **Arrels** nos comprometemos desde que coges a una persona en la calle -si ella quiere- hasta que se muere. Siempre, siempre, estamos junto a ellos. Somos unos 230 voluntarios y nos dividimos en hospitales y residencias, y les acompañamos en el entierro...

-Son una especie de arcángeles.

J.M.- Lo que más necesitan es que estés a su lado, sin esperar nada.

C.- Ponerte en su lugar.

J.M.- Lo triste es cuando mueren, y muchos mueren alrededor de los 50 años. Recuerdo el caso de un señor de la Ciutadella, que tenía muy mal genio y nos decía de todo cuando nos acercábamos. Fuimos pasando a lo largo de dos años, y un día lo vimos muy apagado. Le había salido un bulto en el cuello y consintió en que llamáramos a una ambulancia. Con tanta gente que pasa por el parque, esperó a que pásarámos nosotros...

C.- Josep Maria tiene el don de que le escuchen cuando habla.

-Da confianza.

J.M.- Muchos me tienen estima, sí. Tengo la suerte de que a medida que me hago mayor voy perdiendo la memoria, porque, si no, iría lleno de medallas. (Ríe)

C.- A veces vamos al cine, le veo fijar la mirada en un punto y le digo: «Hoy no, ¿eh?». No lo puede evitar. Lo lleva dentro.

J. M.- Para ayudar en la calle hay que tener vista. Mirar mucho.

-¿A cuántos habrá echado un cable en este cuarto de siglo, señor Gaja?

J.M.- Uy, no sé... Se me han muerto unos 300 y pico. Pero, verás, hay algo muy importante, muchos me dan las gracias por tenderles la mano, pero soy yo el que les da las gracias por aceptarla, por decirme que sí. Uno no hace nada si el otro no quiere. Solo hacemos lo que debemos.

-También habrá alguna decepción.

J.M.- Cuando ves que alguien recae en una adicción, te entra el bajón. Pero otro tira adelante y te anima a seguir. Hay que tener confianza.

C.- Lo bueno es que cuando se pierden, saben que estamos ahí, que siempre serán bien recibidos.

Les oenagés troben injust que es retalli la renda mínima d'inserció

El Periódico (08/06/2011)

Fidel Masreal / Jordi Nierga

Les entitats que treballen amb persones en risc d'exclusió social van lamentar ahir que la Generalitat hagi decidit, gairebé sense publicitat, fer també una tisorada a la renda mínima d'inserció, coneguda com a pirimi. Una ajuda d'entre 414 i 550 euros vigent des del 1997 i que, a causa de la crisi, perceben un nombre creixent de famílies, que avui superen les 27.000. La Generalitat ha argumentat que l'ajuda s'ha d'«ajustar» —és a dir, limitar— per incentivar els beneficiaris a buscar feina. Les oenagés afirmen que fins ara només coneixen els plans de retallada, ja que la Generalitat no ha aportat cap pla de foment dels itineraris de formació i inserció laboral.

Xavier Orteu, membre de la direcció de les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), va dir ahir que si bé s'ha d'evitar el frau en la prestació d'aquesta ajuda i la passivitat per part dels receptors, «restringir-ne l'accés sense que es prevegi cap procés d'inclusió social és negatiu».

Per a la responsable de l'àrea social de Càritas a Barcelona, Mercè Darnell, la retallada del pirimi obeeix a «un criteri restrictiu que obligarà les entitats a assumir el dèficit de la societat del benestar, un rol que tam-

poc els correspon». «Aquesta modificació significa un pas enrere en les millores que s'han anat aconseguint al llarg dels anys», va afegir Darnell.

Ramón Noró, de la **Fundació Arrels**, va opinar que en lloc de retallar-se, la prestació s'hauria d'ampliar a causa de la situació de crisi. I creu que els ajustos tindran «una incidència molt petita en la reducció del dèficit».

Casos crònics

El responsable d'economia social i cooperativa de la Conselleria d'Empresa i Ocupació, Xavier López, va justificar la mesura en el fet que la llei «no incentiva els beneficiaris a buscar feina» pel caràcter indefinit que té. Fins i tot podia arribar a ser superior al salari mínim, fet que podria crear casos «crònics».

Segons el director general, malgrat que la llei vincula l'ajuda al seguiment d'un programa d'inserció laboral, aquest factor no s'ha tingut en compte fins ara. «Volem que una part dels plans d'inserció es destinin a qui cobra el pirimi», va afegir. Sobre la falta de transparència de la mesura, López va respondre: «No és així, la prova és que n'estem parlant amb vostè».

El 15-M se desmarca de la «violencia minoritaria»

Intelectuales y entidades temen que los altercados resten fuerza al movimiento • Los indignados afirman que el objetivo era efectuar un acto de desobediencia civil

El Periódico (16/06/2011)

Fidel Masreal / Josep Saurí

«Ha sido todo muy triste», concluía ayer el sociólogo Xavier Bonal. «Es una decepción, se les ha ido de las manos», se lamentaba Teresa Crespo, de Entitats Catalanes d'Acció Social. El rechazo a la violencia de una minoría y la preocupación por los efectos que lo ocurrido ayer en el parque de la Ciutadella pueda tener en la legitimidad, las simpatías cosechadas hasta ahora y el mismo devenir del movimiento 15-M son las ideas predominantes en las reflexiones tomadas ayer por este diario de voces representativas del mundo universitario y del tejido asociativo. Unas voces que siguen creyendo que hay motivos para la indignación, pero no espacio para la violencia.

No hay paños calientes en cuanto a la valoración de los hechos. «Ya les dije que bloquear el Parlament no era una buena idea», explicó en rueda de prensa Arcadi Oliveres, presidente de Justícia i Pau, quien también quiso destacar que «las acciones violentas han sido escasas, solo eran cosa de 10 o 12 personas». «Ha sido un gran error estratégico. Y es triste que una minoría violenta emprenda acciones condenables, pero también son tristes las reacciones que tratan de magnificar esos hechos para lograr una deslegitimación general del movimiento», apunta Bonal. El politólogo Vicenç Navarro insiste en esta tesis: «Ha sido un error de este movimiento no permitir a los parlamentarios entrar y salir del Parlament. Era un fallo fácil de prever: como era de esperar, la gran mayoría de los medios lo han usado para desacreditar el movimiento. Los indignados tendrían que haber hecho una protesta en contra de la decisión del Govern de practicar recortes que no constaban en su programa electoral. Es una lástima y un error que lo hayan hecho de esta manera».

Distintos momentos de las protestas de ayer en los alrededores del parque. Foto: Danny Caminal

«Ha habido un error por parte de los indignados que el Govern ha utilizado hábilmente para desprestigiarlos», coincide el filósofo Josep Ramoneda, quien destaca que en esta ocasión el Ejecutivo catalán «ha sido más astuto que en la plaza de Catalunya y ha conseguido invertir los papeles, que los indignados pasen a ser los agresores y no las víctimas. Lo del helicóptero ha sido casi de chiste», añade.

Reacción tardía

«Sería muy bueno que el movimiento reaccionara ante unos hechos que estoy seguro de que muchos de sus miembros condenan. Y que se pronunciara inequívocamente, rechazando toda expresión violenta y definiendo una estrategia pacífica», reclama Bonal.

Esta petición, de hecho, obtuvo respuesta ayer mismo. Aunque con retraso (a las seis de la tarde se envió a los medios), hubo un comunicado de Acampada-BCN condenando «los minoritarios actos violentos». El texto destaca que la gran mayoría de los mani-

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

festantes participó sin violencia en un acto de «desobediencia civil». Sin embargo, la división interna es evidente, y en la lectura pública del manifiesto, ayer por la tarde, algún indignado se quejó de que la autocrítica era excesiva. La Acampada de la Puerta del Sol, en Madrid, y el movimiento Democracia Real Ya se desmarcaron de todo acto violento en sendos comunicados.

«Lo que los indignados plantean es un debate sobre la capacidad representativa de las instituciones. Desde el punto de vista legal, la representatividad es del Parlament, pero la legitimidad que dan las urnas hay que seguir ganándosela cada día», apunta Joan Subirats, profesor de Políticas Públicas de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

El valor de la democracia

Sobre la representatividad democrática de los parlamentarios, Vicenç Navarro añade: «Es obvio que también es un error poner a todos los políticos y a todos los partidos en una misma categoría de condena. Decir que todos son un problema es caer en lo que decía el fascismo, y unas fuerzas democráticas como las de los indignados no pueden permitir que esto se reproduzca en su cultura». «Los políticos han sido prepotentes y les ha faltado sensibilidad. La aprobación de los presupuestos podría haberse retrasado y podrían haber abierto un diálogo», sostiene Oliveres.

En definitiva, y como expresa Àngels Guiteras, presidenta de la Taula del Tercer Sector Social, entre los movimientos sociales y los intelectuales cundía ayer

la decepción, pero se mantenía el convencimiento de que sigue habiendo mimbres para un movimiento pacífico y masivo de indignados. «Lo ocurrido puede desprestigiar al movimiento, pero tengo mucho respeto por los indignados porque nos ayudan a todos a reflexionar», opina Guiteras.

Los recortes sociales

Una visión parecida sostiene Ramon Noró, de la **fundación Arrels**, dedicada a la ayuda a las personas sin techo: «El movimiento debería articular una alternativa política clara al sistema actual. Nos siguen preocupando los recortes presupuestarios, por ejemplo en la Renta Mínima». «Pero lo de hoy genera rechazo a las personas que se sentirían identificadas y en favor de los más necesitados», añade el presidente de la fundación Banc dels Aliments, Antoni Sansalvadó, quien lamenta también la ocasión perdida de poner ayer en el epicentro del debate los recortes sociales. Paradójicamente, algunos de los representantes del manifiesto Ni un pas enrere, contra los recortes, no pudieron entrar en el Parlament para trasladar sus quejas a los diputados.

Pese a todo, Arcadi Oliveres lo ve claro: «No se debería desprestigiar un movimiento que había tenido un comportamiento ejemplar hasta ahora. Pero en todo caso esto no lo va a hundir, unos cuantos descerebrados no pueden romperlo», afirma. «El 15-M avanza y se pregunta a sí mismo mientras avanza. Seguramente, los indignados verán en qué se han equivocado e intentarán repensar cosas», concluye Subirats.

Trias apuesta por acuerdos económicos estables con las entidades sociales en vez de subvencionarlas

El nuevo alcalde de Barcelona, Xavier Trias, ha afirmado este sábado que su gobierno apostará por los convenios y los conciertos económicos estables con las entidades dedicadas al bienestar social en vez de las subvenciones, que “no son un buen sistema” precisamente porque no garantizan estabilidad financiera a las entidades

QUÉ! (02/07/2011)

Europa Press

El nuevo alcalde de Barcelona, Xavier Trias, ha afirmado este sábado que su gobierno apostará por los convenios y los conciertos económicos estables con las entidades dedicadas al bienestar social en vez de las subvenciones, que “no son un buen sistema” precisamente porque no garantizan estabilidad financiera a las entidades.

Lo ha explicado en rueda de prensa en la **Fundació Arrels**, que atiende a personas sin hogar en la ciudad, y que Trias ha querido visitar porque, como ya decía durante la campaña, es una de las entidades que ejemplifican el trabajo contra la miseria en Barcelona. Según él, la concertación indefinida y que dure más de un mandato municipal asegurará estabilidad e independencia a estas asociaciones, que son una “bendición” porque llegan adonde los ayuntamientos no siempre pueden.

Ha añadido que las concertaciones ayudarán a la consolidación y desarrollo del sector sin que se pierda la responsabilidad de la Administración Pública, y que el Ayuntamiento debe colaborar y responder a los problemas sociales junto a estas entidades.

No habrá recortes sociales

El alcalde ha asegurado que el bienestar social será “una obsesión” para él, y que no habrá ni un solo recorte social.

Trias ha visitado **Arrels** con el director de la fundación, Salvador Busquets, y la cuarta teniente de alcalde de Calidad de Vida, Igualdad y Deportes, Maite Fandos.

24 horas después de su investidura, ha explicado que se siente algo incómodo por llevar chófer y que no le gusta “nada” ir vigilado por la calle, pero está feliz y satisfecho.

Además, ser alcalde no tiene sentido para él si no se dedica tiempo al bienestar, como ya hizo el viernes por la noche, cuando acudió a la Fundació Llars Amistat --dedicada a discapacitados-- en homenaje a su padre, que la impulsó.

Trias promete que no recortará “ni un euro” en temas sociales

El líder municipal de CiU asegura que “las entidades han de formar parte de una red única de prestaciones públicas”

El Periódico (02/07/2011)

Carlos Márquez Daniel

El nuevo alcalde de Barcelona ha querido dar forma práctica a toda la teoría que expuso este viernes en su discurso de investidura. Xavier Trias ha visitado este sábado la **Fundació Arrels** y ha anunciado la nueva línea de la política social que seguirá el ayuntamiento a partir de ahora, una apuesta que pasa más por la concertación que por la subvención, por trabajar “codo con codo” con las entidades para que pasen a formar parte del tejido asistencial público.

Ya durante la campaña, el dirigente de CiU se hartó de denunciar los gastos en su opinión superfluos que aparecían en las cuentas del gabinete de Jordi Hereu. “Si haces una felicitación de Navidad que te cuesta 270.000 euros, que como mínimo la haga alguien como la **Fundació Arrels**”, ha compartido. Consciente de que a la Generalitat no le sobra el dinero, Trias se ha marcado como objetivo recortar solo en aquellos “asuntos que no tienen sentido”, y ha prometido que en materia social no se perderá un solo euro.

En una nueva muestra de su perfil socialdemócrata, el alcalde ha explicado que la opción del concierto de servicios sociales no pretende ser “un capricho personal”. El modo de traspasar colores políticos, ha precisado, será establecer acuerdos con las entidades que trasciendan más allá del mandato, de modo que queden como herencia para gobiernos venideros. De este modo, esta “red única gestionada por elementos diferentes” podría establecer convenios con plazos de entre cinco y seis años.

El nuevo alcalde de Barcelona, Xavier Trias, ha visitado este sábado la Fundació Arrels. Foto: Josep Garcia

La Fundació Arrels aplaude la propuesta

Salvador Busquets, director de la **Fundació Arrels**, ha aplaudido la propuesta. En su opinión, la idea del concierto dotará a las entidades de mayor estabilidad y evitará tener que redactar sesudas memorias para poder optar al “dinero público que nunca sabes cuándo llega”. “Les da estabilidad y también independencia”, ha apuntado Trias, que este mismo viernes ya visitó la asociación Llars d'Amistat, de ayuda a personas con grandes discapacidades, creada por su padre.

Trias también se ha referido a sus primeras horas como alcalde. Más allá de la “alegría, la ilusión y la satisfacción” por haber tomado el mando de la ciudad, ha admitido que el tema de la seguridad es algo que no le gusta. “Yo pensaba que mandaba, pero resulta que en temas de vigilancia no tengo nada que decir”, ha bromeado, tras confesar que no le gustar sentirse vigilado.

Trias cambiará las subvenciones por la concertación con el tercer sector

ABC (02/07/2011)

Agencia EFE

Trias ha realizado este anuncio en el transcurso de uno de sus primeros actos tras ser investido ayer alcalde de Barcelona, una vista a la **Fundació Arrels**, que trabaja para atender a personas sin hogar.

Para el nuevo alcalde, trabajar por el bienestar de los barceloneses será una de las prioridades de su gobierno, así como la salida de la crisis.

Xavier Trias quiere reforzar la colaboración con las entidades sociales y ha advertido que no es partidario de “duplicar esfuerzos”. En este sentido, ha anunciado que el actual sistema de subvenciones será sustituido por la concertación y por convenios más estables.

El alcalde ha elogiado el trabajo de entidades como la **Fundació Arrels** y ha anunciado que la nueva política será más atenta con aquellas entidades e instituciones que quieran innovar.

“Queremos que Barcelona sea conocida como un referente del bienestar”, ha asegurado Xavier Trias.

En su segundo acto como alcalde, Trias ha estado acompañado de la nueva concejal de Calidad de Vida, Igualdad y Deportes, Maite Fandos, y del director de la **Fundació Arrels**, Salvador Busquets, quien ha asegurado que la concertación da más estabilidad a entidades como la que él dirige.

Un fil en lloc de la vara

L'endemà de ser investit alcalde, Trias anuncia que concertarà serveis socials i retallarà despesa vàcua per destinar-la a allò social • Es reuneix amb l'entitat **Arrels, que li regala un fil, símbol de la feina contra l'exclusió**

El Punt Barcelona (03/07/2011)

Anna Ballbona

El nou alcalde, Xavier Trias, ha volgut arrencar el mandat en un espai i amb un primer anunci plens de significat, sobretot davant el rum-rum de si imita a l'Ajuntament de Barcelona les retallades del president Mas. Trias va visitar ahir la **fundació Arrels**, dedicada a l'atenció i inserció de persones sense sostre. Després de reunir-se una hora amb la direcció de la fundació, va anunciar "una nova filosofia" d'actuació amb les entitats que, com aquesta del Poble-sec, fan feina social: establir-hi "una concertació estable", per un període de més d'un mandat, que substitueixi les subvencions. Segons l'alcalde, això permetria donar-los "més independència i possibilitat d'innovar". Així, busca reforçar l'anomenat tercer sector social i evitar la duplicació d'esforços. Tot, va reiterar, fet amb "diàleg" i "consens" –dos mots que es repetiran molt al llarg d'aquest mandat– amb les entitats i la resta de partits. "Hi ha línies de despesa que no tenen sentit a l'Ajuntament, el que puguem estalviar ho dedicarem a benestar social". És l'altra idea que va llançar Trias. Retallades potser sí –d'allò superflu com a mínim–, i sempre per reforçar el benestar social. I va posar un exemple: "Si un alcalde es gasta 270.000 euros per fer la felicitació de Nadal, que ho faci amb una entitat social", com ara la d'**Arrels**, que produeix diversos articles.

L'establiment d'aquests concerts no anirà en detriment dels sistemes públics que ja fan feina en aquest camp, una mica "com s'ha fet amb la sanitat", va precisar. Això sí, va fer un toc de realisme: "La Generalitat ho passa molt malament, no ens podran ajudar gaire i des de l'Ajuntament ens haurem d'espavilar". La fórmula d'un concert consolidat, en lloc de la subvenció anual, sembla convèncer les entitats. "És una reivindicació històrica de les entitats socials,

Trias, a la seu de la **fundació Arrels**, al Poble Sec, que atén persones sense sostre, en la visita d'ahir
Foto: Marta Pérez

el concert és una forma jurídica que dona més estabilitat i no és més costosa per a l'administració", va afirmar Salvador Busquets, director de la fundació. Trias confia que l'any que ve ja es pugui aplicar aquesta fórmula.

Arrels va regalar al nou alcalde un fil, l'element d'una campanya de l'entitat, amb aquest lema: "Tot allò que avui et sosté demà es pot trencar". "Ahir li van donar la vara, avui li donem un fil", va bromejar Busquets, per donar-hi aquest significat: "Comptem amb vostè per ajudar a relligar les situacions vulnerables de la gent, amb l'ajuda de l'administració".

Trias va revelar alguns detalls de les seves primeres hores d'alcalde. Després de l'acte d'investidura, i sense mitjans de comunicació, va visitar les Llars de l'Amistat, un centre amb greus discapacitats fundat pel seu pare. "Va ser un homenatge al meu pare i a aquesta gent". I una altra curiositat, encara: es va confessar incomodat d'anar amb guardaespalles. "No m'agrada gens anar vigilat pel carrer, però em diuen: «Amb els temes de seguretat vostè no mana»", va ironitzar.

Enllaç: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/-/17-politica/430636-un-fil-en-lloc-de-la-vara.html?tmpl=component&print=1&page=>

Trias muestra su perfil social en su estreno como alcalde

El País (03/07/2011)

El nuevo alcalde de Barcelona, el convergente Xavier Trias, aseguró el viernes durante su discurso de toma de posesión que una de sus prioridades será trabajar por el bienestar de las personas, mostrando su perfil más socialdemócrata. Esa misma noche, en su primer acto como máximo responsable del Consistorio, acudió a la Fundación Llars Amistat, dedicada a los discapacitados, en homenaje a su padre, que la creó. Y ayer, aprovechó su visita a la **Fundación Arrels**, que atiende a las personas sin hogar, para trazar la nueva línea de la política social que seguirá el Ayuntamiento, un modelo que apuesta más por la concertación que por las subvenciones, que “no son un buen sistema porque no les garantizan estabilidad financiera”.

En su opinión, la concertación indefinida y que dure más de un mandato dará independencia a estas asociaciones, que son una “bendición” porque llegan a donde los Ayuntamientos no siempre pueden llegar.

Trias añadió que este nuevo modelo ayudará al desarrollo del sector sin que se pierda la responsabilidad de la Administración. “El Ayuntamiento debe responder a los problemas sociales junto con estas entidades”, dijo.

Trias, que prestará atención a las instituciones “más innovadoras”, prometió que no habrá “ni un solo recorte social” porque quiere que Barcelona sea conocida como un “referente del bienestar”.

Artesanía política

Trias reviste de un carácter simbólico su primer día como alcalde al visitar la Llar Pere Barnés • Trias promete realismo coherente

La Vanguardia (03/07/2011)

Sergi Pàmies

Primera visita oficial del alcalde Xavier Trias (oficial, porque el viernes visitó la Llar de l'Amistat, fundada por su padre). La elección, simbólica, está organizada para definir el nuevo estilo municipal y, de paso, buscar eco mediático. Se ha elegido la Llar Pere Barnés, junto a las Tres Xemeneies, un centro de atención para personas sin hogar. Es un ejemplo de concertación pública y privada. De la parte pública se encarga el Ayuntamiento. De la privada, la **Fundació Arrels**, que vive de las cuotas de sus 2.500 afiliados y de los donativos de empresas y particulares.

En la entrada del edificio, y con un sentido aproximado de la información, el encargado comenta a uno de los 33 residentes: “Viene el presidente Jaume Trias”. Y cuando se da cuenta de que otros fuman en la puerta, les dice: “Poco alboroto, que tenemos visita”. El interior del local transmite los valores de la política social y de lo que, más tarde, el alcalde definirá como “entitats d'economia productiva social”.

Nada de lujos, voluntad de atención a personas que han tocado fondo (abismos espirales que nos recuerdan la fragilidad de todo), y un aire socialdemócrata con el que Trias siempre ha comulgado (las disonancias de este país han hecho que la izquierda se haya neoliberalizado a cambio de que el liberalismo conservador abrace el compromiso del bienestar social: es un fenómeno de inversión que deberían estudiar los climatólogos).

Pegada a una columna, la frase de la semana: “Por muy larga que sea la tormenta, el sol siempre vuelve a brillar entre las nubes” (Jalil Gibran). El viernes, durante la investidura, Trias citó a Bruce Springsteen, que es una versión electrificada y con recursos de Gi-

bran. Más allá del lirismo propagandístico –de gusto discutible–, la residencia te devuelve a la realidad. Un detalle desdramatiza la escena: el anuncio del menú incluye un segundo plato de definición vanguardista. Toma nota, Adrià: el plato se llama “De to un poco”.

Llega el alcalde, con Audi oficial y escolta (el ruido de las puertas oficiales al cerrarse suena distinto al de las puertas de los coches no oficiales). Xavier Trias admite que no se siente cómodo, con tanto escolta: “Em pensava que manava, però el primer dia ja m’han dit que en qüestions de seguretat manen ells”. Durante más de una hora, se reúne con los directivos de la fundación, que también dirigen y organizan el taller de artesanía creativa La Troballa, situado justo delante. Artesanía y creatividad son dos conceptos que la política ha ido desatendiendo y que el nuevo alcalde desea recuperar. Ejemplo de creatividad: suprimir los gastos que no tienen sentido. Ejemplo de gasto sin sentido: además de todos los que cualquier contribuyente pueda imaginar, invertir –los niños y las mujeres primero– un cuarto de millón de euros en felicitaciones navideñas. Trias no parece haber cambiado de discurso ni de actitud.

No se recrea en la crítica contra sus adversarios y se le ve dispuesto a explotar su carisma decontracté. Un carisma que, si se confirma la coherencia que promete, debería ir más allá de la disciplina de partido, preservando una personalidad que aún no sabemos si ha conectado con la mayoría de los electores por desgaste de las fórmulas anteriores, por méritos propios o por una mezcla de ambas cosas. Cuando, después de la visita, atiende a los periodistas (la sala es pequeña y los fotógrafos y los cámaras de televisión tienen que turnarse, una situación que, si no fuéramos pro-

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

fesionales, podría calificarse de cómica), Trias lleva la corbata informalmente torcida y la americana arrugada ma non troppo.

Es consciente de que le miramos las manos para ver si tiemblan (sí), pero tiene recursos para controlar el temblor: se las mete en los bolsillos, cruza los brazos o se concentra en las ideas que desea transmitir. Breve muestra: más tutela que subvención, colaboración con las entidades que demuestren esa vocación pública imprescindible para la salud social y cívica del país, trato directo y dialogante... Y una obsesión: rebajar los índices de pobreza y miseria que, por desgracia, también identifican a una ciudad que, aunque quisiera, ya no podrá permitirse sus excesos de narcisismo. El tono que el nuevo alcalde intenta transmitir incluye, además de realismo, un barniz de esperanza.

Es como si, acostumbrados a vivir en una escenografía urbana inspirada en los principios ideológicos de Ken Loach, de repente apareciera una versión barcelonesa de Frank Capra (el tiempo dirá si eso es perjudicial o beneficioso para la ciudad).

Mientras el alcalde se despide de sus anfitriones, los escoltas toman posiciones. Hace unos minutos, cuando se ha acercado un sin techo un poco peleón (“Quiero una cama y un colchón”, decía después de autoproclamarse alcohólico y fumador empedernido), los policías no han intervenido. Han dejado que los educadores del centro –santa, laica y solidaria paciencia– desactivaran el arranque del espontáneo (he creído entender que se llamaba Rafa y que no era residente), con diálogo y diplomacia. Una diplomacia artesana, creativa y política.

Trias marca perfil social

El alcalde creará una red pública que integre a las entidades que ayudan a personas con problemas

El Periódico (03/07/2011)

Carlos Márquez Daniel

Xavier Trias recibió ayer el primer regalo de su etapa como alcalde. Salvador Busquets, director de la **Fundació Arrels**, le entregó un trozo de fina cuerda que venía a significar el esfuerzo que realiza esta asociación con aquellas personas sin hogar cuya vida pasa por un momento de rotura temporal. «El viernes le dieron la vara y la faja de la ciudad. Hoy le ofrecemos este cordel para que nos ayude a atar situaciones que requieren el apoyo de todos». El alcalde sujetó el presente como el relevista que agarra el testigo hasta que finaliza la vuelta. Y con él en la mano, prometió que no habrá recorte alguno en materia social y volvió a hablar de su teoría de la prosperidad, de cómo la inversión en bienestar genera la ilusión, la esperanza y la confianza necesarias para salir de la crisis.

Los primeros días dicen mucho del trazo de cada uno. La timidez, la valentía, la ambición, la amabilidad o, en este caso, el perfil político de los momentos de estreno marcan lo que venga después. En sus primeras 24 horas en el cargo, Trias se reunió con los gestores de **Arrels** y visitó la asociación Llars d'Amistat, dedicada a ayudar a personas con gran discapacidad e impulsada por su padre a finales de los años 60. Lo hizo, según dicta la lógica, porque quiere que su gabinete eche a andar con la credibilidad que impone ser, o querer ser, el alcalde de las personas.

Más estabilidad

Trias, uno de los padres del sistema sanitario catalán, quiere aplicar ahora a los servicios sociales la teoría de «red pública con gestores independientes». Considera que el tiempo de las «subvenciones que uno no sabe cuándo llegarán» ha acabado. Y apuesta por concertar prestaciones en colaboración con las muchas entidades que trabajan en Barcelona, de manera que tengan «más estabilidad y a más largo plazo». El alcalde huyó de paternalismos ideológicos y abogó por firmar acuerdos holgados, ya sean indefinidos o de como mínimo seis años, para que los gobiernos venideros no tengan la tentación de volver a dejar

Salvador Busquets muestra al alcalde Trias taburetes fabricados por personas que pasan por el taller de manualidades de la **Fundació Arrels**, ayer. Foto: Josep Garcia

en manos de la iniciativa privada «una tarea que debería llevar a cabo la administración pública».

Traducido a la realidad, y usando la visita de ayer, el plan sería que el ayuntamiento participara de la gestión y el mantenimiento de algunos de los 20 pisos que la asociación tutela. El consistorio de Jordi Hereu ya abogó por el concierto -la residencia de **Arrels** dispone de 33 plazas, 20 de las cuales corren a cargo de todos los barceloneses- pero la idea de CiU es «buscar una colaboración más estrecha» para poder «mimar y también vigilar» a estos organismos sin ánimo de lucro.

Logros del PSC

Busquets, por aquello de no pasar página tan de prisa, se acordó del anterior gobierno y de la concejalía de asuntos sociales liderada por Ricard Gomà. «Crearon una infraestructura de equipamientos y de recursos de emergencia muy importante. Pero faltaba continuidad, dar ese servicio de largo plazo», argumentó el director de la **Fundació Arrels**.

Ahí es donde Trias pone ahora el acento -«será una obsesión de este gobierno», dijo-, y es donde, sin lugar a dudas, acomoda su rol de alcalde socialdemócrata de CiU.

Nueva vida para los tejanos

Una exposición de retratos gigantes de moda y deporte. Una acción solidaria para dar una segunda oportunidad a la ropa. Son iniciativas que anuncian este salón de moda urbana

El Periódico (12/07/2011)

Combina moda, solidaridad y reciclaje. Moda a cargo de alumnos de la Escola Elisava. Solidaridad para gente sin hogar de la **Fundació Arrels**. Y reciclaje, porque el objetivo es dar una nueva vida a ropa en desuso. La acción consiste en una recolecta masiva de tejanos, se titula Second chance y se llevará a cabo hoy en el paseo del Born de Barcelona.

La iniciativa es un aperitivo del salón de moda urbana The Brandery, que se realiza del 13 al 15 y que organiza varias actividades off en las calles de la ciudad, como la exposición Fashion & sports, una muestra de 50 espectaculares imágenes que inundan el paseo de Gràcia y que ilustran la relación entre moda y deporte. Las fotos, firmadas por profesionales de la publicidad como Mariano Vivanco y Jens Grundmann, retratan a deportistas de élite como Gemma Menmual, Usain Bolt, Víctor Valdés, Messi y Kaká.

Second chance tendrá hoy su centro de operaciones en dos carpas instaladas frente al número 21 del paseo del Born (10.00 a 21.00 h.), donde la gente que lo desee puede donar sus tejanos usados. Allí mismo, en vivo y en directo, una quincena de estudiantes del

Imagen promocional de Second Chance

máster en Fashion design de la Elisava remendarán las prendas, las coserán y customizarán con dobladillos, parches y complementos. Luego les añadirán una etiqueta en la que figurará el nombre del donante, que también podrá aparecer en un photocall con los tejanos customizados y recibirá un cupón de descuento del 10% para canjearlo en septiembre y octubre en las tiendas de la asociación Born Comerç. La iniciativa, que también patrocina el ayuntamiento, se hace a beneficio de la **Fundació Arrels**, que trabaja con personas sin hogar.

Trias ofrece a las entidades elegir las prioridades sociales

El alcalde se reúne con la Taula del Tercer Sector para marcar líneas de colaboración

El Periódico (19/07/2011)

Rosa Mari Sanz

El alcalde Xavier Trias se comprometió ayer a que sean las entidades sociales de la ciudad las que definan cuáles son las prioridades a las que es necesario destinar un mayor gasto e inversión una vez el ayuntamiento haya decidido la partida para los temas sociales en sus presupuestos para el próximo año.

Lo hizo poco antes de comenzar la primera reunión de trabajo con la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, una organización que aúna a cerca de 4.000 oenegés y con las que quiere ir de la mano durante su mandato para combatir la precariedad en la capital catalana. «Es importante que nos digan cuáles son sus prioridades para que enfoquemos nuestros recursos contra la pobreza y la crisis de una manera coherente. Son las entidades las que nos hacen poner los pies en el suelo», afirmó el alcalde, que acudió junto a la concejala del Área de Calidad de Vida, Maite Fandos.

Más decisión

La presidenta de la confederación de oenegés catalanas, Àngels Guiteras, avanzó poco antes del inicio de la sesión que uno de los retos que tienen las asociaciones sobre la mesa es conseguir que la Taula del Tercer Sector pueda formar parte del Consejo Económico y Social de Barcelona para poder participar en la toma de decisiones de las políticas sociales y económicas. Asimismo, puso en valor lo que las entidades consideran una de las mejores herencias que

Trias preside la reunión con las oenegés, ayer. Foto: Julio Carbó

recibe el nuevo consistorio, gestada con el bipartito: el Acuerdo Ciudadano para una Barcelona Inclusiva, firmado por más de 400 entidades que trabajan en red, una alianza, dijo, «que debemos acabar de potenciar».

Guiteras subrayó que las entidades han comenzado con buen pie con el gobierno nacionalista y agradeció que el primer acto que celebró Trias tras ser nombrado alcalde fuera en la **Fundació Arrels**.

SOS pobreza

El problema, acuciado por la crisis, no es la desnutrición sino la malnutrición • El 18,4% de la población catalana ingresa menos de 640 euros al mes

El Periódico (04/08/2011)

María Jesús Ibáñez

Hay niños, muy cerca de casa, que la única comida completa que ingieren al cabo del día es la que les sirven en la escuela. Eso, los que se quedan a comer en el colegio, claro. Los que van a casa a mediodía no llegan a veces ni a eso. No son, por descontado, menores en peligro de desnutrición como le ocurre a la población infantil de países de África, Asia y América Latina. Eso no. El riesgo aquí es de malnutrición, porque el resto de su dieta apenas incluye fruta, verdura y productos frescos saludables. La pobreza, que el año pasado llevó al Banc dels Aliments de Barcelona a tener que atender a más de 2.500 niños pequeños y lactantes, podría generar muy pronto graves efectos sobre la salud.

Junto con los niños, los ancianos, jubilados con pensiones mínimas, son quienes peor lo están pasando. «En apenas tres años, desde que empezó la crisis, el número de demandantes de productos se ha duplicado, casi triplicado», asegura Teresa Cerdà, portavoz del Banc dels Aliments en la capital catalana. En toda Catalunya, la entidad distribuyó el año pasado más de 12.000 toneladas de alimentos entre 182.500 personas, indica Cerdà. Muchos de ellos forman parte del grupo de 15.400 personas que se encuentran en estos momentos «en situación de vivienda insegura» en Catalunya, agrega Ramon Noró portavoz de la **Fundació Arrels**.

Necesidades básicas

«La gente que se encuentra en esa situación es ya incapaz de reivindicar nada», asegura Noró. Representan, según los datos más recientes del Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), al 18,4% de la población catalana, aquella que no alcanza el mínimo de 8.992 euros anuales-642 euros al mes- del umbral de pobreza relativo, es decir que sus ingresos medios anuales no cubren las necesidades básicas. El Banc dels Aliments los cifra en un millón y medio de per-

Una religiosa de las Hermanas de la Caridad reparte bocadillos, ayer. Foto: Albert Betran

sonas. En el conjunto de España, el porcentaje de población en estado de pobreza asciende hasta el 20,8% y el umbral relativo está situado en 7.980 euros anuales para los hogares de un solo miembro. «¿Las principales demandas? Alimentos, ayuda para pagar el alquiler y dinero para el pago de suministros, como la luz y el gas», resume Juana Martín, responsable de Cáritas Diocesana de Barcelona en los barrios de Ciutat Vella y Poble Sec. También funciona muy bien el servicio de ropero Martín, que es también la coordinadora del área de Migraciones, advierte de que «si ahora empieza a haber recortes de pensiones, mucha gente no va a llegar siquiera al mínimo».

«El número de personas en riesgo de exclusión ha experimentado un crecimiento exponencial en los últimos tres o cuatro años: la gente mayor se ha empobrecido y muchas familias carecen de recursos para comprar, por ejemplo, carne y pescado frescos de forma regular», añade Enric Morist, coordinador de Creu Roja en Catalunya.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

Pacto global

Morist propone una salida. «La lucha contra la pobreza debería ser una prioridad de Estado». Ramon Noró, de **Arrels**, le secunda y sugiere la creación de una especie de «pacto de Estado, que unifique criterios de actuación y permita cumplir la estrategia europea por la que en el 2015 no debería haber ya nadie durmiendo en la calle en contra de su voluntad».

Desde el ayuntamiento de Barcelona, la concejala de Calidad de Vida, Maite Fandos, suscribe la propuesta.

El asunto, asegura la edil, ha sido ya tratado en reuniones mantenidas con las entidades de ayuda social y es «una de las prioridades del nuevo equipo de gobierno municipal». Por eso, adelanta Fandos, «el compromiso es que, como mínimo, se mantengan los fondos asignados a la lucha contra la pobreza en el próximo presupuesto». Las familias y las personas sin techo serán el objetivo principal, afirma.

Las entidades sociales suplen al Govern ante los retrasos de la renta mínima

La conselleria de Benestar Social i Família volvió ayer a ser un hervidero de gente que hacía cola para reclamar la Renta Mínima de Inserción (Pirmi), que aún no ha llegado a muchas personas. El horario de oficina acabó a las 14.00 horas y aún había una cola importante en las inmediaciones del departamento. «Esto es una vergüenza» fue la más frase más oída entre los demandantes

La Razón (05/08/2011)

Joan Planes

El retraso de las ayudas provocó una larga cola frente a la conselleria de Benestar Social i Família

Estos retrasos de la Generalitat están siendo suplidos, en parte, por la voluntad y las ayudas de entidades como Cáritas, **Fundació Arrels**, Cruz Roja y la Asociación por la Promoción e Inserción Profesional (Apip). No están desbordadas, pero sí que están intentando paliar, en la medida de lo posible, los problemas derivados de la burocracia de las administraciones.

Pago con cheque

La polémica viene del cambio en el modo de pago de las ayudas decretado por la Generalitat. Para evitar que personas que no viven en Cataluña sigan cobrando, todo se hace ahora a través de un cheque bancario normal, en lugar de la transferencia a la cuenta corriente. Teóricamente, se tiene que recibir el cheque por correo el primer día de mes, pero muchas personas aún no lo tienen.

La portavoz de Cáritas, Juana Martín, explicó ayer a LA RAZÓN que «estamos atendiendo a gente, hacemos un seguimiento especial de cada caso, y poco a poco las peticiones de ayudas van goteando, aunque sin desbordarse». Martín destacó que «estos días todo va a ritmo normal, tampoco es que tengamos avalancha de demanda de ayudas, y siempre depende todo de cada caso, son diferentes el uno del otro».

Para facilitar estas ayudas, Cáritas se coordina con diferentes ayuntamientos y con los servicios sociales. Muchas de estas personas que están en riesgo de exclusión social y que necesitan cobrar el Pirmi han acudido estos días a sus consistorios, que han intentado ayudar en la medida de lo posible. Unas 200 personas se concentraron ayer ante la sede de la Generalitat en Girona para protestar por el retraso en el cobro de las ayudas, mientras que en Terrassa, Sabadell y Santa Coloma de Gramenet los ayunta-

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

mientos se han visto desbordados por la avalancha de personas pidiendo ayuda.

Por su parte, la **Fundació Arrels** también está ayudando a las personas que aún no han cobrado la Renta Mínima de Inserción. Su portavoz, Ramon Noró, explicó a este diario que «estamos atendiendo a 45 casos de afectados por los retrasos en el pago del Pirmi». «Estamos en contacto con ellos cada día, les acompañamos en lo que haga falta», añadió.

Estos afectados están adscritos a un programa de **Arrels** que facilita pisos de alquiler a unos 150 euros al mes, un coste que puede variar dependiendo del

caso. «Lo que queremos es ayudarles a que sean lo menos dependientes posible», señaló Noró.

El ambiente ayer frente a la sede de la citada conselleria era de sensación de fraude por los retrasos. Los afectados se quejaban de que se agota su límite para cobrar el cheque de la ayuda y que no hay manera de que se les atienda en el número de atención al cliente de la conselleria.

La mayoría de los casos eran de personas en una situación casi extrema, que no pueden pagar su alquiler o que tienen que pasar el resto del mes con una cantidad que en ningún caso sobrepasa los 200 euros.

Il·lusions recuperades

La **Fundació Arrels** organitza activitats i excursions per a les persones sense sostre i en risc d'exclusió social • El parc del Tibidabo és un dels destins estivals

El Periódico (12/08/2011)

Marina Muñoz Benito

Tenir vacances per un dia i disfrutar, en certa mesura, de l'estiu. Això és el que proposa, a través dels seus educadors i voluntaris, la **Fundació Arrels**, una entitat que es dedica a l'atenció de persones sense llar i en risc d'exclusió social a Barcelona i que aquests mesos d'estiu ofereix a tots ells una llarga llista d'activitats i excursions. Dimecres passat, el parc d'atraccions del Tibidabo va ser el seu destí.

Aquestes activitats, que es porten a terme des de fa dos anys, van sorgir com a element substitutiu de les costoses colònies que organitzava la fundació, a causa de la crisi econòmica actual. De 13.000 euros de què disposaven el 2009, el pressupost s'ha vist reduït a 5.000. «No han baixat el nombre de donants, però sí les quantitats», apunta Joana Otero, educadora d'**Arrels**. El canvi, no obstant, no ha semblat molestar els usuaris. «Per als que tenim problemes aquestes activitats ens van estupendament, és com si fossin una teràpia», explica Manuel Garcés, de 53 anys.

Tipus d'usuaris

El perfil d'usuaris és divers, però la mitjana d'edat sol ser de 50 anys. Molts d'ells dormen al carrer, com Garcés. «Vaig perdre la parella, la casa, la feina i tot plegat es va barrejar amb problemes amb l'alcohol, i ara fa més de dos anys que visc al carrer», explica. Altres, com Àngel Herreros, tenen llogada una petita habitació o dormen a la Llar Pere Barnés, residència de la fundació.

Dimecres passat, després de reunir-se el grup a l'avinguda del Paral·lel, i ja en el recorregut des de Catalunya fins a l'avinguda del Tibidabo amb els ferrocarrils, l'emoció era patent. «Almenys fa 17 anys que no vaig a aquest parc d'atraccions», comentava

Al parc 8 Part del grup esperant per pujar a l'atracció de l'avió, dimecres. Foto: Albert Bertran

als seus companys Francisca Sáez (Marisol per als amics), a qui l'associació, segons ella, «l'ha tractat millor que certes persones properes».

A més, el viatge en si fins al destí, aquell trajecte que habitualment s'intenta fer passar al més ràpid possible, per a ells és tota una experiència. «Per això, en lloc d'anar-hi en autobús directe, hem decidit anar-hi en ferrocarril, en el Tramvia Blau i després el funicular», aclaria Otero. Quan arribaven a aquest últim, alguns es van sorprendre. «Jo pensava que anava amb un cable per l'aire», comentava un, a cavall entre la decepció i la sorpresa. I és que alguns l'havien confós amb un telefèric.

A l'entrar al parc, els van retornar molts dels seus records de la infància. «Em fa molta il·lusió, sembla que torni al passat», comentava Garcés amb certa nostàlgia. Això els recordava que no sempre s'han trobat en la situació actual. La sala dels miralls i el mític avió vermell van ser les seves primeres atraccions, de les quals van disfrutar com criatures.

El Govern deu el pagament de rendes mínimes concedides fa quatre mesos

Entitats i treballadors del sector social afirmen que «tanta demora no és en absolut normal» • Fins al maig passat, els titulars d'expedients admesos trigaven entre un i dos mesos a cobrar

El Periódico (02/09/2011)

María Jesús Ibáñez / Toni Sust

Per tercera vegada en poc més de tres mesos, Wassima sortia ahir de les oficines de la Conselleria de Benestar i Família amb aire de desesperació i un paper a la mà, una instància que, de seguida, va fer que li segellessin al registre central del departament. «La meva situació ja és desesperada», relatava la noia en el document, escrit a mà a les mateixes dependències. «Tinc un nen de 3 anys, que està a punt de començar el col·legi i no tinc diners ni per al material escolar, ni per comprar-li una mica de roba», prosseguia. Són ja massa setmanes esperant que la Generalitat li faci efectius els 420 euros que es va comprometre a pagar-li en concepte de renda mínima d'inserció (RMI). La seva sol·licitud va rebre el vistiplau de la comissió interdepartamental el 17 d'abril passat.

Com Wassima El Sbai, l'exvigilant d'aparcaments, exxòfer de camions i exconserge Eugeni Guix, de 56 anys, abandonava ahir la seu de la conselleria, al Palau de Mar de Barcelona, amb cara llarga. En una carpeta blava, Guix hi guarda diverses còpies del seu currículum i altres papers que acrediten que no percep cap ingrés. Guix va obtenir l'aprovació definitiva de la renda mínima el 20 d'abril, però tampoc la cobrarà aquest mes. «El més greu és que no són casos excepcionals, sinó que ja hi ha bastants beneficiaris, amb els requisits en regla, que encara no han cobrat ni tan sols el primer import de la prestació des de fa tres, quatre o cinc mesos», va declarar Ramon Noró, portaveu de la **Fundació Arrels**.

DESESPERADA. Wassima El Sbai, mare d'un nen de 3 anys, ahir davant del registre de la Conselleria de Benestar i Família, on va presentar una reclamació –la tercera en tres mesos– per poder començar a cobrar la renda mínima, que té reconeguda des del 17 d'abril passat. Foto: Ricard Cugat

IMPOTENT. Eugeni Guix, amb la seva carpeta blava plena de documents, a la sortida de les dependències del Palau de Mar, seu de Benestar i Família, ahir. Foto: Ricard Cugat

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

Expedients congelats

«Tanta demora no és en absolut normal», van confirmar fonts de les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), que agrupa 83 organitzacions d'ajuda a les persones més desfavorides, entre elles Càritas i la ja citada **Arrels**.

Els endarreriments es registren des del maig passat, «quan la Generalitat va començar a parlar de reformar la renda mínima i va córrer el rumor que s'acostaven retallades», va indicar Noró. Lamentablement, va afegir una treballadora social de Sant Boi de Llobregat, «que els pagaments triguin fins a cinc mesos ja comença a ser habitual. Abans, en canvi, la Generalitat feia la transferència pràcticament el mes següent de rebre l'alta, o com a màxim al cap de dos mesos».

Sense notícies

I mentrestant, desenes d'expedients de persones que han sol·licitat ingressar en el programa de la RMI ja fa també un, dos, tres mesos que no en tenen notícies, a l'espera que la Generalitat acabi de revisar els expedients que ja estan en curs. Hi ha esperes que es remunten fins i tot al mes de març passat, asseguren treballadors socials de l'àrea de Barcelona. El que no saben els assistents socials és si aquests expedients es veuran afectats pel nou decret del programa de renda mínima, aprovat dimarts passat pel Govern i

que estableix, en el seu article 9.4, que si un expedient no ha rebut cap resposta des de la presentació de la petició, «la sol·licitud s'ha de considerar denegada». Alguns ajuntaments també esperen, en aquest cas des de l'abril, que el Govern doni una resposta a les peticions de RMI tramitades pels seus serveis socials, va assegurar ahir Esquerra, que portarà avui al Parlament una bateria de 90 preguntes i la petició de diverses compareixences amb el clar objectiu d'assenyalar el que considera irregularitats, si no bunyols, en el procés de revisió de la RMI. Els interrogants que els diputats Oriol Amorós i Pere Bosch presentaran qüestionen, en general, que la mesura es replantegi i, en particular, el discurs elegit pel conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena, per justificar-ho. Esquerra pregunta en què es basa el Govern per denunciar el frau en la percepció de l'ajuda, com ha conegut dades del consum privat dels beneficiaris o la seva nacionalitat, entre d'altres. També qüestiona quants beneficiaris estan subscrits al canal Gol TV o si gasten més en telèfon mòbil del que cobren per la prestació, i pregunta al Govern si opina que s'ha estigmatitzat col·lectius estrangers.

En definitiva, preguntes lligades a les tesis més polèmiques que ha exposat Mena per justificar el canvi en el mètode de pagament de la renda mínima i el control sobre el presumpte frau en la recepció de l'ajuda.

Temor a una ruptura social

Las entidades advierten al Govern del peligro que supone reducir la Renta Mínima

La Vanguardia (12/10/2011)

Josep Playà

Las entidades sociales no aceptan la reforma de la Renta Mínima de Inserción (RMI), porque consideran que deja a miles de parados y de jóvenes sin protección, y no comparten tampoco el cambio de criterios para el cobro de las ayudas que decidió de forma unilateral el Govern de la Generalitat el pasado agosto. En esos dos puntos coincidieron ayer las catorce comparecencias de distintas entidades en el Parlament.

Àngels Guiteras, presidenta de la Taula del Tercer Sector, advirtió del peligro de que se rompa la cohesión social en Catalunya si no se ofrece una solución a las 160.000 personas que se quedarán sin el subsidio de paro en los próximos cuatro meses.

Respecto a las personas que siguen cobrando la RMI, el director general de Economía Social y Cooperativas de la Generalitat, Xavier López, afirmó que aún hay 2.900 beneficiarios que “no se han podido localizar” y que, por lo tanto, no reciben los 420 euros de este subsidio desde hace tres meses. López explicó que los 31.000 beneficiarios restantes que sí se pudieron localizar porque recibieron el cheque en su domicilio el pasado agosto están en “proceso de revisión de expediente”. El Govern no ha cuantificado el fraude detectado, pues aún se está comprobando la situación de cada caso, a través de trabajadores de una empresa de trabajo temporal. El 50% de beneficiarios mantiene la prestación y el 50% restante “o bien está en proceso de revisión o bien ya se les ha suspendido el expediente por irregularidades”. Entre

estas irregularidades, que conllevan una suspensión, están los viajes fuera de Catalunya, tener contratos laborales, no comunicar cambios de situación a la administración o recibir otras prestaciones.

Los sindicatos CC.OO. y UGT acusaron al Govern de “condenar” a la pobreza y la exclusión social a los parados y reclamaron la implantación de la Renda de Garantía para la Ciudadanía (RGC) que atienda a quienes hayan agotado todas sus prestaciones por desempleo. El presidente de la Federación de Municipios de Catalunya (FMC), Manel Bustos, aseguró que se sintió “desconcertado y traicionado” cuando la vicepresidenta del Govern, Joana Ortega, aseguró que los ayuntamientos catalanes aprobaron las modificaciones de la RMI.

La representante de Cáritas denunció que hay personas que ya han sido valoradas positivamente para percibir la RMI desde la primavera y aún no han cobrado ya que existe limitación presupuestaria. Salvador Busquets, representante de **Arrels Fundació**, lamentó “la sensación de incertidumbre” que se ha creado con estas medidas y aunque reconoció la necesidad de cambios dijo que estos nunca deben interpretarse “en clave de retroceso”. Enric Morist, coordinador de la Creu Roja, alertó de que la mitad de las personas atendidas por esta entidad son recién llegados a los servicios sociales y puso como ejemplo de lo mucho que se puede hacer que el 27% de las personas atendidas con la renta mínima han tenido éxito en su reinserción laboral.

Més de 750 voluntaris pentinen BCN per actualitzar el padró de 'sense sostre'

Entitats socials van repetir la mateixa iniciativa del 2008 per sensibilitzar la societat • Les oenagés alerten que en pocs anys creixerà notablement la xifra per l'actual crisi

El Periódico (10/11/2011)

Rosa Mari Sanz

Una freda nit del març del 2008 uns 700 voluntaris, responent a una inèdita crida d'oenagés, es van prestar a col·laborar en un estudi per consensuar, comptant-les, el nombre de persones sense sostre que pernoctaven a Barcelona i el seu perfil.

D'aquesta tasca es va fer una fotografia sobre qui dorm als carrers: majoritàriament un home, estranger i amb una mitjana de 41 anys. Han passat més de tres anys d'aquella experiència pionera, que a estar precedida per una prova pilot a Ciutat Vella, i les oenagés han tornat a recórrer a la bona predisposició de molts ciutadans pels temes socials. Dimarts a la nit i ahir a la matinada, més de 750 persones van tornar

a pentinar els 10 districtes de la ciutat. L'objectiu, al mateix temps que actualitzar aquest padró de pobres per ajustar millor les polítiques socials i l'atenció de les pròpies entitats, és sensibilitzar la ciutadania.

Els voluntaris, concentrats a partir de les deu de la nit al centre cívic Cotxeres de Sants, es van distribuir en 158 zones de la ciutat amb el suport de coordinadors d'oenagés. En algunes hi van participar periodistes, com el grup al qual es va adjudicar una part del barri de la Nova Esquerra de l'Eixample, un àmbit de 20 illes de cases delimitat pels carrers d'Urgell, Mallorca, Rocafort i Gran Via, que va tenir l'ocasió de recórrer un equip d'EL PERIÓDICO.

Un home estranger dorm al portal d'una finca de l'avinguda de Roma, entre els carrers d'Urgell i Comte de Borrell, ahir a la matinada. Foto: Jonathan Grevsen

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

900 persones fa tres anys

En aquesta zona, després d'un minuciós trajecte d'unes dues hores sota la batuta de Maria Pomés, de la **Fundació Arrels**, una de les entitats de referència que treballa en favor dels sense sostre, es van detectar vuit persones sense llar: cinc dormint en caixers d'entitats bancàries (tres d'elles juntes), dues en portals de vivendes i una en una zona verda adjacent amb l'edifici de Telefónica de l'avinguda de Roma. La majoria, pel que es va poder entreveure, homes de mitjana edat immigrants. Segons el diagnòstic del 2008, quan es van comptabilitzar unes 900 persones (265 en assentaments), els carrers, les places i els caixers de l'Eixample i de Ciutat Vella concentren la meitat dels pobres.

De totes maneres, a diferència d'aquella vegada, quan els voluntaris també van entrevistar els sense sostre que no dormien en aquell moment, en aquesta ocasió es va optar per evitar violentar-los i els participants únicament anotaven les dades que es podien visualitzar. Els resultats d'aquest estudi impulsat per la Xarxa d'Atenció de Persones sense Llar (que agrupa 27

oenagés i de la qual també forma part l'Ajuntament de Barcelona), i auspiciat per l'Obra Social La Caixa, es presentaran durant el primer trimestre de l'any que ve, segons va explicar poc abans de començar la llarga nit la regidora de Qualitat de Vida, Maite Fandos, que es va sumar a la iniciativa, igual que ho havia fet el seu predecessor, l'ecosocialista Ricard Gomà.

Aquest nou diagnòstic, que s'analitzarà durant les pròximes setmanes, a més a més d'actualitzar les dades té la clara intenció de sensibilitzar la ciutadania, com també l'Administració. Perquè, com va presagiar ahir Pomés poc després del recompte, ja de matinada, els efectes de la brutal crisi es veuran traduïts d'aquí a uns tres o quatre anys en un considerable augment de persones sense sostre. Un auguri que van coincidir a pronunciar representants d'altres entitats que van participar en el recompte. I és que amb l'actual panorama econòmic, és moment de recordar, subratllen membres d'**Arrels**, el que un sense sostre usuari d'aquesta oenagé li va dir fa algun temps a un voluntari: «Estàs molt més a prop d'estar com jo que de tenir un iot».

Del malson a la il·lusió

Un home que ha passat mitja vida deambulant va deixar els carrers fa quatre anys amb l'ajuda d'Arrels • La seva és una trista història que neix d'una família desestructurada

El Periódico (10/11/2011)

Rosa Mari Sanz

Maltractat pel seu pare i sense el suport d'una mare vençuda per la beguda, l'adolescent Antonio Pereira no va veure cap més sortida que fugir de casa. Iniciava així un tortuós camí que no trobaria cert repòs fins molt després. Els dies i les nits, durant gran part dels seus 40 anys, han transcorregut en carrers de diversos municipis catalans. La seva és, sens dubte, una història de superació que ajuda a seguir amb la seva tasca moltes oenagés. Com Arrels, on el coneixen bé, una entitat que valora com un èxit, expliquen, el fet d'haver passat d'una situació de menys deu a una de menys cinc. Però amb un sostre digne. L'Antonio ja en té.

L'adolescent Antonio se'n va anar amb el que duia, va evitar la policia (la mare i un oncle van denunciar que havia desaparegut) fins que va arribar a la majoria d'edat, i va anar subsistint treballant en el muntatge d'atraccions de fires o en qualsevol cosa. Ho recordava dilluns a la tarda assegut en un banc de la Gran Via davant de la Universitat de Barcelona. El mateix lloc on tantes nits havia dormit i que va acabar compartint amb la seva companya Antonia.

La trobada amb l'Antonia

L'Antonio, visiblement castigat per la vida, entrellaça records. Salta cap endavant en el temps, retrocedeix, explica que ha deambulat pel Baix Llobregat, que als 30 una família de Castelldefels el va acollir i li va donar feina de xurrer, que el món se li va tornar a girar quan va perdre aquella feina, que va estar a un pas de l'alcoholisme i se'n va recordar de la seva mare, que li han robat i l'han apallissat, que ha demanat caritat, que va acabar denunciat per una brega amb la policia a la plaça de Letamendi, que al Gallo se'l va endur una cirrosi, que la dona que vagava amb un munt de gossons per l'Eixample també va morir... I que sempre, al carrer, ha sentit pànic. Com l'Antonia, fins fa quatre anys també sense sostre.

PASSAT I PRESENT

Antonio Pereira, el 2006, al banc de la plaça d'Universitat on dormia amb la seva companya, de qui es veuen els peus. Foto: Marisol Alafont

Antonio Pereira al mateix banc, dilluns passat. Foto: Carlos Montañés

Aquest home, amb qui els educadors d'Arrels van establir contacte fa set anys, va conèixer la dona de qui no s'ha separat des que la va veure el 2004, o potser era el 2005, o potser abans —«el carrer perjudica molt la salut, a mi m'està passant factura i a ella més». L'hi va presentar un altre pobre. «Em treia una mica de diners tirant les cartes. ¿Li he explicat que tenia un lloc de tarot on ara hi ha el Hard Rock Café? L'Antonia [que ha sobreviscut a un fill] estava molt malament, es volia matar, i un amic em va dir tira-les-hi, a veure

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

què hi veus». L'Antonio reconeix que quan la va veure a ella, se li va moure alguna cosa a dins, i no recorda què li van mostrar les cartes, però sí el que li va dir: «El viatge que faràs és d'anada i no de tornada. Si vols, el fas amb mi». Al matí següent, l'Antonio li demanaria per sortir i des d'aleshores dormen junts.

Dos anys van trigar els educadors d'Arrels a fer que aquesta parella acceptés virar el rumb. «Al principi no et refies de ningú. Però arriba un moment que estàs a les últimes i veus que no pots seguir», reconeix

l'Antonio. Diuen a l'oenagé que el 2007 van anar a una pensió i es van vincular a les activitats de l'associació. Ara viuen en un pis de la Fundació Mambré, una institució impulsada, a més d'Arrels, per Assís Centre d'Acollida, la Companyia de les Filles de la Caritat i l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu. La parella tira endavant com pot estirant el pirmi. L'Antonio busca feina, però la seva il·lusió més gran, diu, és la seva dona. «És la peça que li faltava al meu puzzle. Sense ella, no sóc res».

‘Peinando’ la miseria

Más de 750 voluntarios constatan que la crisis hace aumentar el número de indigentes

La Vanguardia (10/11/2011)

Luís Benvenut

La señora María emerge de entre los cartones dispuestos en los escalones de la oficina de Correos y dice que tiene que ir al baño. En un restaurante asiático de comida rápida permiten a la sexagenaria utilizar su retrete. La señora María viste ropa limpia, lleva los cabellos bien peinados, su falda no está arrugada... Sus cartones están tan bien dispuestos que recuerdan a una cama con los faldones de la colcha recogidos simétricamente bajo el colchón. Lo que pasa es que ahora el colchón es un escalón.

“No, por Dios —exclama—, no me haga fotos, por favor. ¡Qué vergüenza! Ya saldré en los diarios cuando me apetezca...”. La señora María y su hijo, que aún anda por ahí pero luego vendrá porque no tienen dónde ir, son el elemento diferencial. Mujeres y hombres jóvenes. Así son las personas que en los últimos años se han quedado sin techo. Alrededor de 750 voluntarios en grupos de cuatro o cinco volvieron a peinar toda la ciudad la pasada madrugada para actualizar el censo de los sin techo de Barcelona.

La Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar —formada por 27 entidades sociales y el Ayuntamiento de Barcelona— y la Obra Social de la Caixa ya contaron en el 2008 a los que dormían en las calles: 634, sobre todo en el Eixample y Ciutat Vella. El objetivo ahora es un conocimiento más exacto para gastar con mejor ojo unos recursos escasos. Los datos se conocerán en un mes. Los organizadores no esperan un incremento espectacular del número de personas que duermen en los cajeros, los soportales, las cuevas de los aparcamientos..., a lo sumo un ligero aumento.

Los voluntarios lo corroboraron: los indigentes son los de siempre más algunas mujeres y hombres

Los voluntarios se distribuyen las zonas de la ciudad para efectuar el registro de personas sin techo. Foto: Àlex Garcia

Una voluntaria rellena una ficha de una persona que duerme junto al Aquàrium de Barcelona. Foto: Àlex Garcia

jóvenes y mujeres, como la señora María y su hijo. En la calle no se acaba sólo por perder el empleo o por el impago de la hipoteca. A la calle arrastran el alcoholismo, las enfermedades mentales, el desmembramiento de la familia, la pérdida del colchón social formado por parientes y amigos. La señora María y su hijo son el elemento diferencial entre el 2008 y ahora.

“No, frío no he pasado —cuenta la señora María después de regresar del baño del restaurante asiático de

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

comida rápida—. Sólo llevamos dos meses en la calle, no sé cómo será aquí el invierno. Es que no nos llega para una habitación. Mi hijo se quedó sin trabajo y con mi pensión no podíamos pagar el alquiler...”. Es medianoche.

Un joven magrebí ayuda a un anciano que apenas puede andar a subir la escalinata de Correos. Aquí cuentan cuatro o cinco, aunque a medida que avance la noche se acurrucarán hasta quince. Marisol Alafont, del barrio de Sant Gervasi, es voluntaria de la **Fundació Arrels** desde hace trece años. “Ya había casado a mis tres hijas y sentía un vacío, y un día vi la luz, tuve una revelación, porque yo hago las cosas por impulsos: haciendo zapping me encontré con unas voluntarias de **Arrels** y me dije ‘esto es lo que yo quiero hacer’”. Su labor consiste en establecer vínculos con los más desfavorecidos. “Primero los localizas, porque siempre están por los mismos sitios, y luego los saludas, un día tras otro, hasta que ganas un poco de confianza. Entonces ya hablas con ellos como si hablaras con cualquier otra persona, no de

su situación, sino de lo divino y lo humano, de todo menos de su situación. Y un día pues ya le dices ven a nuestra entidad a ducharte”.

En el recuento del 2008 los voluntarios hacían preguntas a los sin techo para luego dibujar un perfil completo. Pero sólo respondió el 20% de los indigentes. A algunos no les hizo gracia que los importunaran en mitad de la noche e insultaron a los voluntarios. Por ello, la consigna la pasada madrugada fue contar desde la distancia y apuntar si está solo o no, cuál puede ser su edad...

“Yo estuve en 2008 y ahora repito —dice la arquitecta técnica Imma Nadal—. Hace tres años viví una experiencia muy bonita que sirvió para hacer un estudio muy interesante pero, en mi opinión, luego no se materializó en nada, no vi que el trabajo de los voluntarios se tradujera en inversiones y actuaciones específicas de las administraciones. Pero he decidido darle a esta historia una nueva oportunidad, a ver si ahora de verás sirve para algo”.

Una noche sin techo

Unos 750 voluntarios hacen un recuento de la gente que duerme en las calles de BCN

ADN (10/11/2011)

Luís Tusell

Están cada noche ahí pero muchas veces ya ni les vemos. Son los cientos de personas sin hogar que duermen en las calles de Barcelona. En la noche del martes al miércoles, unos 750 voluntarios recorrieron toda la ciudad para hacer la segunda radiografía de sin techo. Lo único que se pretendía era contabilizar. El resultado se sabrá en un mes.

“Es una foto de la ciudad que aporta más conocimiento para adaptar los recursos a la realidad”, explicó Ramón Noró, portavoz de la Xarxa d’Atenció a Persones sense Llar, que agrupa a una docena de entidades sociales. Junto a la Obra Social de La Caixa y el Ajuntament organizaron el dispositivo, el segundo tras el de 2008.

Dos horas caminando

La concejal de Qualitat de Vida, Maite Fandos, agradeció en persona a los voluntarios su trabajo momentos antes de que se dividieran por zonas. Entre ellos, Ricard Gomà, líder de ICV en el Consistorio. Fueron más de dos horas de recorrido en grupos de unas cuatro personas que barrieron las calles. ADN acompañó a cuatro voluntarias por el Gòtic.

El punto de partida fue el edificio de Correos en Via Laietana. En sus escaleras dormían cuatro personas. María era una de ellas. Ronda los 60 años y dice que hace dos meses que duerme en la calle. “Por una habitación piden 30 euros y no puedo ni guisar”, lamenta. Pide dinero en los semáforos y paga hostel “alguna noche para descansar de la calle”.

En la zona del Maremagnum, rodeados por el Salón Náutico, hay dos personas más pernoctando. Los voluntarios, que tienen órdenes de no despertarles. Tras cruzar el puente, en el Molldela Fustaha y dos personas más. Se nota el frío y la humedad. La siguiente

zona se adentra en la ciudad. Los alrededores de la Mercè reúnen a cuatro sin techo más.

Como dijo el portavoz de la Xarxa, “es una problemática que sufren unos pocos pero es responsabilidad de todos”.

Marisol, un paseo semanal con los “amigos” que no tienen hogar

Marisol Alafont ha sido toda su vida ama de casa. Ahora tiene 71 años y no sólo se ocupa de su hogar. Lo hace también del de sus “amigos”, que es la calle. Son los sin techo a los que atiende como voluntaria de la **Fundació Arrels** desde hace 13 años.

Cada semana hace la misma ruta. “No se trata de convencerles para que vayan a un centro, sólo estamos a su lado”, explica poco antes de empezar el recuento del pasado martes por la noche. Su hija también participa, en una ruta distinta, y es que el voluntariado se respira en su casa. Pero con límites. “Has de saber que tú tienes tu propia vida y no puedes mezclar las cosas”, explica, tras asegurar que “nunca” ha llevado a su casa a una persona que vivía en la calle para ayudarla.

Lo lleva de forma tan natural que siempre tiene recursos cuando en su ruta aparece alguien nuevo. “Perfecto”, dice. “Hay tácticas para ir cogiendo confianza”.

Tras tantos años recorriendo la calle, Marisol ha trabado amistad con gente a la que trata de ayudar. “Tienes una relación con ellos y se quejan si una semana no vas”, explica. “Es un trabajo de muy largo recorrido porque llegamos a estar años con ellos”.

Tanto es su conocimiento que explica cómo en alguna ocasión esta gente “tiene que buscar sitios donde no les agredan o roben”. “Es terrible lo salvaje que es la gente”, lamenta.

José Martí Gómez: “El més alarmant és l’apatia i la falta de rebel·lió de la gent”

Perfil: José Martí Gómez (Morella, 1937). Premi Nacional de periodisme 2008. “M’emprenya que em diguin mestre o mite del periodisme. En sóc l’antítesi, la gent que em coneix ho sap”. Va ser corresponsal a Londres i va destacar fent periodisme judicial. “També he disfrutat fent reportatges i les entrevistes a mitges amb el Ramoneda”. Participa en una tertúlia a la SER, i té dos llibres entre mans: una novel·la i un de records personals amb personatges com Fraga Iribarne

Ara (31/12/2011)

Carles Capdevila

Vostè ja ha viscut altres crisis.

Com aquesta, cap. Sóc del patronat d’Acció Solidària contra l’Atur, fundada l’any 1981 perquè hi havia un atur molt alt: va ser la primera que va donar micro-crèdits i va funcionar. Ara estem desbordats, cal una acció urgent contra l’atur perquè, mentre l’austeritat continuï en aquest nivell, encara augmentarà. Fa dos anys vaig passar un mes fent un reportatge sobre entitats per a gent sense sostre i la situació era dramàtica. Ara és molt pitjor.

I cau en la pobresa gent inesperada.

A **Arrels** va venir un tio i em va dir: “No em recordes? Jo treballava amb tu a El Correu Català, jo era el cap de relacions públiques”. Vaig quedar tocat. Si a Barcelona un dia paressin la Creu Roja i Càritas i tanquessin les parròquies de base que donen assistència, hi hauria un caos absolut. Una doctora que porta un grup d’alcohòlics i fa una tasca enorme em deia que persones que havia rehabilitat ara tornen a ser al carrer sense feina i sense res.

Anirà a més?

Als Estats Units ja hi ha gent que agafa esquirols dels parcs per fer caldo, i abans els agafaven per donar-los menjar. Això conviu amb aquesta societat de l’autoajuda, a sobre has d’aguantar que et diguin: “Si vostè ha perdut la feina, no es preocupi perquè ara podrà fer coses que abans no podia fer...”

Creu que ens en sortirem?

Algun dia esclatarà alguna cosa. El més alarmant és l’apatia, la falta de rebel·lió, l’acolloniment, perquè cada dia bombardegen amb noves mesures d’austeritat. La culpa la tenen els partits polítics, que quan va arribar la democràcia es van distanciar de les masses socials: la militància s’ha diluït i els partits gestionen una burocràcia interna cada cop més mediocre.

I la crisi d’Europa?

Sóc europeista, però la unió econòmica sense la unió política és molt difícil. Una vegada vaig sentir un eurodiputat que deia: “D’europeïstes partidaris de Schengen de debò només hi ha les cadenes mafioses, perquè els permet passar per tots els països sense control”.

I el periodisme, com està?

És un reflex de la societat. La societat és gris, està en crisi, la gent deixa de comprar diaris, se’n va a les coses gratuïtes, se’n va a internet. Jo encara crec en el diari de paper.

Vaig llegir que havia cregut que el periodisme era el millor ofici, però que ara ja no ho creu.

Jo sempre li deia al Huertas que era el millor ofici del món. La meva sensació és que els diaris d’abans eren més dolents que els d’ara, però hi havia més vida a les

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

redaccions. Internet ha matat el periodisme de carrer, trobo a faltar històries de vida. Es fan cròniques judicials en els grans casos, però no en casos petits en què moltes vegades hi ha més suc.

Massa estadístiques sobre la condició humana i pocs casos personals.

Quan vaig començar a fer tribunals, un dia va sortir un magistrat i em va dir: “De derecho no tienes ni puta idea, ¿verdad?” Jo em vaig quedar acollonit i li vaig dir que no, i em va dir: “Se nota, por eso tus crónicas están muy bien”. Al cap d’uns mesos em va dir: “Ya sabes un poco de derecho, ahora tus crónicas ya no valen nada...” Fins i tot a ell li agradava la part de vida de la crònica.

Realment, es feia amic d’alguns delinqüents?

Sí. Hi havia l’Horteguita, que era un pirulero que vivia de robar i anava a fumar droga al Salón de los Pasos Perdidos, perquè deia que era l’únic lloc on no el trobaven mai, i un dia va venir el Dalí a veure les pintures i, mirant-se l’Horteguita, em va dir: “I a aquell desgraciat d’allà se li ha mort la mare?” I li vaig dir: “No, està fumant grifa”. I ell: “Fantàstic, quin exemple!” Aquestes històries les has de viure.

La delinqüència d’ara potser és més violenta i menys pintoresca.

A l’Espanya pobra el delicte eren estafes miserables. Quan comença l’expansió ve l’estafa dels pisos, després el gran delicte econòmic i les bandes cada cop més violentes, sense el carisma i la sociabilitat d’abans, dels que eren amics i delinquen junts i eren solidaris. Als anys 80 vaig llegir un informe que advertia que venia una delinqüència més violenta i amoral. Un atracador com el Rojano diu que no és d’homes anar amb una navalla a una pobra dona. El xulo de la puta d’abans vivia d’ella però en certa manera l’estimava, ara són màfies cruels que violen i droguen les noies.

I a Catalunya com la veu?

El problema amb Espanya, com diu el Castellet, és irresoluble. Als anys 70, a Cuadernos para el Diálogo venia gent de Madrid i el discurs era bo, hi havia gent oberta, els podia costar comprendre algunes coses,

però ho intentaven. Tinc una filla a Denver i, en una recepció, un alt càrrec del ministeri d’Indústria se li va acostar i li va dir: “Veo que hablas a tu hijo en catalán, ¡qué manera de perder el tiempo viviendo en Estados Unidos!” Això és un reflex d’on som.

I la convivència a Catalunya?

El PSUC va fer una gran tasca i és el gran risc de la decaiguda del PSC-PSOE, que feia feina de fusió de les dues comunitats, i si això es trenca es pot crear un lerrouxisme d’esquerra perillós. Però hi ha convivència: el primer que fa l’emigrant és fer-se del Barça, perquè és un signe d’identificació. La meva mare, que era murciana, no va renegar dels orígens i es va sentir part d’aquest país d’acollida, agraïda a l’escola nocturna del Poble-sec i a l’escola d’infermeria de la Mancomunitat per haver-la integrat com una catalana més.

El preocupa la xenofòbia d’alguns partits?

És perillós, però es pot aturar si els partits democràtics juguen amb valentia. Quan Mayor Oreja era ministre d’Interior, el Ramoneda i jo estàvem dinant amb ell i ens va dir: “El problema de España en el futuro no será ETA, que tarde o temprano acabará, el gran problema será la inmigración”. El discurs de la immigració és demagògic perquè la gent que diu que n’hi ha massa veus que als seus familiars els cuida una peruana. No fotem!

El secret del periodisme?

La clau és dir el que creus que és la teva veritat. Si no t’atreveixes a dir-la, si l’amagues, estàs perdut. El periodista té una responsabilitat, té l’obligació d’arriscar. Les modes passen, però hi ha coses que no passen mai: ser bona persona, ser decent, ser honest.

El Ramoneda m’ha dit que sempre ha estat pessimista, però constructiu.

Diuen que tinc la mirada cansada. Tinc 75 anys i sóc al peu del canó, hi ha molts optimistes que ja han plegat: alguna cosa dec tenir! A més, si ara un tio diu que és optimista és que és tonto! Part del meu pessimisme vital és haver fet molt de carrer. He estat a les barraques de Montjuïc al matí i a la tarda al Ritz

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa de paper

en un còctel, i veus els dos móns i dius: el món que és injust i s'ha de millorar és aquell. Una vegada vaig entrevistar un senyor molt potent que em va dir que només tenia deu minuts per a mi perquè el seu temps valia or. Al cap de dos anys vaig rebre una carta seva des de la presó i vaig anar a veure'l, i llavors era jo qui decidia quan s'acabava l'entrevista.

I l'afició per l'Espanyol?

Ja no hi vaig, i el veig molt poc per la tele. Reivindicco la figura del Jonathan Soriano, que l'Espanyol va liquidar sense guanyar ni un duro i al Barça B s'està fent un tip de fer gols. El club s'ha fotut en un merder amb el camp aquest, que és preciós però no el pot pagar. S'ha hipotecat.

L'antibarcelonisme sí que el manté intacte?

No, tampoc, la meva dona és del Barça, els néts també, i els néts americans encara més, que és un fenomen que no entenc, perquè el seu pare només entén de beisbol, la meva filla és de l'Espanyol i els dos fills han sortit uns entusiastes del Barça. El meu gran sacrifici d'avi va ser un dia passar-me quatre hores al Camp Nou amb els néts esperant que sortissin tots els jugadors a signar autògrafs.

Veu negre el futur de la generació dels seus néts?

Sí. Potser els dels Estats Units tenen més sortida. Allà a les universitats busquen nanos que siguin un 10 en estudis i que, a més, tinguin una vocació marcada. Quan vénen estudiants de periodisme sempre els dic: "Serà difícil, però si aguanteu en vocació o passió al final us en sortireu".

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

Sumem esforços!

A prop (16/01/2011)

Josep Lluís Cleries

El passat divendres vaig visitar el centre “Pere Bar-nés” i el taller ocupacional “La Troballa” de la **Fundació Arrels**, una entitat que treballa pel desenvolupament integral de les persones en situació d'exclusió social, sobretot, persones sense llar. Em vaig reunir amb alguns dels seus dirigents i vaig poder conversar amb alguns usuaris, podent copsar així les seves opinions i preocupacions.

La **Fundació Arrels** és una de les moltes entitats que fan una important tasca social al nostre país, ja que, com no em canso de repetir, el Tercer Sector té un gran pes en la societat catalana; les entitats són molt potents i treballen des de primera línia i des de fa molts anys, responen a les necessitats de les persones.

I si aquestes entitats tenen tant de protagonisme a l'hora de treballar en benefici de la societat, és lògic i just que també en tinguin a l'hora de participar en el disseny de les polítiques socials.

La lluita contra la pobresa és una prioritat per al Govern de la Generalitat i també per a moltes d'aquestes entitats del Tercer Sector. Per això hem de sumar esforços i actuar conjuntament. Cal crear aliances, afavorir les complicitats, escoltar i molt a les entitats, perquè des del seu profund coneixement de la realitat i les necessitats de les persones de cada racó del nostre país, tenen molt a dir.

Molt a dir, per exemple, a l'hora de delimitar zones d'actuació prioritàries en els barris i municipis més afectats i a l'hora de crear solucions a mida per a les seves necessitats específiques.

És per això que des de la Conselleria de Benestar Social i Família ens “aliarem” amb les entitats per tal d'impulsar el Pla d'inclusió social. Un pla que es dissenyarà des del primer moment amb la participació del Tercer Sector vinculat a la comunitat, per tal de lluitar tots a una contra la pobresa, un problema creixent al nostre país, que entre tots hem d'aconseguir eradicar.

Diseño contra la pobreza

Una exposición con artículos y testimonios de personas sin hogar refleja su propia historia de superación

Eroski Consumer (01/02/2011)

Azucena García

El Museo Nacional de Artes Decorativas acoge hasta marzo sus testimonios del mismo modo que las obras de cualquier otro artista. Expone objetos relacionados con las personas sin hogar y narraciones expresadas por ellas mismas, con el objetivo de cambiar la percepción social y contribuir a la lucha contra la pobreza. Es un intento por contactarles con la sociedad, por darles la oportunidad de explicar con dignidad y respeto los entresijos de la vida en la calle.

La celebración del [Año Europeo contra la exclusión social](#)¹ en 2010 ha supuesto numerosas iniciativas en este sentido. Para concluirlo, una de las más destacadas ha sido la exposición “Diseño contra la pobreza, una historia de superación”, en el [Museo Nacional de Artes Decorativas](#)² “El Año fue la excusa para que los responsables de la exposición propusieran la celebración de un concurso de diseño y la muestra posterior”, explica Juan Lemus, de [Arrels Fundació](#). Junto con esta organización, han tomado parte en la iniciativa Red de Apoyo a la Inserción Sociolaboral (Fundación RAIS), Provivienda, Cáritas y Red Europea de Lucha Contra la Pobreza y la Exclusión Social (EAPN-ES). Esta última entidad, según precisa su directora gerente, Isabel Allende, ha ejercido de representante de las ONG mediante un asesoramiento profesional, a partir de su propia experiencia. “Algunas de las entidades participantes son miembros de la Red y trabajan con personas sin hogar”, subraya Allende, quien también cuenta con experiencia en este ámbito. Por su parte, los ministerios de Sanidad,

Política Social e Igualdad han promovido la idea con asociaciones de diseñadores y museos. Las artes y el

Foto: Juan Lemus

diseño se han puesto al servicio de causas sociales y culturales.

El proyecto se ha dividido en varias fases. En la primera, una convocatoria de ideas contra la pobreza, tomaron parte 153 diseñadores que aportaron sus propuestas “para dignificar las casas de acogida de las personas sin hogar”. Más tarde se realizaron entrevistas a 17 personas en esta circunstancia, que explicaron la utilidad práctica de los diseños ganadores y cuyos testimonios se exponen en la muestra en formato audiovisual, en paneles o fotografías, junto con los trabajos seleccionados.

Foto: Juan Lemus

1 http://www.consumer.es/web/es/solidaridad/proyectos_y_campanas/2009/03/27/184280.php

2 <http://mnartesdecorativas.mcu.es/>

El desarrollo de este proyecto ha supuesto también la puesta en marcha de un portal on line, “[Enlázate contra la pobreza](#)”³, que intenta acercar a los ciudadanos la realidad de la vida sin techo. “Descubre el verdadero rostro de las [personas sin hogar](#)”⁴, la raíz de su situación, su lucha día a día por superarla y lo que más les ayuda en su camino de vuelta a casa”. Es uno de tantos mensajes recopilados en esta página web.

Dignificar su vida

En la muestra se exponen proyectos de interiores, prácticos y realizables, que suponen soluciones a las necesidades de personas en riesgo de exclusión social hasta lograr un alojamiento permanente. Se recopilan artículos que hacen referencia a espacios y objetos que fomentan la socialización o preservan la privacidad, como salas de estar, dormitorios individuales o artículos de higiene personal.

Foto: Juan Lemus

En cuanto a los testimonios, suponen “un relato de solidaridad y superación personal”, un viaje desde la calle hasta la integración social. “Una difícil prueba, que puede superarse con fortaleza personal, con el apoyo de todos... y con ayuda del diseño”, señalan los organizadores.

3 <http://www.enlazatecontralapobreza.com/>

4 <http://www.consumer.es/personas-sin-hogar>

“Al recibir la propuesta de participación y colaboración, desde [Arrels Fundació](#) vimos la posibilidad, como finalmente ha sido, de explicar con dignidad y respeto la vida en la calle, experiencias personales, ilusiones personales, historias de superación y mucho de acceso a la participación, una oportunidad para que las propias personas afectadas por el [sinhogarismo](#)”⁵ hayan expresado sus vivencias, sus recuerdos y sus perspectivas de futuro. “Cuando visitamos la exposición junto con algunos de los protagonistas -prosigue-, corroboramos lo mismo que percibimos a lo largo de la preparación: la voluntad de dignificar unas vidas que, demasiadas veces, son objeto de rechazo y olvido”.

Reflexiones sobre la exposición

La peculiaridad de esta muestra es la participación de los propios protagonistas. Por este motivo, desde [Arrels Fundació](#) lanzan varias reflexiones surgidas durante el recorrido de la exposición y que pretenden animar a su visita. En su opinión, la muestra de objetos significativos de la vida en la calle dignifica esa situación al contar con comentarios de las propias personas. A la vez, consideran que objetos como los osos de peluche utilizados para personalizar una habitación aportan calidez a una casa, esperanza y confianza en una vida estable. “Ver y leer historias de superación, vidas transformadas, permite darse cuenta de que las situaciones pueden mejorar”, señalan.

Incluso durante el recorrido es posible escuchar algunas respuestas de las personas sin hogar a las preguntas planteadas, “que no nos atrevemos a hacer a una persona que vive en la calle”. Respecto a los diseños, la entidad destaca un taburete de madera de Curro Claret, elaborado con maderas de la calle cuyo ensamblaje dan forma al objetivo final, “que al ver expuesto fortalece el camino recorrido”.

5 http://www.consumer.es/web/es/solidaridad/proyectos_y_campanas/2010/06/02/193493.php

Conocer a las personas sin hogar

La imagen compartida por numerosos ciudadanos sobre las personas sin hogar difiere a menudo de la realidad.

En España hay alrededor de 30.000 personas en esta situación, “pero la mayoría está muy lejos de ajustarse a la imagen que tenemos de ellos”, defienden los impulsores de esta iniciativa.

Foto: Juan Lemus

Cada persona encierra una historia, “todas diferentes” y con frecuencia apenas relacionadas, incluso “muy alejadas”, de los estereotipos de alcoholismo, drogadicción, violencia y dependencia exclusiva de las ayudas públicas.

Pasan miedo en la calle, una de sus principales preocupaciones es el transporte para llegar hasta un centro donde puedan ducharse y desayunar, tienen dificultades para cuidarse a sí mismas, pasan de la pobreza económica a la emocional al sentirse invisibles, se sienten culpables, impotentes y desesperados: “Llegados a este punto, la simple aplicación de recursos económicos es insuficiente”.

Respecto a las cifras, son claras y útiles para romper estereotipos:

- El 11,8% trabaja, el 27,3% tiene pequeños trabajos y la mitad de los desempleados busca una ocupación.
- El 30% es abstemio y nunca ha consumido drogas.
- “El 13% ha cursado estudios universitarios.
- Casi la mitad ha recibido amenazas o insultos y ha sufrido robos, y el 3,5% ha denunciado agresiones sexuales.

La Fundació Arrels reclama ajudes per als 20 'sense sostre' de l'aeroport de Barcelona

Vilaweb (07/02/2011)

Europa Press

La **Fundació Arrels** d'ajuda a les persones sense llar ha remarcat que l'aeroport del Prat de Barcelona "no és lloc per dormir", i ha demanat una programa d'intervenció social per a la vintena de 'sense sostre' que pernocten en els terminals, després que AENA decidís tancar-les a la nit.

En declaracions a Europa Press, el portaveu de la **Fundació Arrels**, Ramón Noró, ha subratllat que els aeroports, les estacions i els caixers no són llocs adequats per pernoctar, i que s'han d'oferir alternatives d'allotjament a les persones sense llar.

"No podem conformar-nos amb qualsevol sostre", ha afirmat, i ha considerat que l'ajuntament del Prat de Llobregat i la Generalitat han d'emprendre una intervenció social personalitzada per a cada 'sense sostre'.

"Guanyar-se la seva confiança perquè acceptin l'ajuda és una feina llarga, que ha de fer-se de mica en

mica. No hi ha solucions immediates", ha advertit, i ha lamentat que s'apel·li a la seguretat per tancar els terminals entre la mitjanit i les cinc de la matinada.

Per a Noró, no es tracta d'una qüestió d'inseguretat, sinó d'un problema sociosanitari, de manera que la solució passa per combatre el "malviure" d'aquestes persones amb una oferta permanent de serveis socials.

En aquesta línia, ha instat a la Generalitat a aplicar el pla d'inclusió social 2010-2013, que inclou mesures de l'àmbit econòmic, laboral, formatiu, social i sanitari, residencial, relacional, territorial i polític-ciudadà.

El pla, amb mesures concretes deuen redactar-se cada any, es va elaborar amb la col·laboració d'entitats municipalistes i del tercer sector, sindicats, patronal, universitats i col·legis oficials.

Els Jocs Interempreses, en marxa

Els Jocs Interempreses són un esdeveniment esportiu i social, de caràcter anual, que organitza l'empresa a32 events i que té com a objectiu la recaptació de fons per a donar suport a projectes d'entitats socials

Voluntaris.cat (07/02/2011)

La 7a edició dels Jocs Interempreses ja està en marxa i aquest any els projectes solidaris seleccionats, tots d'entitats federades, són:

- FIAS Fundació
- Fundació Oncologia Infantil Enriqueta Vilavecchia
- **Arrels Fundació**

La propera edició tindrà lloc durant el mes de maig en diferents seus esportives de l'àrea metropolitana de Barcelona, i espera comptar amb la participació de 2.500 empleats i prop d'un centenar d'empreses.

Aquest 2011 es celebrarà també la 2ª edició a València i per primera vegada a Madrid.

Després de les 6 primeres edicions, aquesta iniciativa s'ha consolidat com una cita anual de les empreses solidàries i de l'esport.

A la presentació (foto) van estar presents Anna Varderí de la Fundació Enriqueta Villavecchia, Eulàlia Bori d'**Arrels Fundació** i Carme Litago de FIAS Fundació, amb Marc Soler i Colomer i Joan Ramon Heredia d' a32 events.

Disseny contra la pobresa. Fem-ho entre tots

Llegir una història de superació, veure en una exposició un objecte important de quan vivies al carrer, sentir que escolten la teva veu... són maneres de dignificar les experiències de les persones sense llar. Totes elles es troben a l'exposició Disseny contra la Pobresa, organitzada pel Ministeri de Cultura a Madrid amb la col·laboració d'**Arrels** i altres entitats

Xarxanet (10/02/2011)

Arrels Fundació / Federació Catalana de Voluntariat Social

L'exposició, que es pot visitar al Museu d'Arts Decoratives de Madrid fins al 17 de març, recull tota la feina feta durant mesos en un projecte que ha reunit la visió d'entitats socials, estudis de disseny, organismes públics i persones sense llar.

La iniciativa va començar amb una convocatòria d'idees on s'animava a aportar dissenys innovadors per dignificar els habitatges d'acollida temporal per a persones sense llar o facilitar la seva vida al carrer. Un dels projectes premiats va ser la peça per construir mobles del Curro Claret. Els tamborets construïts amb la peça dissenyada es van fer al taller de fusteria del taller pre-laboral d'**Arrels** i es poden veure a l'exposició.

En José, en Mohamed, l'Aurelio i el Rafa que van fer el tamboret van tenir ocasió de veure'ls exposats en el viatge a Madrid que van fer convidats pel Ministeri de Cultura. En Martín, el Juan Carlos i la Fina van poder llegir el seu testimoni i en Miquel va veure l'oli que va pintar expresament per aquesta ocasió.

Aquesta és la idea de la mostra, explicar amb tota dignitat vides al carrer, experiències i il·lusions personals, històries de superació i moltes coses més... deixant parlar els propis protagonistes que, al mateix temps, veient i llegint altres històries de superació, s'adonen que tot pot canviar a millor.

En José té a les seves mans el tamboret que va construir. Foto: Juan Lemus

Si vols saber més sobre l'exposició Disseny contra la Pobresa ves a:

<http://ideascontralaexclusionsocial.com/quienes-somos/>

Deixa les teves idees per lluitar contra l'exclusió social al web d'Enlázate contra la pobreza:

<http://www.enlázatecontralapobreza.com/blog/enlazados>

Plácido Moreno, vivències del sensellarisme

Plácido Moreno és el nom darrere el qual cinc persones que han viscut al carrer expliquen les seves vivències a través de Twitter

Xarxanet (14/02/2011)

Suport Associatiu

“Abro este Twitter en busca de una oportunidad. Necesito contar cómo me siento.” Amb aquesta frase començava, el dia 1 de desembre de 2010, el Twitter de Plácido Moreno, [@Placido_Mo](#)¹, en el marc de la campanya “[Tots mereixem una oportunitat](#)”² iniciada aquest Nadal per la [Fundació Arrels](#).

Darrera el perfil de Plácido Moreno, hi ha la història de cinc persones: Juan Carlos, Martín, Germán, Inma i Toni. Tots ells han viscut al carrer i, ara que ja n'han sortit, donen a conèixer les seves vivències i pensaments, que la [Fundació Arrels](#) trasllada al Twitter.

Els textos que apareixen a [@Placido_Mo](#) són frases reals aportades per aquestes cinc persones que reben l'acompanyament de la [Fundació Arrels](#). El nom de Plácido, però, no és cap invent: es va triar pensant en una persona real que, durant molt de temps, va rebre també l'acompanyament d'[Arrels](#) i que va morir el 21 d'octubre de 2010.

L'objectiu d'aquesta iniciativa és donar veu a les persones sense llar, divulgar les seves vivències i donar a conèixer els seus pensaments i sensacions.

Aquesta iniciativa està basada en altres de similars que també s'han dut a terme a través de les xarxes socials, com ara la campanya holandesa contra la violència de gènere que va emprar un compte de Twitter a nom de Jessica Steves per explicar l'evolució de la relació de parella cap als maltractaments.

Imatge del twitter de Plácido a 11/02/2011

Imatge de tres persones que participen al projecte

Vídeo de la campanya Tots mereixem una oportunitat. [Arrels Fundació](#)

1 http://twitter.com/#!/Placido_Mo

2 <http://www.totsmereixemunaoportunitat.org/catala/>

La lluita contra la pobresa serà una de les prioritats del Departament de Benestar Social i Família en aquesta legislatura

El conseller de Benestar Social i Família ha destacat que “les entitats són protagonistes a l'hora de donar resposta a les necessitats socials i també ho han de ser participant en el disseny de les polítiques socials”. També ha anunciat que impulsarà un Pla d'inclusió social amb la participació de les entitats en el transcurs d'una visita al centre “Pere Barnés” i el taller ocupacional “La Troballa” de la **Fundació Arrels**. Aquesta entitat treballa en el desenvolupament integral de les persones en situació d'exclusió social, sobretot, persones sense llar

Butlletí DIXIT del Departament d'Acció Social i Ciutadania (15/02/2011)

Generalitat de Catalunya

El conseller Cleries ha subratllat el pes del Tercer Sector en la societat catalana i la necessitat de “treballar plegats per sumar esforços”. “Les entitats del Tercer Sector són molt potents i treballen des de primera línia responnent a les necessitats de la societat, per això, també han de tenir protagonisme a l'hora de dissenyar les polítiques socials”, ha remarcat.

En aquest sentit, el conseller ha reiterat que la lluita contra la pobresa és una de les grans prioritats del Departament en aquesta legislatura i que en aquest sentit “cal escoltar i molt a les entitats”.

El conseller, que s'ha reunit amb alguns dirigents de la **Fundació Arrels** i ha conversat amb alguns dels usuaris, ha destacat que la pobresa s'està incrementant a Catalunya, afectant sobretot a les persones grans, a les famílies monoparentals i a la infància, i “per això hem de sumar esforços amb les entitats del Tercer Sector i actuar conjuntament amb la resta dels departaments de la Generalitat per delimitar zones

d'actuació prioritàries en els barris i municipis més afectats i prioritzar la lluita contra la pobresa”.

Sobre els problemes específics de finançament i de gestió que pateixen les pròpies entitats, el conseller ha reiterat el compromís del Govern d'impulsar mesures de desburocratització dels tràmits amb l'Administració.

La Fundació Arrels tramita l'enterrament de mig centenar de 'sense sostre' de Barcelona

Vilaweb (06/03/2011)

Europa Press

La **Fundació Arrels** de Barcelona ha acompanyat 49 persones 'sense llar' fins al moment de la seva mort i en el seu enterrament en el marc del projecte 'Barca de Caront', amb el qual voluntaris i treballadors atenen els usuaris de l'entitat des de mitjans de 2009 per garantir-los un final digne.

En declaracions a Europa Press, el portaveu de l'entitat, Ramon Noró, ha explicat que es coordinen amb les residències, els centres sanitaris i els serveis funeraris per seguir l'evolució dels usuaris --habituals als centres d'**Arrels** o coneguts pels seus equips de carrer-- i tramitar-los el seu enterrament.

Segons l'entitat, l'objectiu és "evitar morts i enterraments indecents, treure la persona de l'anonimat i acompanyar-la durant el procés de mort i duel", de manera que un equip de dos treballadors i altres voluntaris elaboren un recordatori personalitzat i comuniquen la data del sepeli als membres d'**Arrels** i als seus usuaris, a més de buscar la família, si així ho desitjava el mort.

Els enterraments es conceben com a una celebració de la persona difunta --61 anys de mitjana--, en els quals els assistents dipositen flors i recorden els moments que hi van compartir i les seves predileccions: alguns exemples són la lectura d'un llibre de poemes que la persona havia editat abans de morir o la repasada de la seva cançó preferida.

"El programa té una gran repercussió en els usuaris d'**Arrels**, que poden acomiadar-se dels seus companys --les persones 'sense llar' es coneixen molt bé entre elles-- i constaten que estaran acompanyats fins a l'últim moment", ha remarcat Noró, qui ha assenyalat que també busquen la família del mort si així ho havia demanat en vida.

El projecte es va batejar com 'Barca de Caront' pel barquer de la mitologia grega que conduïa a l'altra banda del riu Estígia les ànimes dels difunts, en línia amb la missió de l'entitat d'acompanyar les persones 'sense llar' durant la vida i també en el moment de la seva mort.

El finançament de les entitats, a debat

Les entitats socials i culturals viuen un període d'incertesa. Les retallades de l'Administració pública i la bancarització de les caixes, que reduïx el seu marge per fer obra social, generen un gran interrogant sobre alguns dels seus plans d'actuació. Com ho afronten? Pot semblar que el context de crisi ha portat a reduir les donacions de particulars i empreses. Però com expliquen en aquest reportatge, algunes associacions han pogut reforçar la seva base social i desenvolupar noves vies de finançament

Com afrontaran les retallades de les administracions? • I la bancarització de les caixes? • Com es pot fer que el finançament de les entitats sigui més estable? • Quines noves vies de finançament han explorat? • Hi ha d'haver més col·laboració entre entitats?

elSingularDigital.cat (08/03/2011)

RAMÓN NORÓ. Director del departament de comunicació de la **Fundació Arrels**

- Confiem que el finançament es mantingui. Nosaltres treballem amb els sense sostre i esperem que no hi hagi retallades. De tota manera el nostre finançament públic és relativament petit, un 36%. Per això el risc de no poder continuar es redueix una mica. Tenim la voluntat de mantenir una certa independència econòmica de l'Administració.

- Això sí que intentarem cobrir-ho amb l'aportació de privats i desenvolupant més el finançament d'empreses. Per nosaltres aquest és un programa bastant nou i tenim camp a desenvolupar. Esperem que empreses i particulars compensin les altres aportacions. Hem estat molt prudents l'any 2010 a l'hora de no engegar projectes nous però mantenint l'activitat.

- Respecte al finançament públic, passant de subvencions a concerts plurianuals. Si l'Administració vol donar una resposta ha de fer concerts. Les bases socials de socis i donants, que són el que ens donen l'estabilitat i han anat creixent en els últims anys i respecte al tema privat, caixes i empreses, hem d'intentar augmentar més l'empresa.

- Ja fa temps que ho fem. No sé si hi ha noves vies: després de l'Administració pública, entitats bancàries, empreses i particulars només quedaria iniciar una nova activitat econòmica, que en aquest context és una aventura de molt risc. Si trobéssim una nova via l'explotaríem, està clar.

- Una crisi d'aquest tipus ens fa generar més sinergies d'aquest tipus. De fet, fa uns anys vam crear una fundació que genera habitatge per gent sense sostre, la fundació Mambré, que ha permès generar habitatge a menys cost. Aquestes accions són importants. Les crisis impulsen la creativitat. Amb la crisi les prestacions mínimes s'aturaran, això fa que les persones sense sostre continuïn depenent de les associacions i per tant, que no aconseguim que siguin autònoms, el nostre objectiu.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

ANNA PINEDA Responsable de captació de fons de Metges sense Fronteres

-El 90% dels nostres fons són privats així que si hi ha retallades ens afectaran molt poc.

-Ja ho veurem. Efectivament les obres socials són col·laboradores nostres i històricament ens fan grans donacions. Avui per avui no tenim cap senyal de que deixin de fer-ho. Confiem en que tot continuï igual. Hi ha molts bancs que ens ajuden. Evidentment hi havia molt més pressupost de les caixes que dels bancs però a priori pensem que no té perquè afectar.

-Ja fa molt temps que basem el nostre finançament en el petit donant i el que fem és buscar el compromís continuat amb una petita donació: els socis. Estem fent molts esforços en captar més socis i fidelitzar-los cada dia millor. Ara hem diversificat els canals de captació i d'implicació de públic: hem ampliat moltíssim les campanyes per implicar cada vegada més gent. Una altra font que estem mirant són empreses, fundacions i grans donants, particulars amb poder adquisitiu més alt i que es poden implicar d'una manera més gran. Del total d'ingressos, el 90% ve de particulars i 10% restant són empreses i fundacions.

-El petit donant fidelitzat és el que ens ha donat estabilitat. Afortunadament, no hem hagut de paralitzar cap projecte i hem crescut. L'any passat vam poder fer la operació més gran que hem fet a la nostra història: la d'Haití. És una intervenció que continua. Hem crescut tant en operacions com en ingressos.

FRANCESC MATEU Director d'Intermón Oxfam a Catalunya i Andorra

-Les retallades de les administracions no són noves d'aquest any, ja en portem uns quants. El tancament que farà l'Agència Catalana de Cooperació pel 2010 serà inferior al que va fer el 2006. Per tant, portem 3 anys amb retallades. El que fem és ajustar al màxim les despeses de funcionament i deixem de fer alguns projectes. La baixada, que ha vingut des del 2008, ha fet que treballem més austerament. L'esforç de retallada el farem sobre el personal a Barcelona per no haver de retallar programes, però pot ser que se'n comencin menys.

-No pensem que això ens afecti. No tenim gaires fons de fundacions de caixes i els que tenim en principi es mantindran. El nostre pressupost es basa en un 40% de finançament públic i un 60% de privat, entre donatius i empreses.

-La única manera és que tinguem ingressos estables, que la gent col·labori de manera estable. A vegades ens trobem que quan es televisa un gran desastre com el d'Haití tenim una gran aportació de diners però després la gent se n'oblida. Hi ha d'altres desastres al món que no surten per televisió. Si la gent ens fes confiança de manera constant podríem fer més coses. Si l'Estat desgravés de manera més generosa aquestes aportacions també.

-Continuament s'intenta captar nous socis de manera continuada, treballar amb noves empreses...Aquest any hem començat l'Intermón Oxfam Trade Walker, una caminada per equips on cada grup ha d'aportar 1.500 euros. Hi han participat 200 equips de 6 persones.

-Sí, sempre n'hi ha d'haver més. De tota manera, aquest és un camp que ja s'ha començat i on s'està treballant bastant des de la federació catalana d'ONG's i altres entitats. Ara al mes de gener, el rendiment de comptes de tot el que s'ha fet a Haití s'ha fet conjuntament amb totes les entitats que treballàvem allà.

18 propostes als partits polítics per millorar l'atenció a les persones sense llar

Arrels presenta 18 propostes per millorar l'atenció a persones sense llar als partits polítics que el 22 de maig participen a les municipals de Barcelona. Millorar els serveis d'atenció, acompanyar les persones que porten més temps al carrer i prevenir des de l'atenció primària són algunes idees

Canal Solidari (02/05/2011)

Arrels Fundació

A Barcelona, es calcula que 1.200 persones s'acullen cada dia en algun dels serveis d'allotjament de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Sostre, integrada per serveis públics i privats. Altres 800 persones, a més, pernocten al carrer, caixers o espais públics. Aquestes i d'altres persones que viuen en habitatges inadequats o depenen de serveis que els faciliten allotjament, necessitaran suport social al llarg del proper mandat municipal.

El 22 de maig se celebren eleccions municipals. En aquest context, **Arrels** ha presentat als partits polítics de Barcelona un document amb 18 propostes per millorar l'atenció a les persones sense sostre. Es tracta de propostes que neixen de l'experiència, concretes, assumibles i que atenen a les competències municipals. A continuació exposem algunes de les propostes, que s'engloben en quatre grans temes:

1. Serveis d'atenció a persones sense llar

- Si una persona va a un alberg sense haver-hi dormit la nit anterior, i aquest servei té totes les places reservades, ha d'esperar a què vagi arribant tothom per saber si en queda alguna de lliure i pot ser que finalment es quedi al carrer. **Arrels** proposa establir sistemes que garanteixin la plena ocupació dels centres de primera acollida, coordinant la centralització de la demanda, amb reserves de les entitats, fent accessible el transport, etc.
- L'ús dels recursos de primera acollida hauria de tenir caràcter transitori perquè les persones puguin anar cap a altres recursos més adequats a

les seves necessitats personals. Això, però, és difícil degut a la situació de saturació dels equips de seguiment social d'atenció a persones sense sostre. **Arrels** proposa que la Xarxa compti amb suficients habitatges d'inclusió.

- El nombre de places amb caràcter de convalescència perquè les persones sense llar que surten de centres sanitaris no hagin de tornar al carrer mentre es recuperen és insuficient. **Arrels** proposa crear nous centres de convalescència amb habitacions individuals.
- Actualment els menjadors a Barcelona ofereixen poques places a l'hora de sopar i estan mal distribuïts al territori. **Arrels** proposa ampliar els horaris dels serveis de menjadors i millorar la seva distribució a la ciutat, fent els centres amb una mida més assequible.
- Les persones sense llar necessiten desplaçar-se per realitzar gestions, anar als menjadors públics, cobrir les necessitats d'higiene personal, etc. **Arrels** demana accés a reduccions en el preu del transport metropolità per a les persones sense in-

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

gressos o amb ingressos insuficients procedents de la Renda Mínima d'Inserció.

2. Mesures adreçades a persones en situació cronificada de carrer

- Observant la trajectòria de les persones que alternen la vida al carrer amb estades a centres de primera acollida o allotjament en pensions sense adherir-se a cap servei, **Arrels** demana crear espais diürns amb serveis de consigna i higiènics, valorant la possibilitat d'aprofitar equipaments públics que ja existeixen.
- Una altra de les propostes és la creació d'espais nocturns tranquils i d'accés de molt baixa exigència per a les persones que es troben en una situació de desarrelament social molt consolidada. Comptar amb espais com aquests serviria perquè les persones que en fessin ús adquirissin major confiança en els agents socials.
- Per evitar que es generin guetos de grups de persones sense sostre i apareguin conflictes veïnals que requereixin la intervenció policial, es proposa col·laborar entre tots els actors amb antelació per evitar conflictes.
- Hi ha persones sense llar que necessiten allotjar-se temporalment a pensions. El cost d'aquest tipus d'allotjament, però és cada vegada més elevat. **Arrels** proposa a l'Ajuntament posar a disposició de la xarxa d'entitats una pensió per atendre situacions específiques a un cost més reduït.

3. Prevenir des de l'atenció primària i especialitzada

- Per evitar futures situacions d'exclusió severa a causa de la pèrdua de l'habitatge i els desnonaments, **Arrels** proposa que els serveis d'atenció primària comptin amb informació d'altres actors com els administradors de finques, gestors, agents judicials, etc.
- Per cobrir les necessitats i els drets de moltes persones amb baix nivell d'autonomia, **Arrels** proposa avançar en el desplegament previst de la Llei de la Dependència.

- Hi ha situacions, com el cas de les persones en exclusió que necessiten suport a llarg termini, en què hi ha una indefinició sobre qui ha de garantir la cobertura social. **Arrels** demana dotar de competències el Consorci de Serveis Socials de Barcelona per fer front a aquest tipus de situacions.

4. Relacions institucionals i gestió de l'acció social

- El Parlament Europeu ha instat la Comissió Europea perquè treballi per assolir que l'any 2015 a Europa no hi hagi ningú dormint al carrer. Aquest objectiu s'ha traslladat a Barcelona en la campanya 'Imagina un 2015 sense ningú al carrer' impulsada per l'Ajuntament i entitats. **Arrels** proposa que el ple municipal aprovi aquest compromís i adopti mesures eficaces.
- **Arrels** proposa simplificar els mecanismes d'ajuts i subvencions que carreguen l'estructura administrativa i la planificació econòmica de les entitats socials i proposa tendir a la signatura de concerts plurianuals amb sistemes de control flexibles.
- Actualment moltes persones sense llar a Barcelona no accedeixen als seus drets perquè es troben en situació irregular. **Arrels** proposa la regularització de determinats casos amb caràcter humanitari per poder fer una intervenció social integral.
- Les sancions en base a l'Ordenança de Civisme a persones sense llar poden produir embargaments a persones amb pensions o prestacions mínimes. **Arrels** proposa establir procediments per garantir la impossibilitat d'aquest tipus d'embargaments.
- Una altra proposta és la creació d'una taxa turística social per a hotels, restaurants i creuers que fomenti el caràcter de ciutat turística i solidària de Barcelona.
- Per anar més enllà de les conjuntures i canvis polítics, **Arrels** proposa que es mantingui l'Acord Ciutadà per una Barcelona Inclusiva i les xarxes que en formen part.

Lliurats els premis del 2n Concurs de Relats de Voluntariat Social

Xarxanet (03/05/2011)

Federació Catalana de Voluntariat Social

L'acte de lliurament de premis del 2n Concurs de Relats de Voluntariat Social organitzat per la [Federació Catalana de Voluntariat Social](#)¹, que s'ha dut a terme aquest dijous a la sala del Parlament Europeu a Barcelona, ha estat una trobada plena d'emocions i sentiments. La vetllada ha servit per donar a conèixer els 10 relats finalistes i, d'entre aquests, els 3 relats guanyadors d'aquesta segona edició del concurs organitzada per la Federació Catalana de Voluntariat Social.

Tant els 3 relats guanyadors, com els 7 relats finalistes i una selecció dels 77 relats participants s'aniran publicant al blog [Val la pena](#)²! des d'avui i fins a la convocatòria de la propera edició del concurs.

Més enllà del mur, de Gemma Ventura Farré voluntària de la Fundació Santa Teresa del Vendrell, ha estat considerat pel jurat el millor relat dels 77 que s'han presentat en aquesta edició del concurs. D'aquesta manera, guanya el primer premi, un val de compra de l'Abacus per valor de 150 euros.

Una gerra d'aigua freda, de Núria Curcoll Vallès, voluntària de l'Esplai Torxa, s'ha endut el segon premi –un val de compra de 100 euros per l'Abacus–.

Clarianes del dilluns migdia, del voluntari d'AFANOC Rafa Orellana de Castro, ha guanyat el tercer premi –un val de compra de l'Abacus per valor de 50 euros–.

A més de fer una lectura d'aquests tres relats, Núria Merino i Gemma Valls, alumnes del curs de Contacontes de l'Escola d'Esriptura de l'Ateneu Barcelonès,

Foto de grup dels finalistes i guanyadors del concurs

han llegit els altres 7 relats finalistes del concurs:

- *Infants Valents*, de Maria José García Tomás, voluntària d'AFANOC
- *Cita de cegues* (història real), de Xavier Caparrós i Obiols, voluntari de Creu Roja Terrassa
- *Donar i rebre no té edat*, de Pep Plana Farré, voluntari de Fundació Utopia Girona
- *Temps*, tot sigui això, de Gemma-Rais Esteve i Albareda, voluntària de Plataforma per la Llengua
- *Què és un voluntari?*, de Mercè Duran Sindreu, voluntària de Casal dels Infants Acció Social als Barris
- [Carta a un amigo](#)³, de Isabel Huber, voluntària d'[Arrels Fundació](#)
- *Sábado noche*, de Rosario Rodríguez Esteban, voluntària de Creu Roja

El cap de participació d'Abacus, Quim Sicília, la presidenta de la FCVS, Francina Alsina, i l'Eurodiputat d'Iniciativa per Catalunya, Raül Romeva, han fet el lliurament de premis.

1 <http://www.voluntaris.cat/>

2 <http://blog.voluntaris.cat/>

3 <http://blog.voluntaris.cat/2011/04/carta-a-un-amigo-finalista-2n-concurs-de-relats/>

L'eurodiputat Raül Romeva, ha donat el tret de sortida a la celebració de l'Any Europeu del Voluntariat amb unes paraules sobre la importància del voluntariat i la necessitat de reconèixer aquesta tasca al principi de l'acte de lliurament de premis.

Francina Alsina, ha volgut agrair i reconèixer la gran participació que hi ha hagut en aquesta segona edi-

ció del concurs -77 relats provinents de voluntaris d'arreu de Catalunya- i ha assegurat que aquesta gran participació és la mostra que el voluntariat té molt a dir. De fet, l'objectiu de la FCVS a l'hora de convocar aquest concurs, no és altre que el de donar la possibilitat a totes les persones que fan un voluntariat social d'expressar amb veu pròpia les seves inquietuds, motivacions i experiències.

Enllaç: www.xarxanet.org/social/noticies/lliurats-els-premis-del-2n-concurs-de-relats-de-voluntariat-social

La Generalitat crea un Grupo de Trabajo contra la pobreza con las entidades sociales

Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya (06/05/2011)

El consejero de Bienestar Social y Familia, Josep Lluís Cleries, presidió el pasado 18 de abril la constitución y primera reunión del Grupo de Trabajo contra la pobreza y para la inclusión social.

Este comité, integrado por la Generalitat y representantes de una decena de entidades de iniciativa social con una larga trayectoria, mantendrá reuniones periódicas, para consensuar un paquete de actuaciones concretas para combatir las nuevas formas de exclusión provocadas por la crisis. Este documento de propuestas tendrá que estar terminado este mes de junio.

Las entidades que, conjuntamente con el Departamento de Bienestar Social y Familia, forman parte del Grupo de Trabajo son la Taula de Tercer Sector Social, la Fundació Banc dels Aliments, Entitats Catalanes de Acció Social (ECAS), Càritas Catalana, Cruz Roja Catalana, la **Fundación Arrels**,

Trinijove, el Casal dels Infants del Raval, la Fundació Marianao y la Compañía Hijas de la Caridad.

El Grupo de Trabajo, constituido el pasado día 18 de abril, tiene por objetivo establecer unos ámbitos prioritarios de actuación urgente para combatir la pobreza y favorecer la inclusión. También permitirá generar entre el Departamento de Bienestar Social y Familia y las entidades sociales un espacio de cooperación y diálogo para articular propuestas consensuadas de actuación, detectando actuaciones a realizar, garantizando su aplicabilidad y su evaluación.

Enllaç: <http://www.tercersector.cat/noticia.asp?id=346&rel={B0B28401-D1B7-4C8C-992A-416052B50E97}>

Jean Luc Figueras y Xavier Pellicer cocinan juntos en el Mandarin Oriental

7caníbales.com, revista gastronòmica digital (11/05/2011)

El restaurante Blanc del hotel Mandarin Oriental, Barcelona celebró el pasado lunes la segunda edición de sus cenas “Mengem a 4 Mans”, una iniciativa del Chef Ejecutivo Jean Luc Figueras que reúne la última semana de cada mes a unos 20 comensales para degustar una cena elaborada junto con otro cocinero de prestigio.

En la pasada edición, Jean Luc Figueras y Xavier Pellicer, chef del restaurante Can Fabes de Sant Celoni, prepararon un menú a cuatro manos para una selección de afortunados comensales. El encuentro contó, entre otros, con la asistencia del reconocido pastelero Oriol Balaguer, Quim Vila de Vila Viniteca, Ferran Fisas o Paco Torelló de Cavas Torelló.

En esta segunda edición, hubo una especial carga emotiva debido a la ausencia del chef Santi Santamaria. En honor a él, los dos chefs dedicaron esta cena a su compañero, maestro y amigo.

“Mengem a 4 Mans” es una propuesta que nace con la voluntad y la ilusión de convertir estas reuniones en un entorno de debate y reflexión sobre la cocina de nuestro país y del firme propósito de ayudar al mismo tiempo a las personas sin hogar.

Xavier Pellicer y Jean Luc Figueras junto a sus jefes de cocina.

El 20% de la recaudación, cuyo menú está siempre valorado en 100€ por persona, se destina al comedor del Hogar Pere Barnés de la **Fundación Arrels**, entidad sin ánimo de lucro dedicada a la atención de las personas sin hogar de la ciudad de Barcelona, cuyo objetivo principal es colaborar en la recuperación integral de las personas en situación de exclusión social.

En próximas ediciones “Mengem a 4 Mans” contará, entre otros, con la colaboración de reconocidos chefs como Joan Roca (El Celler de Can Roca) o Patxi Aizpuru (Casa Urola, Donostia).

“La importancia del trabajo jurídico en las ONG”

Fundación Lealtad (12/05/2011)

El pasado 9 de Mayo tuvo lugar en Barcelona una mesa redonda para analizar la importancia del trabajo jurídico en las ONG en la sede de ESADEFORUM. La jornada fue organizada por Alumni Solidario de ESADE, un proyecto que surgió con el objetivo de utilizar la experiencia y la capacidad de gestión de los antiguos alumnos de ESADE en beneficio de proyectos solidarios.

La presentadora y moderadora fue Rebeca Carpi, profesora titular del Departamento de Derecho Privado de ESADE y responsable del Programa SUD de la Facultad de Derecho. Los ponentes por orden de intervención fueron Patricia de Roda, directora general de la Fundación Lealtad, Carmen Pombo Morales, directora general de la Fundación Fernando Pombo y Salvador Busquets, director general de **Arrels Fundació**.

El objetivo de la mesa era poner de manifiesto la importancia de la colaboración entre los juristas y las ONG, y para ello se expuso el modelo de la Fundación Lealtad basado en el Análisis de las ONG en función de unos parámetros de Transparencia y Buenas Prácticas. Patricia de Roda, destacó, tal y cómo se pone de manifiesto en los requerimientos que subyacen tras los Principios de Transparencia y Buenas Prácticas, las áreas de colaboración que existen para que los abogados apoyen a las entidades para cumplir con esos requisitos.

Posteriormente, tomó la palabra Carmen Pombo, directora general de la Fundación Fernando Pombo, que tiene como misión promover la responsabilidad social en el sector de la abogacía. Presentó los pro-

gramas de apoyo al Tercer Sector desarrollados por su entidad: Pro Bono Nacional que consiste en la política interna de Gómez–Acebo & Pombo de prestar

asesoría jurídica a ONG y Fundaciones; Pro Bono Internacional, programa equivalente en el área de cooperación internacional; Sabático Solidario y Conecta, entre otros.

El acto se cerró con la intervención de Salvador Busquets, director general de **Arrels Fundació** que destacó la experiencia de cooperación entre Alumni Solidari y **Arrels Fundació**. Entre los beneficios alcanzados con esta colaboración se encontraban la implementación de una metodología de trabajo, planificación y gestión, y la realización de cambios internos en la entidad impulsados por Alumni Solidari. La consultoría jurídica se realizó con el objetivo de garantizar el cumplimiento legal de todas las obligaciones de **Arrels**. Salvador Busquets puso de manifiesto que el desconocimiento de las normas por parte de las organizaciones entre otras razones, debido a los múltiples cambios a los que están sometidos, hace que exista un riesgo de incumplimiento voluntario. Por último, Busquets destacó que más allá de la legalidad, las entidades necesitan “juristas” que les ayuden a cambiar realidades en beneficio de los más desfavorecidos.

Tras la exposición hubo numerosas aportaciones por parte de entidades y abogados en las que se puso de manifiesto la importancia de foros como este, que permitan un mayor conocimiento y colaboración de los profesionales de la abogacía y con los de las entidades sin ánimo de lucro.

Menjar a quatre mans: gastronomia solidària

Menjar a quatre mans és una iniciativa solidària de l'Hotel Mandarin, el xef Jean Luc Figueras i el restaurant Blanc destinada a col·laborar amb la tasca d'**Arrels Fundació** d'atenció a les persones sense llar

Xarxanet (20/05/2011)

Suport Associatiu

Un cop al mes, el xef Jean Luc Figueras convida un gran cuiner a fer un "sopar a quatre mans" al Restaurant Blanc de l'Hotel Mandarin Oriental de Barcelona.

L'objectiu de la iniciativa és doble. D'una banda, es pretén convertir aquests sopars en espais de reflexió i debat sobre la gastronomia al nostre país i, de l'altra, es vol col·laborar amb la tasca d'**Arrels Fundació** d'atenció a les persones sense llar.

Cada comensal que assisteix al sopar paga 95 euros, el 20% dels quals es destina al menjador de la **Llar Pere Barnés**¹ d'**Arrels Fundació**.

1 <http://www.arrelsfundacio.org/ca/que-fem/194>

El darrer sopar es va celebrar el dia 2 de maig i va comptar amb la participació de Joan Roca, xef del Celler de Can Roca.

Cristianisme i Justícia presenta el nou quadern 'Crisi, un final per escriure?'

catalunyareligió.cat (24/05/2011)

Vídeo de la presentació del darrer quadern de Cristianisme i Justícia *Crisi, un final per escriure?*, amb la participació de Arcadi Oliveres, Professor d'Economia a la UAB i president de Justícia i Pau; Salvador Busquets, economista i director d'**Arrels Fundació** i Benjamín Bastida, Catedràtic de Política Econòmia de la UB i autor del quadern. Moderat per Oscar Mateos.

Per mirar tots els vídeos, clica [aquí](#)¹.

¹ <http://www.youtube.com/playlist?p=PLB70920D964423BE6>

El Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars del Govern es reuneix amb Mas

Serà la primera trobada de la legislatura

Social.cat (26/05/2011)

Arrels Fundació

El Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars creat el passat 8 de febrer es reunirà aquest dijous per primera vegada amb el Govern al Palau de la Generalitat. Teresa Crespo, presidenta de la federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), presideix el grup d'experts, del qual en formen part quatre professionals més d'organitzacions membres d'ECAS: Salvador Busquets, director d'Arrels Fundació; Francesc Estellés, de les Plataformes d'Educació Social dels Salesians; Àngels Guiteras, gerent de l'Associació Benestar i Desenvolupament (ABD); i Xavier Puig, director del Centre d'Estudis i Projectes Socials.

El coneixement del tercer sector social i de l'àmbit de l'atenció directa l'aportaran també, entre altres, Ismael Palacín, artífex d'ECAS en representació del Casal dels Infants del Raval, del qual en va ser director tècnic fins que es va incorporar a la Fundació Jaume Bofill com a director; Anna Collado, gerent d'ECOM; Teresa Palahí, vicepresidenta de l'ONCE; Enric Morist, director de Coordinador Creu Roja Catalunya; Mª Dulce Fontanals, directora de la Fundació SAR; i Francesc Vilà, director sociosanitari de la Fundació Cassià Just.

A més, el Consell compta amb diversos professionals de l'àmbit acadèmic, com ara Joan Subirats (UAB); Anna Cabré, directora del Centre d'Estudis Demogràfics; Antoni Vilà (UdG); Josefina Fernández (UB);

Teresa Montagut (UB); Mercè Pérez (UAB); Ricard Zapata-Barrero (UPF) i Carme Borbonès (URV), que ocupa la secretaria d'aquest nou òrgan col·legiat. Completen el comitè d'experts Pedro María Cano (Sanitas) i Mercè Janer, formadora i assessora.

Els 20 membres del Consell —que cobreixen diversos àmbits vinculats a les polítiques socials: pobresa, salut, immigració, dependència, infància, gent gran, toxicomanies, etc.— es trobaran a dos quarts de cinc de dijous a la tarda amb una representació del Govern composta pel president, Artur Mas, el Conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries, el Secretari General i Portaveu, Francesc Homs i el Director General de Coordinació Interdepartamental, Jordi Baiget.

Què opinen les ONG de la Llei Òmnibus? I els i les indignades?

Aquests dies la indignació ha ocupat desenes de pàgines de diaris per uns o altres motius. I la Llei Òmnibus ha estat un dels assumptes que s'han ficat sobre la taula. Avui és el darrer dia per presentar-ne al·legacions i hem preguntat també a diferents entitats què opinen sobre el seu contingut

Canal Solidari (20/06/2011)

Laura Sancho Torné

Òmnibus, del llatí per tots, i segons el govern una llei “excepcional perquè el moment econòmic també ho és”. Si aquesta norma jurídica de simplificació del [Govern de CiU prospera¹](#), es modificarien una vuitantena de lleis d'àrees com la salut, el medi ambient, el transport, l'administració o els mitjans de comunicació. El seu objectiu, segons el govern, és promoure l'agilitat i reestructuració administrativa i promocionar l'activitat econòmica. Fins a les dues de la tarda d'avui hi havia temps per presentar al·legacions al document. El Govern preveu aprovar definitivament el projecte de llei a finals de juny o principis de juliol, per traslladar-lo llavors al Parlament. Anem per feina: Què opinen les ONG i la ciutadania organitzada sobre la Llei Òmnibus?

Atenció a les persones

Ramon Noró, responsable de comunicació de [Fundació Arrels](#) discrepa amb la Llei Òmnibus, principalment pel que afecta a la Renda Mínima d'Inserció ja que totes les mesures són restrictives. Noró matitza: “Certament el PIRMI (antigament era el programa interdepartamental de renda mínima d'inserció) caldria revisar-lo però, per ara, serveix de coixí a una franja de la població que viu en els límits de la precarietat i l'exclusió severa. Moltes persones en quedaran excloses per la pèrdua del caràcter universal. No cal tenir por del frau ni partir de supòsits de desconfiança. Es deixaria de prescriure una medicació necessària que precisa una part significativa de la població pel mal ús que en pugui

¹ http://www.ciu.cat/fitxa_noticies.php?news_ID=32618

La imatge és de Mr. T in DC a Flickr

fer una minoria?” Afegeix que “mantenir la Renda Mínima en l'estat actual representaria per cada català (excloent el 20% que viu sota el llindar de la pobresa) solament 40€ anuals. Si s'ha de doblar, solament serien 80€ anuals.”

Educació per al desenvolupament

Marta Solano, [responsable de Comunicació de Setem Catalunya²](#), afirma: “Encara no sabem com ens afectarà en concret a les entitats que ens dediquem a l'educació per al desenvolupament i a l'acció transformadora al Nord, ja que no s'han concretat els pressupostos però estem molt preocupats. Hi ha molta por sobre el fet que la Generalitat faci un pas enrere i deixi de voler una cooperació transformadora de la societat, una cooperació que va a les causes de les desigualtats i no a les conseqüències. Els projectes de comerç just, d'incidència política, etc., és a dir, els

² <http://www.canalsolidari.org/ongs/setem-catalunya/9867/view>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

que tenen com a centre fer un canvi d'actituds a les persones i governs, poden estar greument en perill”.

Ecologia i Media Ambient

Des d'Ecologistes en acció Catalunya, en un comunicat de premsa del dia 8 de juny es lamenten de “la manca de transparència i de participació, i l'esperit antidemocràtic del procediment d'elaboració i tramitació d'aquest avantprojecte del qual cap de les entitats havia estat informada prèviament de la seva elaboració, ni consultada, tot i que afecta a 22 normatives ambientals i que les diverses entitats hem tingut múltiples contactes amb representants del nou Govern”.

Així mateix, ja han denunciat la vulneració directa, en temes mediambientals, de legislació internacional, europea i estatal en diverses de les seves propostes de modificació.

Accés a la salut

Montse Pineda, presidenta del Comitè 1r de Desembre La Plataforma Unitària d'ONG/Sida de Catalunya també ha expressat el seu profund desacord amb la Llei Òmnibus per la retallada que suposa de drets humans bàsics com l'accés a la salut i la governabilitat. Amb paraules de Pineda: “Soscava absolutament, i entre altres qüestions, tots els esforços dirigits a la prevenció, tractament i atenció a les persones que viuen amb el VIH. I encara fa més precari el treball que es ve desenvolupant des de la societat civil organitzada; i els esforços dirigits, sobretot, a les persones que viuen amb major vulnerabilitat, a les quals precisament se'ls vol negar l'accés a la salut.

Segons Pineda, les entitats que treballen amb persones que viuen amb el VIH desconeixen el veritable impacte d'aquestes retallades, a causa de la poca transparència del departament de Salut a l'hora d'explicar

que passarà amb els recursos destinats a les unitats especialitzades d'atenció del VIH i donat que la comissió interdepartamental de la sida no s'ha reunit encara després de les eleccions al parlament. El Comitè Primer de desembre també denuncia “la reducció d'un 15% dels recursos destinats les entitats que lluiten contra la sida, ja que això afectarà amb una disminució de l'atenció a persones que viuen amb el VIH, hi haurà menys tallers de prevenció per als joves, es deixaran de finançar campanyes de prevenció, s'incrementaran els acomiadaments a les entitats, etc”.

Els i les indignades de l'acampada Barcelona

En una roda de premsa, el passat 17 de juny, AcampadaBCN declarava en relació a la nova proposta de llei i les retallades pressupostàries: “Se'ns ha acusat d'atacar a la democràcia, quan les retallades són un atac manifest a la mateixa, posant el Parlament al servei dels mercats financers i reduint els serveis socials de tota la ciutadania, quan cap partit amb representació parlamentària incloïa aquestes mesures al seu programa electoral. Per tant per poder tenir legitimitat política haurien de ser aprovades mitjançant referèndum”.

A més afegien que: “l'activitat del Parlament es deslegítima per si mateixa quan pretén avalar el debat de la denominada Llei Òmnibus: un greuge als valors democràtics que planteja aprovar per Decret la modificació de 610 punts relatius a més de 80 lleis anteriors i molt diverses, la legitimitat de les quals ja és dubtosa encara dins dels paràmetres de l'actual democràcia.”

La Crisi: les elits dominants no ens deixen respirar

La Crisi vista per Salvador Busquets, Fundació Arrels, Benjamí Bastida, Cristianisme i Justícia i Arcadi Oliveres, Justícia i Pau

Sicom, Solidaritat i Comunicació (27/06/2011)

Vídeo "La crisi vista per Salvador Busquets, economista i president de la [Fundació d'Arrels](#)".

Enllaç: http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=igoxsTT5m6E

La Crisi vista per Benjamin Bastida, catedràtic de política econòmica a la Universitat de Barcelona i membre de Cristianisme i Justícia.

La Crisi vista per Arcadi Oliveres, professor economia aplicada de la UAB i president de Justícia i Pau.

Enllaç: http://www.youtube.com/watch?v=dN7TMEyX1v4&feature=player_embedded

Enllaç: <http://sicom.cat/futurs/2011/06/27/la-crixi-indignats-democraciarealja/>

Trias arrenca el mandat amb el compromís de reforçar la col·laboració amb les entitats socials

Xavier Trias ha arrencat el seu mandat amb un ferm compromís de reforçar les relacions i la col·laboració amb les entitats socials. L'alcalde ha visitat les instal·lacions de la **Fundació Arrels**, que treballa per atendre a les persones sense sostre de la ciutat, on ha anunciat que, a partir d'ara, el sistema de subvencions donarà pas als convenis i a la concertació com la base de la col·laboració amb les entitats

bcn.cat / Xavier Trias, alcalde de Barcelona (02/07/2011)

Redacció bcn.cat

Un dia després de ser investit alcalde de Barcelona, Xavier Trias ha volgut refermar la voluntat de treballar pel benestar de barcelonins com una de les prioritats del seu govern, juntament amb la sortida de la crisi. Durant una visita a les instal·lacions de la **Fundació Arrels**, que treballa per atendre a les persones sense sostre de la ciutat, l'alcalde ha remarcat el seu compromís de reforçar la col·laboració amb les entitats socials i ha assegurat que no és partidari de "duplicar esforços".

En aquest sentit, Trias ha anunciat que, a partir d'ara, el fins ara sistema de subvencions serà substituït per la concertació i per convenis més estables i segurs, una de les reivindicacions històriques del Tercer Sector.

L'alcalde ha valorat la feina d'entitats com la **Fundació Arrels** i ha afirmat que aquesta "filosofia de futur" serà més atenta amb aquelles entitats i institucions que vulguin innovar. "Volem que Barcelona sigui coneguda com un referent del benestar", ha expressat.

En aquest segon acte com alcalde de la ciutat, Trias ha estat acompanyat de la nova regidora de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports, Maite Fandos i del director de la **Fundació Arrels**, Salvador Busquets, qui ha celebrat la iniciativa de l'alcalde de fomentar la concertació perquè "aquesta forma jurídica dona més estabilitat a les entitats".

Després de reunir-se durant més d'una hora amb els màxims responsables de la fundació, l'alcalde ha visitat les instal·lacions de la Llar Pere Barnés i el Taller Ocupacional La Troballa, on han conegut de primera mà els treballs que realitzen els usuaris del taller, alguns dels quals també són usuaris de la llar.

Enllaç: http://w110.bcn.cat/portal/site/Alcalde/menuitem.324915bcba5b5254bc12bc12a2ef8a0c/?vgnextoid=3a7ba5d82f3f0310VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnnextchannel=ec596310cd540310VgnVCM10000074fea8c0RCRD&vgnnextfmt=formatDetall&lang=ca_ES

Spain: Arrels has intensified its attention to homeless people in Barcelona because of increased vulnerability

FEANTSA (29/07/2011)

Arrels Foundation has increased the services it provides for homeless people in Barcelona, offering more overnight stays and hostel services for its 1121 beneficiaries. Half of the budget of the organization in 2010 was spent on accommodation. The foundation offered a stable shelter for 54,153

nights - 5.86% more than in 2009 - to 197 people. A spokesperson for **Arrels** said that its beneficiaries have an average income of 440 euros per month, which cannot meet maintenance costs and the cost of housing in Barcelona.

Arrels Fundació proposa activitats d'estiu adaptades als temps de crisi

El programa d'estiu està dissenyat perquè més de 70 persones, que han viscut al carrer durant anys, passin l'estiu en bona convivència i amb canvi de rutines de la resta de l'any

Xarxanet (12/08/2011)

Ravalnet

Les activitats es van iniciar al mes de juny i s'allargaran fins a principis de setembre. Entre les propostes, hi ha rutes per la ciutats, visites culturals, sortides a la platja i picnics. En l'elaboració del programa han participat tant les persones treballadores, com les que fan voluntariat i les que reben atenció.

La fórmula d'oferir diferents sortides durant tot l'estiu, en comptes de fer una única setmana de vacances fora de Barcelona, a més de reduir les despeses, omple el ventall d'ofertes on triar, allarga durant tot l'estiu les propostes d'oci i millora les relacions interpersonals.

Imatge de l'estiu 2010, extreta del web d'[Arrels Fundació](#)

Al [web](#)¹ d'[Arrels Fundació](#) podeu conèixer tot el programa i com col·laborar per fer-lo possible.

1 <http://www.arrelsfundacio.org/>

Un centenar de 'sin techo' de Barcelona participa en actividades de verano

La Vanguardia.com (27/08/2011)

Europa Press

Más de 80 personas sin hogar de Barcelona participan entre junio y el 9 de septiembre en 24 actividades de verano de la **Fundación Arrels**, que ofrece a sus usuarios la posibilidad de estrechar lazos y evadirse de la dureza de sus vidas cotidianas.

Según ha explicado a Europa Press el portavoz de **Arrels**, Ramón Noró, los usuarios pueden participar de forma gratuita en excursiones de un día o dos a municipios como Viladrau (Barcelona), baños en la playa, picnics, barbacoas, paseos por la ciudad, visitas a exposiciones y un recorrido por el barco de vela del Museo Marítimo de Barcelona.

“Una persona es mucho más que comer y dormir”, ha subrayado, y ha destacado que las actividades lúdicas --que los beneficiarios realizan junto con trabajadores sociales y voluntarios-- les permiten mejorar la convivencia, ejercer su capacidad de elección y generar recuerdos positivos que les acompañarán a lo largo del año.

La entidad organiza por segundo año consecutivo estas actividades, en lugar de las habituales ‘minivacaciones’ en casas de colonias de las que se beneficiaban unas 40 personas, y que costaron unos 13.000 euros en su última edición en 2009, antes de que la crisis obligara a cancelarlas.

Las actividades de verano de 2011 suponen una inversión de 4.500 euros, frente a los 2.000 euros de 2010, lo que para la organización representa un coste pequeño por los beneficios que reportan a los usuarios.

Más exclusión social

El portavoz de **Arrels** ha expresado su preocupación por el recrudecimiento de la pobreza en Catalunya, junto con el aumento del número de desahucios y las restricciones en el acceso a la Renta Mínima de Inserción (RMI).

A su juicio, se deben cubrir las necesidades básicas para evitar que se cronifiquen las situaciones de exclusión y una parte de la población pase a engrosar las bolsas de personas ‘sin techo’, porque “rehacer los hilos rotos cuesta muchísimo”.

Asimismo, ha expresado su desánimo por que se esté poniendo en riesgo a una franja importante de la población, y ha advertido de que la caída de los individuos en la precariedad tiene un efecto multiplicador: “Nos alarma. Si no se interviene, la sociedad fracasa”.

Un taburete realizado por ex indigentes arrasa en una galería de arte contemporáneo

Ideado por Curro Claret y confeccionado en el taller de **Arrels**, se expone en Barcelona y podría comercializarse pronto

La Vanguardia.com (29/08/2011)

Meritxell M. Pauné

Curro Claret, un joven diseñador industrial catalán, se topó con una convocatoria del Ministerio de Cultura para diseñar mobiliario socializador y reconfortante, pensado para animar las insulsas viviendas temporales que acogen a personas rescatadas de la pobreza o la exclusión social. Como le va el diseño ecológico y social, pensó en un taburete muy simple y especial que sirviera de inspiración para los sin techo que están dejando la calle. Mediante una pieza de metal bien ensamblada consigue devolver la dignidad a cuatro trozos de madera encontrados en contenedores y aceras, despreciados por sus antiguos propietarios pero todavía valiosos. Con mimo y maña se convierten en objetos útiles, estéticos y funcionales, aunque con las cicatrices de la calle bien visibles para no olvidar el camino recorrido.

El símil entre el objeto y los indigentes ideado por Curro Claret no sólo convenció al jurado de la [Convocatoria de ideas para la Creación de Diseños Contra la Pobreza y la Exclusión Social](#)¹, que le concedió el primer premio. Además sedujo a la **Fundació Arrels** y ha generado un interés coleccionista que este diseñador industrial catalán nunca hubiera sospechado. Hasta el 15 de septiembre se exponen varias unidades en la [galería barcelonesa Estrany · De la Mota](#)², una de las más prestigiosas dedicadas al arte contemporáneo. Pertenecen a una exposición que debía terminar en julio pero ha sido prorrogada por su éxito de visitantes. Varios de ellos se han interesado por alguno de los 20 taburetes expuestos y uno incluso ha planteado una oferta para comprarlos todos de una tacada.

Uno de los taburetes creado por Curro Claret y varios usuarios de la Fundació Arrels. Foto: Juan Lemus

“Nos gusta mostrarlos en una galería porque allí reciben una mirada especial y los ven personas con interés por el diseño. Estamos mirando cómo comercializarlos a pequeña escala, porque si fabricáramos más ya serían otra cosa, un producto más industrial y eficiente pero sin la historia personal y los valores que contiene cada uno”, explica su creador Curro Claret. Los beneficios se repartirían entre la **Fundació Arrels**, el autor de cada taburete concreto —seis ex indigentes que atiende esta oenegé de Barcelona— y en menor porcentaje el diseñador industrial que los ha ideado.

Cómo nació el proyecto

Claret y **Arrels** se conocían de un proyecto anterior y la oenegé además asesoraba al Ministerio en esa misma convocatoria de diseño. Tan pronto como Claret les contó su idea, pensaron cómo exprimir al máximo la oportunidad: “En vez de hacer yo un ejemplar piloto, **Arrels** propuso a los ex indigentes con los que

1 <http://ideascontralaexclusionsocial.com/>

2 <http://www.estranydelamota.com/intro.php>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

trabaja si querían participar en un taller para fabricar taburetes. La respuesta fue muy positiva, se apuntaron cinco o seis y con mucha implicación”, cuenta Claret.

En el pequeño taller ‘prelaboral’ La Troballa, de **Arrels**, se pusieron manos a la obra. “Ellos debían encontrar y seleccionar las maderas, las que ellos quisieran y les gustaran, siempre que fueran maderas fuertes y robustas, no conglomerados que se rompan enseguida”, describe el diseñador. Luego las cortaban a mano y, sin barnizar ni pintar, las ensamblaban bajo la supervisión de Claret. “Hicimos doce unidades únicas, cada una diferente, de su autor, con su propia historia. Y las mandamos a la exposición que montaba el Ministerio con los ganadores de la Convocatoria, en el Museo de Artes Decorativas de Madrid”, explica. Se mostraron al público hasta marzo de 2011.

“Viendo el éxito que tenían, nos animamos a realizar una segunda colección con la pieza metálica mejorada. Y justo cuando buscábamos un espacio donde mostrarlas, nos llamaron de la galería Estrany · De la Mota”, prosigue Claret. “El día de la inauguración fue bastante simpático, porque varios de los autores usuarios de **Arrels** asistieron al acto, en medio del público habitual de la galería, y fue bonito para ellos ver que esas personas encontraban interesante lo que habían fabricado ellos con sus manos y unas maderas”, recuerda. En los casi dos meses que dura la exposición han recibido varias propuestas de adquisición, una de ellas para la colección entera. Al volver de las vacaciones, **Arrels** y Claret sopesarán dónde, cuándo y a qué precio vender los taburetes existentes y si fabricarán más colecciones en 2012.

L'Escolania comença el curs amb una gira per Flandes i Alemanya

El conjunt coral montserratí oferirà, el 20 de desembre, un concert solidari en benefici de la **Fundació Arrels de Barcelona**

Abadia Montserrat (20/09/2011)

L'Escolania ha iniciat el nou curs 2011-2012 amb 52 alumnes, dels quals 14 són nous -12 entren a 4t de Primària i dos més a 5è-. Enguany, el conjunt coral montserratí té previstes tres sortides a l'estranger, la primera de les quals començarà a finals de mes, amb la gira que realitzarà per Flandes i Alemanya, entre el 27 de setembre i el 3 d'octubre. El primer dels concerts el farà el dia 29 a l'església de Saint Pieterskerk de Ghent –on participarà en el festival internacional d'aquesta ciutat-; el segon a l'església de Dechsendorf, l'1 d'octubre; el tercer a la catedral de Bamberg, el dia 2; i tancarà la gira al Pfarrei Unsere Liebe Frau Nürnberg, el 3 d'octubre.

El dimarts 20 de desembre, l'Escolania oferirà el ja tradicional concert solidari, que en aquesta ocasió celebrarà a l'església del Carme de Barcelona, els beneficis del qual aniran a la **Fundació Arrels**, entitat ubicada al mig del Raval barceloní, que enguany celebra el 25è aniversari.

En començar l'any, la segona sortida internacional de l'Escolania. El divendres 13 de gener tindrà lloc a l'església de Santa Maria in Trastevere de Roma el concert de cloenda de l'exposició Gaudí i la Sagrada Família. Art, ciència i espiritualitat –comissariada per

Daniel Giralt-Miracle, que es podrà veure al Braccio di Carlo Magno de la Ciutat del Vaticà del 24 de novembre al 15 de gener-, organitzada per la Fundació Sagrada Família i la Fundació Joan Maragall.

El mes de març, l'Escolania enregistrarà un nou CD amb música del P. Àngel Rodamilans, tot coincidint amb el 75è aniversari de la seva mort. El conjunt coral de Montserrat participarà també en els actes d'homenatge al P. Rodamilans en el concert que oferirà a Sabadell el proper 16 de desembre.

I, finalment, abans d'acabar el curs, la tercera sortida internacional serà a Mèze i Montpel·lier (França), entre els dies 11 i 14 de maig. Durant l'any 2011-2012 l'Escolania també oferirà concerts per Catalunya. A destacar, a falta de tancar-se definitivament el programa del curs, el del divendres 21 d'octubre a Vic, el del 2 de desembre a Reus, l'esmentat del 16 de desembre a Sabadell o el del 8 de juny a Taradell.

Els programes de tots els concerts es podran anar trobant a la pàgina web de l'Escolania:

www.escolania.cat. Cal recordar també que la Jornada de Portes Obertes tindrà lloc el dissabte 3 de març de 2012.

Lluita contra la pobresa

Benestar Social i Família augmenta 1 milió d'euros el pressupost destinat a la lluita contra la pobresa per al 2011

gencat.cat (22/09/2011)

Generalitat de Catalunya

Benestar Social i Família augmenta en 1 milió d'euros el pressupost destinat a la lluita contra la pobresa per al 2011. Aquesta quantitat servirà per reforçar l'acció directa que porten a terme determinades entitats arreu del territori, com són:

- Cobertura de necessitats bàsiques d'alimentació
- Atenció de persones sense sostre
- Atenció, orientació i acompanyament que facilitin la inclusió social de les persones més vulnerables i les famílies en situació de vulnerabilitat.

Algunes de les entitats que accediran a aquests fons són: Fundació Banc dels Aliments; Càritas Catalunya; Creu Roja; **Arrels** - Fundació Sant Ignasi de Loiola; Fundació Filles de la Caritat; Fundació Surt; Casal dels Infants, etc.

Més inversió

Amb la nova aportació, el pressupost del Departament de Benestar Social i Família per a 2011 en matèria prevenció i lluita contra la pobresa i per la inclusió social arriba a 122.302.654,18 euros. Això suposarà un increment del 6,7% del pressupost de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS).

D'altra banda, també s'ha incrementat un 1,5% l'aportació als ajuntaments i consells comarcals per al finançament dels serveis socials. Així mateix, durant el 2011 s'estan desenvolupant un total de 91 plans de desenvolupament comunitari a 151 barris del país.

Participa en el recompte de persones al carrer 2011

La Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar organitza per a la nit del 8 de novembre un recompte de persones sense llar a Barcelona. L'objectiu és conèixer millor la realitat de les persones que dormen al carrer per millorar l'atenció i els recursos existents. Es busquen voluntaris per participar-hi

Canal Solidari (11/10/2011)

Ramon Noró / Arrels Fundació

El recompte de persones al carrer, que es farà la nit del 8 de novembre a Barcelona, s'inclou dins d'un projecte més ampli anomenat Quan no hi ha una llar. Diagnòstic de la situació de les persones sense llar a Barcelona 2008-2011. La iniciativa, que va començar al 2008 amb un primer recompte de persones al carrer, vol analitzar la situació de les persones sense llar a la capital catalana a través de les dades recollides als dos recomptes nocturns i la informació aportada des dels serveis que hi ha a la ciutat.

Per portar a terme el recompte del proper 8 de novembre es formaran equips formats per persones voluntàries, coordinats per persones amb experiència en l'atenció a persones sense llar, que recorreran els carrers i parcs dels deu districtes de la ciutat. Les persones que vulguin apuntar-se ho poden fer a través d'aquest formulari i, uns dies abans del recompte, han de participar en una sessió formativa obligatòria.

Com expliquen des de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar, el recompte "pot ser una oportunitat privilegiada per prendre consciència d'un problema que

La imatge és de [Fundació Arrels](#)

massa sovint passa desapercebut, aliè i estrany a la nostra mirada, malgrat que quotidianament sigui ben present als nostres carrers”.

Unes 700 persones voluntàries van participar al primer recompte de persones al carrer <http://www.canalsolidari.org/admin/noticias/edit/27517a> Barcelona, que es va realitzar la nit del 12 de març de 2008. Aquella nit, entre 1.812 i 1936 persones van dormir a la ciutat al carrer, als recursos residencials públics i privats existents i a assentaments irregulars.

El problema de la pobresa vist des de la primera línia

A Catalunya hi ha moltes organitzacions sense ànim de lucre que dirigeixen tots els seus esforços a combatre la pobresa. Amb l'objectiu d'apropar-nos a la tasca diària que desenvolupen aquestes entitats, hem parlat amb cinc responsables i voluntaris de l'associació In via i d'**Arrels Fundació**

Xarxanet (21/10/2011)

Fundació Pere Tarrés

El passat 17 d'octubre es va celebrar el [Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa](#)¹. Coincidint amb aquesta jornada, la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social va engegar una campanya amb l'objectiu de sensibilitzar a la població envers el problema de la pobresa. Un de cada 5 catalans és pobre (ingressos inferiors a 14.000 euros anuals). La pobresa afecta un 25,1% de persones de més de 65 anys i un 23,4% de menors de 16.

Les persones a les que es dirigeixen

Des de xarxanet.org hem entrevistat a 3 responsables de les entitats [Arrels Fundació](#)² i [In via](#)³. La primera es dirigeix de manera prioritària a homes i dones en situació cronificada d'exclusió social, mentre que In via es dirigeix a un ventall de col·lectius més heterogeni i en situació de risc d'exclusió: dones, famílies, infants, adolescents, immigrants i persones amb discapacitats.

Tal i com destaquen moltes de les entitats, actualment el principal repte és haver de donar resposta a problemes que creixen amb uns recursos econòmics que disminueixen. No obstant, les tres persones que hem entrevistat parlen d'altres reptes. Segons Ramon Noró, portaveu d'**Arrels Fundació**, són "atendre a les necessitats immediates i properes" i "eliminar les causes que generen les desigualtats i l'exclusió social". D'altra banda, Annabel Pallás i Francesca Ferrari, d'In via, afirmen que el principal repte és "articular de manera equilibrada la xarxa de serveis en el territori (...) fins a assolir un nivell que permeti l'accés de tothom que tingui necessitats".

Viure al carrer. Foto: Arrels fundació a flickr

La col·laboració administració - entitats

Segons les organitzacions, la col·laboració entre l'administració pública i les entitats és molt important. Tal i com destaca Ramon Noró, les entitats desenvolupen una funció molt important a l'hora de detectar canvis i noves necessitats en la societat. Una altra funció que destaca el portaveu d'**Arrels Fundació**, és que les organitzacions socials sovint col·laboren amb les administracions esdevenint prestadores de serveis. En aquest sentit, Noró subratlla la importància de que aquesta relació s'ha de donar "en un entorn de llibertat d'expressió no condicionat pel tipus de vincle o contracte de serveis establert entre cada entitat i l'administració".

La consciència ciutadana i el suport social

Segons les persones que hem entrevistat l'actual crisi ha fet que s'incrementi la consciència ciutadana envers la pobresa. Noró explica que "La crisi ha aproximat el risc d'empobriment a més persones". Pallás i Ferrari també expliquen que "Actualment pot ser qualsevol família que abans tenia un suport laboral

1 <http://www.xarxanet.org/projectes/noticies/les-linies-vermelles-de-la-pobresa-catalunya>

2 <http://www.arrelsfundacio.org/>

3 http://www.invia.cat/index.php?option=com_content&task=view&id=1&Itemid=2

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

i econòmic regular la que arribi a trobar-se en una situació propera al llindar de la pobresa.”

Aquest increment de la consciència ciutadana podria fer incrementar el recolzament social de les entitats. Noró explica que “ara hi ha menys recursos (econòmics) per a ser solidaris, però hi ha una major consciència en situacions de pobresa”. Pallás i Ferrari acaben afirmant que “cal fomentar la participació de la ciutadania en les organitzacions que tracten aquesta problemàtica”.

Què mou a les persones a col·laborar en aquestes entitats?

Segons Jordi Llopart, voluntari d'In via, els dos factors clau que el van portar a col·laborar amb l'entitat van ser el fet de disposar de temps (ja sigui per qüestions laborals o personals) i la voluntat d'ajuda al necessitat. Més enllà de la disponibilitat de temps i altruisme,

l'Ignasi Queralt, voluntari d'Arrels Fundació, també destaca valors de responsabilitat ciutadana. En concret explica que “el problema és un crit d'urgència per resoldre un problema que no pot esperar que el sistema polític es posi en marxa” Queralt afirma que “aquestes persones amb nom i cognom no poden esperar de forma indefinida, ja que potser quan arribi la solució ja és massa tard.

Com pots ajudar?

Posa't en contacte amb la [Federació d'Entitats Catalanes d'Acció Social](#).⁴

Participa en el [Gran Recapte d'Aliments](#)⁵

Fes de voluntari en la [Diagnosi de persones de carrer 2011](#)⁶

4 <http://acciosocial.org/organitzacio/qui-som/>

5 <http://www.xarxanet.org/social/noticies/el-gran-recapte-daliments-necessita-7000-persones-voluntaries>

6 <http://www.xarxanet.org/social/noticies/voluntari-una-nit-participa-la-diagnosi-de-persones-de-carrer>

Home, uns 50 anys, sol, dorm al ras...

750 voluntaris recompten els sense sostre de Barcelona

La Malla (10/11/2011)

Pere Sanz

23.35 hores, nit temperada, petita plaça al costat d'un hotel de 4 estrelles al districte de Sants de Barcelona, un home d'uns 50 anys dorm sol sobre un banc, tapat per mantes i envoltat de bosses i caps. Aquest és un dels sense llar de la ciutat que 750 voluntaris han recomptat per realitzar una diagnosi de les persones que dormen al carrer. La Sílvia és una de les voluntàries que participa en la iniciativa de la [Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar](#)¹ (XAPSLL) i adverteix que "qualsevol persona pot acabar vivint al carrer".

Més de 750 voluntaris han participat la nit de dimarts 8 de novembre a la matinada de dimecres 9 en el recompte de persones que dormen al carrer. L'objectiu és donar a conèixer la realitat de les persones sense sostre i recollir dades per millorar el treball de la Xarxa d'Atenció a Persones Sense Llar, una organització formada per 27 entitats, com [Arrels](#), Càrites i la Comunitat de Sant Egidi, i de la qual també és membre l'Ajuntament de Barcelona.

El primer recompte es va realitzar el 2008 i aleshores hi havia més de 1.800 persones sense llar a la ciutat, dels quals més de 600 dormien al carrer, altres en assentaments col·lectius i altres en albergs. Les dades del recompte del 2011 es coneixeran el primer trimestre de l'any que ve. Ramon Noró, portaveu de la XAPSLL, pronostica que ara la xifra podria ser superior per la crisi, tot i que "al mediterrani la protecció de l'entorn familiar encara té efectes" i confia que la jornada serveixi per conscienciar els ciutadans que la gent sense llar "són persones".

Sílvia: "Ningú de petit somia a ser una persona sense llar"

Els 750 voluntaris, d'entre 16 i 77 anys d'edat, distribuïts per grups reduïts comencen a les 23.00h una

Un grup de voluntaris rep instruccions abans de sortir a fer el recompte de persones sense sostre. Foto: LaMalla.cat / Pere Sanz

llarga nit. L'organització ha dividit els 10 districtes de Barcelona en 158 zones d'observació. Un dels grups s'encarrega de recórrer els carrers de Sants.

La Tanit té 34 anys, treballa de comercial, és voluntària d'[Arrels](#) i és la primera vegada que participa en aquesta iniciativa. La Tanit porta una carpeta amb les fitxes que han d'emplenar, lamenta que no hi hagi "més conscienciació social" de la realitat dels sense sostre i assegura que les persones que viuen al carrer "no ho fan perquè volen" i afegeix que "en tot cas tenen por d'intentar sortir d'aquest món i tornar-hi a caure".

El Salvador té 35 anys, és enginyer tècnic i porta el mapa dels carrers que han de recórrer. El Salvador adverteix "que hi ha gent que està molt malament i necessita ajuda per sortir-se'n".

La Sílvia diu que la gent que viu al carrer és "la punta de l'iceberg" del col·lectiu dels sense sostre i recorda que hi ha gent que està en albergs o acollits a recursos assistencials que tampoc tenen llar i són més "invisibles". La Sílvia insisteix que "ningú de petit vol viure

1 <http://www.diagnosi2011.org/>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

al carrer” però “quan es trenquen tots els fils de la teranyina que et sosté, pots acabar al carrer”.

Sense sostre al costat d'un hotel de quatre estrelles

Caminen ràpid observant els portals, els caixers, els bancs de les places i els parcs on hores abans jugaven nens. No fa fred en aquesta nit de novembre. “Tant de bo no trobem cap sense sostre, això voldria dir que no n’hi ha” diu una de les voluntàries. Però l’esperança no es compleix. Cap a dos quarts de dotze el grup troba un home d’uns 50 anys sol, tapat per mantes i dormint assegut en un banc d’uns jardins al costat d’un hotel de quatre estrelles. L’home està envoltat de bosses de plàstic i caps, té dos carretons d’anar a comprar on guarda el seu món i fins i tot una escala d’alumini, mentre la llum tènue d’un fanal l’il·lumina. El grup de voluntaris marca en el mapa la localització i omple una fitxa. Avui no poden intervenir per “no violentar-los”, només prendre nota. Als mateixos jardins troben tres sense sostre més.

Dormen tapats sobre matalassos. El grup marca la localització. No poden afegir més dades perquè estan totalment tapats.

Encara queda feina, carrers per recórrer i ja és més de mitjanit.

En una intervenció abans de la partida dels voluntaris, la quarta tinenta d’alcalde i responsable social municipal, Maite Fandos (CiU), ha promès més polítiques per als sense sostre, i ha posat la iniciativa com a exemple de col·laboració sector públic amb el privat.

La informació recollida per aquests més de 750 voluntaris s’analitzarà al llarg de les properes setmanes per elaborar un informe sobre la situació i evolució del col·lectiu de persones sense llar, que es publicarà a principis del 2012.

Sense un sistema de protecció social consolidat, l'exclusió severa augmentarà en els propers anys

En 2-3 anys la pobresa severa augmentarà si no es té cura del sistema de protecció social. La gent pot assumir la manca de diners però no la manca de futur. **Arrels** crida a la solidaritat ciutadana; la proximitat entre família, veïns i amics pot ser l'únic que sostingui moltes persones en un futur

Canal Solidari (19/12/2011)

Ramon Noró / Arrels Fundació

Una de cada 5 persones a Catalunya viu sota el llindar de la pobresa; el 13% són persones que tenen una feina i a més hi ha 742.000 que estan a l'atur. D'aquestes, 173.000 deixaran de cobrar l'atur abans del març del 2012. A tot Catalunya es produeixen 21 desnonaments al dia i 36.800 catalans viuen en un allotjament inadequat o no tenen llar.

Una persona pot arribar a viure al carrer en poc temps si li coincideixen situacions traumàtiques com una separació familiar, la mort d'una persona estimada, quedar-se a l'atur, no tenir recursos suficients per pagar l'habitatge, i no comptar amb suport de la família per fer front a tot això. A Barcelona hi ha 2.000 persones sense llar, a Catalunya hi ha 8.000, i a tot l'Estat l'espanyol la xifra oscil·la entre les 19.000 i les 30.000 persones. Des que **Arrels Fundació** es va crear l'any 1987, l'entitat ha atès més de 7.500 persones sense llar, en situació d'exclusió severa i cronificada.

En el context de crisi econòmica en què vivim (amb un índex d'atur a Catalunya de més del 19,43% i una taxa de pobresa infantil del 23,7%) les accions per girar aquesta situació han d'estar a l'alçada i fer-se amb agilitat; especialment, s'ha de tenir cura del sistema de protecció social que s'ha anat construint durant anys. En cas contrari, el nombre de persones que en dos o tres anys entraran en una situació d'exclusió consolidada augmentarà a Catalunya. "La gent pot assumir la manca de diners, el que no pot assumir

La imatge és d'Arrels Fundació

és la manca de futur. Viure en situació d'exclusió consolidada significa viure en l'abandonament i la desesperança", afirma el director d'**Arrels Fundació**, Salvador Busquets.

Habitatge assequible, pensions dignes i acompanyament

No totes les persones que ara pateixen els efectes negatius de la crisi arribaran al carrer, però moltes passaran a una situació de pobresa encoberta. S'està veient en els casos de desnonament. Al 2010 es van executar 6.645 desnonaments; moltes altres famílies, no obstant, van marxar de casa seva abans de patir la violència de ser desnonades. El suport de familiars els sostenen però aquesta teranyina és cada vegada més feble i reduïda.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Prensa digital

En el context actual, no estem preparats per donar resposta a l'augment de persones en exclusió consolidada que es preveu a Catalunya. Hi ha indicis positius, com els programes públics que volen facilitar l'accés a l'habitatge a persones en procés d'inclusió i el treball en xarxa entre entitats i administració construït al llarg de tants anys. Però hi ha reptes importants com:

- Impulsar polítiques d'accés a l'habitatge i mesures com la dació en pagament. Promoure recursos d'allotjament on les persones recuperin la seva autonomia.
- Impulsar polítiques d'ingressos suficients, assegurant pensions i prestacions socials que no estiguin sota el llindar de la pobresa. Segons l'Idescat, sense les transferències socials la taxa de pobresa a Catalunya no seria del 19,9% sinó del 26,9%. L'objectiu no hauria de ser reduir prestacions sinó fer-les més efectives.
- Mantenir el desplegament de la Llei de Serveis Socials i de la Llei de Dependència, elements imprescindibles per a la prevenció de la pobresa.

- Reforçar els Serveis Socials d'Atenció Primària per atendre les persones que cada vegada més s'hi adrecen, i evitar que cap persona quedi al carrer.
- Tenir clar que d'aquesta crisi hi haurà persones que no tornaran a ser productives econòmicament però que poden aportar i participar a la comunitat.
- Fomentar el treball comunitari i en xarxa entre administracions i entitats; estar al costat de les persones i acompanyar-les en els seus processos d'inclusió.

“En el cas de les persones sense llar, la dimensió de la problemàtica és tan concreta que no es justifica que no se solucioni”, assenyala Salvador Busquets. “Donar resposta a les 30.000 persones sense llar que viuen a Espanya no hauria de ser una qüestió econòmica sinó de proximitat. La prevenció és més rentable i econòmica que la intervenció.”

La crisi augmentarà la població en situació de pobresa i exclusió

La Fundació Arrels ha alertat que, en el context de crisi econòmica actual, la situació de moltes persones pot tornar-se insostenible sense un sistema de protecció social consolidat, i també fa una crida a la col·laboració ciutadana

Xarxanet (21/12/2011)

Federació Catalana de Voluntariat Social

Segons dades publicades en un informe que la **Fundació Arrels** ha posat a disposició dels mitjans, per tal d'alertar del risc d'augment de la pobresa severa, una de cada 5 persones a Catalunya viu sota el llindar de la pobresa, 36.800 catalans viuen en un allotjament inadequat o no tenen llar, i es produeixen 21 desnonaments al dia.

Des de la **Fundació Arrels**, i en la actual context de retallades, volen destacar la importància de tenir cura del sistema de protecció social i de mantenir el desplegament de les lleis de Serveis Socials i Dependència per tal d'assegurar unes prestacions socials dignes.

En cas contrari, i amb la actual crisi econòmica amb un índex d'atur de més del 19,43%, en dos o tres anys, la situació d'exclusió consolidada pot augmentar a Catalunya, i així ho va explicar el director d'**Arrels Fundació**, Salvador Busquets: "La gent pot assumir la manca de diners, el que no pot assumir és la manca de futur. Viure en una situació d'exclusió consolidada significa viure en l'abandonament i la desesperança".

Arrels atén a persones sense llar

Arrels, que porta 25 anys atenent a persones sense llar a Barcelona també fa una crida a la solidaritat ciutadana, ja que la proximitat entre família, veïns i amics pot ser l'únic que sostingui moltes persones en el futur. Aquest també ha estat el contingut de la nota de premsa difosa entre a prop de 100 periodistes. També podeu escoltar l'entrevista a "El món" de RAC1, i que van titular [Hi ha gent que mor de pena](#)¹.

¹ <http://rac1.org/elmon/blog/la-gent-no-mor-de-fam-sino-de-pena/>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Ràdio

Caldes FM 107.9 (16/02/2011)

Ones Solidàries

Entrevista d'informació general a en Salvador Busquets sobre la tasca d'**Arrels Fundació**.

Catalunya Ràdio (27/02/2011)

Paraules de vida

Sobre l'experiència a Nova York del twitter de persones sense sostre.

Enllaç: <http://www.catràdio.cat/audio/513150/Paraules-de-vida>

Ràdio Sabadell (02/03/2011)

Tarda de Ràdio

Entrevista telefònica a la Silvia Torralba, tècnica de comunicació, sobre la iniciativa al Twitter de Placido_Mo.

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/11-03-02-r-dio-sabadell>

Ràdio 4 (09/03/2011)

Matí a 4 bandes

Entrevista d'informació general sobre la tasca d'**Arrels Fundació** i la iniciativa al Twitter de Placido_Mo.

Enllaç: <http://www.rtve.es/alicarta/audios/radio/fundacio-arrels-twitter/1040421/>

Radio 3 (10/03/2011)

Carne Cruda

En referència a l'exposició "Diseño sobre Pobreza".

Ràdio Estel (23/03/2011)

El primer cafè

Entrevista telefònica sobre la dació en pagament.

Ràdio Estel (12/04/2011)

Esperant en la nit

Entrevista a l'Olga Garcia sobre periodisme compromès.

Enllaç: http://www.fespinal.com/html/comuns/Esperant_en_la_nit.htm

Cadena Ser (19/05/2011)

La ventana

En Joan Subirats menciona a **Arrels** en una tertúlia sobre el 15M.

Enllaç: <http://www.cadenaser.com/cultura/audios/escucha-tertulia-19-5-2011/>

Catalunya Ràdio (25/06/2011)

Serveis informatius

Entrevista a en Ramon Noró sobre PIRMI, fils i retallades.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Ràdio

Ràdio Barcelona (02/07/2011)

Informatius

Visita d'en Xavier Trias a la Llar Pere Barnés i al taller La Troballa d'[Arrels Fundació](#).

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/visita-de-xavier-trias-a>

COM Ràdio (02/07/2011)

Notícies migdia

Visita d'en Xavier Trias a la Llar Pere Barnés i al taller La Troballa d'[Arrels Fundació](#).

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/xavier-trias-visita-arrels>

Catalunya Ràdio (06/07/2011)

La nit dels ignorants

Entrevista telefònica a en Salvador Busquets, director d'[Arrels Fundació](#), sobre la tasca de l'entitat.

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/tot-el-que-avui-et-sost-dem-es>

COM Ràdio (15/07/2011)

Tots per tots

En Salvador Busquets, director d'[Arrels Fundació](#), participa en una tertúlia sobre habitatge social.

Enllaç: <http://www.youtube.com/watch?v=z2VdpBF4ARU>

COM Ràdio (11/08/2011)

El dia d'estiu a COM Ràdio

Entrevista telefònica a en Ramon Noró sobre les conseqüències del canvi de criteri en relació amb el PIRMI.

Catalunya Ràdio (09/09/2011)

La nit dels ignorants

Entrevista a en Guillermo Rubén Lezcano, persona atesa a [Arrels Fundació](#).

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/un-d-a-te-das-cuenta-que-ya-es>

Cadena Ser (11/09/2011)

El drama de los deshaucios

Tertúlia sobre pobresa i desnonaments on s'anomena a en Salvador Busquets, director d'[Arrels Fundació](#).

Enllaç: http://www.cadenaser.com/cultura/audios/drama-desahucios/csrsrpor/20110910csrsrscul_4/Aes/

Catalunya Ràdio (14/09/2011)

La nit dels ignorants

Entrevista a Enrique Gambi, persona atesa a [Arrels Fundació](#).

Cadena Ser (22/09/2011)

Informatius

S'anomena a **Arrels Fundació** com a una de les entitats beneficiàries d'un augment del pressupost de Benestar Social per combatre la pobresa.

Enllaç: http://www.cadenaser.com/sociedad/articulo/milio-mes-per-lluitar-pobresa/csccsrpor/20110922csccsrroc_5/Tes

Catalunya Ràdio (24/09/2011)

La nit dels ignorants

Entrevista a Isabel, persona atesa a **Arrels Fundació**.

Onda Cero (24/10/11)

La voz de los condenados

"Indigentes", programa sobre les persones que viuen al carrer, arran d'una proposta de l'alcaldia de Madrid per elaborar una Llei Nacional que impedeixi a les persones sense llar viure al carrer.

Enllaç: http://www.ondacero.es/audios-online/la-rosa-de-los-vientos/la-voz-de-los-condenados/voz-condenados-indigentes_2011102400034.html

Catalunya Ràdio (04/11/2011)

La nit dels ignorants

Enllaç: <http://www.catràdio.cat/audio/579374/La-nit-dels-ignorants-20-1a-hora>

COM Ràdio (17/11/2011)

El dia

Repartiment de menjar del Banc dels Aliments a les persones ateses a **Arrels Fundació**.

Enllaç: <http://comradioblocs.com/eldia/2011/11/17/com-es-reparteix-el-menjar-del-banc-dels-aliments/>

Catalunya Ràdio (19/11/2011)

La nit dels ignorants

Entrevista a Antonio Pereira, persona atesa a **Arrels Fundació**.

Enllaç: <http://www.catràdio.cat/audio/583920/La-nit-dels-ignorants-20-1a-hora>

RNE (29/11/2011)

España directo

Informació general sobre **Arrels Fundació** i el recompte de la xarxa, amb en Ramon Noró, cap de comunicació, i Isabel de Balanzó, voluntària de l'entitat.

Enllaç: <http://www.rtve.es/alicarta/audios/espana-directo/espana-directo-imparable-avance-telemedicina-29-11-11/1260923/>

Rac 1 (14/12/2011)

El Món a Rac1

Entrevista a en Miquel Julià i l'Olga Garcia sobre la tasca d'**Arrels Fundació**.

Enllaç: <http://rac1.org/elmon/podcasts/entrevista-14-12-11/>

Ràdio Estel (19/12/2011)

Grans Amics

Entrevista a en Josep Maria Anguera, educador social d'**Arrels Fundació**, sobre com preveu que marcarà la situació actual a les persones que comencen a veure's afectades per problemes socials i econòmics.

Enllaç: <http://soundcloud.com/arrels-fundacio/no-s-com-sha-de-parar-aix-per>

Ràdio Barcelona (30/12/2011)

L'hora L

Programa sobre vulnerabilitat social i crisi amb la participació d'en Ramon Noró.

Rac1 (31/12/2011)

Via lliure

Sopar de Nadal al Centre Obert.

DOSSIER DE PREMSA 2011

Televisió

DOSSIER DE PREMSA 2011

Televisió

TVE (01/03/2011)

España directo

El twitter de los sin techo

Juan Carlos y Martín saben de primera mano lo que es dormir en la calle. Casi cuarenta años durmiendo en bancos, en cajeros o en el mismo suelo. Por eso, ahora, ellos han querido aprovechar las posibilidades de Twitter, un sitio web que les pone en contacto con montones de usuarios que quieren saber cómo es la vida de los sin techo y que sí se puede salir de la calle.

Enllaç: <http://www.rtve.es/alicarta/videos/television/espana-directo-twitter-sin-techo/1036247/>

TV3 (30/04/2011)

Tot un món

Un sostre

Annie Núñez i Mohamed Bourouiss són matrimoni, fa més de 20 anys que viuen a Catalunya i, com moltes famílies, passen per una situació econòmica difícil. En el seu cas, van haver de deixar els tres fills en un centre de menors per la impossibilitat de mantenir-los. Ell està a l'atur i ella treballa fent feines domèstiques. Gràcies a la iniciativa d'accés a l'habitatge d'Arrels Fundació, i que gestiona la Fundació Mambré, la parella viu a la Llar Ronda, un pis d'acollida per a les persones en situació d'exclusió social, sobretot persones sense sostre.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/videos/3497030>

TV3 (06/06/2011)

Singulars

Montserrat Galí, responsable del programa d'habitatge de la Fundació Mambré, explica la tasca desenvolupada des de la Llar Ronda, una pensió social que acull persones en situació d'exclusió.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/videos/3563190/Lourdes-Lucia>

TV3 (02/07/2011)**Telenotícies Migdia**

Xavier Trias, nou alcalde de Barcelona, comença a apuntar les seves intencions aquest cap de setmana en els primers actes públics en què està participant. Aquest matí ha visitat la **Fundació Arrels**, dedicada a l'atenció de persones sense sostre.

Allà, Trias ha anunciat que, a partir de l'any que ve, el consistori concertarà els serveis que ofereixen aquesta mena d'entitats en comptes de subvencionar-les. La mesura que no ha de suposar, diu, una retallada de partida social permetrà segons l'alcalde una col·laboració més estable i amb menys burocràcia entre el món públic i el privat.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/videos/3605630/Telenoticies-migdia-02072011>

BTV (02/07/2011)**Notícies****Xavier Trias vol integrar les entitats socials a la xarxa pública**

L'alcalde Xavier Trias vol col·laborar amb les entitats socials que, segons ha dit, arriben sovint allà on l'Administració no pot fer-ho. Per això, proposa establir un sistema de concertació per integrar-les a la xarxa pública i deixar de banda les subvencions i substituir-les per ajudes més estables.

Trias s'havia compromès a visitar la **Fundació Arrels**, que col·labora amb l'Ajuntament per atendre persones sense sostre de la ciutat, si arribava a ser alcalde i ha complert la promesa. Aquest matí, el director de la fundació, Salvador Busquets, ha mostrat a Trias les instal·lacions que l'entitat posa al servei dels més desfavorits, com ara la Llar Pere Barnés i el Taller Ocupacional La Troballa.

En la reunió de l'alcalde amb alguns membres de la **Fundació Arrels**, també hi ha assistit la tinenta d'alcalde de l'Àrea de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports, Maite Fandos.

Enllaç: <http://www.btv.cat/btvnoticies/2011/07/02/xavier-trias-alcalde-fundacioarrels-sensesostre/>

TV3 (10/07/2011)

Signes dels temps

Fes-te voluntari

La Unió Europea ha declarat el 2011 com l'Any Europeu del Voluntariat sota el lema "Fes-te voluntari, marca la diferència". Es calcula que a Catalunya hi ha 500.000 persones que dediquen una part del seu temps a fer tasques de voluntariat. Taula rodona sobre amb la participació de voluntaris de Càritas, **Arrels**, Justícia i Pau, i l'Hospital de Sant Joan de Déu.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/videos/3618070/Fes-te-voluntari>

TVE / La 2 (12/07/2011)

Telediario mediodía y Telediario noche

El año pasado una media de casi 13.700 personas durmió cada noche en centros para personas sin hogar. Eso supone un aumento de casi el 16% si comparamos los datos con 2008.

Son el resultado de una encuesta del Instituto Nacional de Estadística que además nos ofrece una radiografía de estos centros sociales.

Enllaç: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/telediario/telediario-15-horas-12-07-11/1151803/>

BTV (12/07/2011)

Notícies migdia

Recullen texans vells per donar a les persones sense sostre

Donar una segona oportunitat als texans vells que tenim a casa i que ja no utilitzem és l'objectiu de la recollida que es fa avui al passeig del Born. Els alumnes del màster en disseny i moda de l'escola Elisava arreglaran i decoraran els pantalons, que es destinaran a persones sense llar atesos per la **Fundació Arrels**.

Qui vulgui col·laborar amb aquesta iniciativa solidària, pot fer-ho fins a les 21 h d'avui. A canvi del pantaló usat, rebrà un cupó de descompte per canviar-ho a les botigues de l'Associació de Comerciants del Born. Tot plegat és un projecte coordinat des de The Brandery.

Enllaç: <http://www.btv.cat/btvnoticies/2011/07/12/recullen-texans-vells-per-donar-a-les-persones-sense-sostre/>

TV3 (08/08/2011)

Telenotícies vespre

Amb el canvi que la Generalitat ha introduït aquest mes per cobrar la Renda Mínima d'Inserció, hi ha alguns dels beneficiaris que encara no han rebut els diners de l'ajuda per passar l'agost. Denuncien que ara no tenen ni per pagar el menjar. El govern pretén amb aquest nou sistema de xec nominal evitar el frau i insta als afectats a actualitzar les seves dades.

Enllaç: <http://www.324.cat/video/3651370/altres/TN-ves-pre-08082011%20minut:%2007:30>

BTV (08/08/2011)

Informatius Nit

Cues a Benestar Social pel canvi en el sistema de pagament del PIRMI

El canvi en el sistema de pagament de la renda mínima d'inserció (conegut com el PIRMI) ha generat protestes entre els beneficiaris. Diuen que ningú no els ha avisat de les novetats (que ja s'apliquen aquest mes d'agost) i això els ha originat problemes a l'hora de cobrar l'ajuda. La Generalitat ha introduït canvis en el sistema per evitar fraus.

El canvi principal és el sistema de pagament. Fins ara, els beneficiaris rebien una transferència bancària el dia 1 de cada mes. Aquest agost, l'ajuda ha arribat en un xec nominatiu que els beneficiaris han d'anar a cobrar "in situ".

També hi ha novetats pel que fa als requisits per demanar l'ajuda. A partir d'ara, els sol·licitants han d'acreditar una residència continuada a Catalunya de dos anys (abans era d'un any), es computen els ingressos obtinguts en els últims 12 mesos (abans n'eren sis) i l'ajut només es podrà cobrar durant cinc anys (i no indefinidament com ara). Tampoc no es pot cobrar una quantitat superior al salari mínim interprofessional.

El govern català argumenta el canvi en la necessitat d'evitar alguns fraus que s'havien detectat com el cobrament de l'ajuda per part de persones que vivien

fora de Catalunya o beneficiaris que superaven el salari mínim interprofessional.

Retards en el cobrament dels ajuts

El problema és que els canvis han arribat sense avís previ, segons denuncien els beneficiaris. També es queixen dels retards en el pagament dels ajuts i dels problemes que això els ha comportat.

El PIRMI és un ajut que es va instaurar a principis dels anys 90 i està destinat a persones en situació de pobresa que no tinguin cap altra font d'ingressos. Actualment, unes 30.000 persones se'n beneficien.

Enllaç: <http://www.btv.cat/btvnoticies/2011/08/08/cues-a-benestar-social-pel-canvi-en-el-sistema-de-pagament-del-pirmi/>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Televisió

Tele 5 (19/08/2011)

Informativo Matinal

En Barcelona, los asistentes sociales se han echado a la calle para pedir a la Generalitat más recursos que les permitan seguir trabajando.

Enllaç: http://www.telecinco.es/masdetelecinco/Informativo-Matinal_3_1452484797.html

TV3 (23/08/2011)

Entre línies

Fundació Arrels

La **Fundació Arrels**, dedicada a l'atenció de persones sense llar, és la protagonista del reportatge d'aquesta edició de l' "Entre línies". Un equip del programa ha fet un seguiment de tots els serveis que aquesta entitat destina a ajudar les persones sense recursos a sortir de la pobresa.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/videos/3659810/Fundacio-Arrels>

La Sexta (30/08/2011)

Piso compartido

Un hogar para los sin techo

Visita al pis de l'Avinguda Drassanes, un habitatge gestionat per **Arrels Fundació**.

Enllaç: http://www.lasexta.com/sextatv/pisocompartido/completos/piso_compartido__un_hogar_para_los_sintecho/489713/1

DOSSIER DE PREMSA 2011

Televisió

TVE/La 2 (04/10/2011)

Para todos La 2

Fundación Arrels

Un desengany amoroso, un revés económic... qualsevol causa puede llevar al ser humano a la marginación social.

Hoy hablamos de la **Fundación Arrels**, que trabaja para los indigentes y los excluidos sociales.

Vemos un reportaje y una entrevista a Miquel Fuster que, tras 15 años como indigente, ha vuelto a su vida normal, y Ramon Noró, de la **Fundación Arrels** que, por cierto, es la palabra catalana que significa raíces.

Enllaç: <http://www.rtve.es/alacarta/videos/para-todos-la-2/para-todos-2-fundacion-arrels/1214683/>

TV3 (11/10/2011)

Telenotícies vespre

Les entitats que es dediquen a atendre les persones més desafavorides, el conegut com a Tercer Sector, han criticat avui al Parlament al conseller de Benestar i Família pels canvis en el programa de la RMI fets durant el mes d'agost. Ara bé, tot i el seu malestar s'han mostrat disposades a treballar conjuntament amb el govern davant la perspectiva de futur, que és de més empobriment de la població.

Enllaç: <http://www.tv3.cat/3alacarta/#/videos/3747790>

BTV (23/10/2011)

Infobarris

Arrels Fundació és una entitat sense ànim de lucre que treballa amb persones sense llar. Ara fa deu anys va crear La Troballa, un taller ocupacional que s'ha convertit en quelcom més que un lloc de trobada.

Enllaç: <http://www.tvciutatvella.com/component/jtvcontent/article/3508-dese-aniversari-de-la-troballa>

DOSSIER DE PREMSA 2011

Televisió

8TV (27/11/2011)

8 al dia

La crisi podria fer augmentar els 'sense sostre'

Avui es commemora el Dia de les Persones Sense Llar. Una situació extrema de la qual hem parlat amb el senyor Ramon Noró, portaveu de la **Fundació Arrels**. A l'espera de saber el resultat del recompte de persones sense sostre del 8 de novembre, Noró fa una prospecció a l'alça.

Enllaç: <http://www.8tv.cat/8aldia/videos/la-cri-si-podria-fer-augmentar-els-sense-sostre/>

Canal 33 (15/12/2011)

Latituds

Sense llar

Diferents entitats socials treballen per reinserir les persones sense llar a la societat, oferint-los suport social i habitatge. Amb la greu crisi econòmica i l'increment de l'atur, milers de persones s'han vist abocades a viure al carrer.

Ara a Catalunya hi ha 11.000 persones sense llar, mentre que més de 100.000 pisos estan buits. Entitats com **Arrels**, Assís i Mambré denuncien la manca de recursos per fer front a l'allau de gent que s'ha vist obligada a deixar casa seva i viure al carrer per culpa de la crisi.

Es calcula que el 2011 s'hauran dut a terme 24.000 execucions hipotecàries. Les famílies queden endeudades per tota la vida, perquè a l'estat espanyol la casa no salda el deute amb el banc. La imatge de ciutadans dormint al carrer augmenta, tot i que la gran majoria opten per acudir a centres socials per poder subsistir, mentre que la situació no para d'empitjorar.

Enllaç: <http://blogs.tv3.cat/latituds.php?itemid=43713>

Arrels Fundació

C/Riereta, 24, baixos 08001 Barcelona

Tel. 93 441 29 90 - Fax 93 443 00 77

comunicacio@arrelsfundacio.org

www.arrelsfundacio.org

www.facebook.com/arrelsfundacio

www.twitter.com/arrelsfundacio